

Fremsat den 8. februar 2012 af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard)

Forslag

til

Lov om olieberedskab¹⁾

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde, definitioner m.v.

§ 1. Lovens formål er at sikre et beredskab over for forsyningsafbrydelser eller risiko herfor på olieområdet, herunder hold af beredskabslagre af råolie og olieprodukter, samt indsamling af data om olieforhold i Danmark.

§ 2. Loven finder anvendelse på:

- 1) Virksomheder med lagringspligt for råolie eller olieprodukter efter § 6, stk. 1.
- 2) Den centrale lagerenhed udpeget efter § 5, stk. 1.
- 3) Virksomheder som udlejer lagerkapacitet for råolie eller olieprodukter.
- 4) Virksomheder med kommercielle lagre.
- 5) Virksomheder i øvrigt, der har betydning for den danske forsyning af råolie og olieprodukter.

§ 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger.

§ 4. I denne lov forstås ved:

- 1) Råolie: Mineralolie af naturlig oprindelse, der består af kulbrinter og forskellige urenheder såsom svovl. Råolie forekommer i flydende form ved normal temperatur og normalt tryk, og har varierende fysiske egenskaber. Råolie omfatter også kondensat, der udvindes af associeret og ikkeassocieret gas i tilknytning til indvindingen og blandes med råolie, samt halvfabrikata, der har gennemgået en raffineringsproces og skal gennemgå yderligere processer, inden det bliver til endelige olieprodukter.

- 2) Olieprodukter: Produkter, der er fremstillet ved raffinering af råolie, samt additiver eller biobrændstoffer, der tilsættes eller iblandes disse produkter.
- 3) Olielagre: Lagerbeholdninger af råolie eller olieprodukter.
- 4) Beredskabslagre: Olielagre, der holdes som led i beredskabet over for større forsyningsafbrydelser for råolie eller nærmere angivne olieprodukter.
- 5) Specifikke lagre: Beredskabslagre i form af olieprodukter, der svarer til et konkret antal dages forbrug af nærmere fastsatte produktkategorier, som tilsammen udgør mindst 75 pct. af en EU-medlemsstats årlige forbrug af olieprodukter, og som ejes af en EU-medlemsstat eller dennes centrale lagerenhed.
- 6) Kommercielle lagre: Olielagre, som ikke er beredskabslagre.
- 7) Fysisk tilgængelighed af beredskabslagre: Mekanismer til lokalisering og transport af beredskabslagre for at sikre deres frigivelse eller faktiske levering til slutbrugere og markeder inden for tidsrammer og på vilkår, der medvirker til at afhjælpe forsyningsafbrydelser og forsyningsvanskeligheder i øvrigt.

Kapitel 2

Den centrale lagerenhed

§ 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan på nærmere angivne vilkår udpege den centrale lagerenhed.

Stk. 2. Den centrale lagerenhed er en organisation, der ikke har fortjeneste som målsætning, og som handler i almenhedens interesse.

Stk. 3. Den centrale lagerenhed kan erhverve, holde og sælge beredskabslagre. Den centrale lagerenhed skal have de nødvendige lager- og transportanlæg hertil eller have rådighed herover.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter, EU-Tidende 2009, nr. L 265, side 9.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om den centrale lagerenheds opgaver og om tavshedspligt for bestyrelse, direktion og medarbejdere.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren godkender den centrale lagerenheds vedtægter og ændringer af disse.

Kapitel 3

Lagringspligt m.v.

§ 6. Virksomheder skal holde beredskabslagre af råolie eller olieprodukter, hvis de

- 1) importerer råolie eller olieprodukter her til landet,
- 2) producerer råolie eller olieprodukter her i landet, eller
- 3) lader råolie eller olieprodukter producere hos en anden virksomhed her i landet.

Stk. 2. Virksomheder, som i et kalenderår importerer eller producerer mindre end svarende til 1.000 ton råolieækvivalent, har ikke lagringspligt efter stk. 1.

Stk. 3. Virksomheder, som alene producerer olieprodukter ved opbejdning af spildolie til genbrug, har ikke lagringspligt efter stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter ansøgning give tilladelse til, at en virksomhed, der har haft lagringspligt efter stk. 1 og som i en periode ikke opfylder bestemmelserne om at få en sådan lagringspligt efter stk. 1, fortsætter med at være en lagringspligtig virksomhed.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter regler om virksomhedernes lagringspligt efter stk. 1-4, herunder om beregning af lagringspligtens størrelse, anmeldelsespligt for virksomheder, som omfattes af reglerne i stk. 1, lagringspligtens specificering på produktkategorier, lagringspligtens periodisering, lageranlæggets indretning, lagringspligtens fordeling på A-lagre og B-lagre, ophør af lagringspligt og mulighed for dispensationer fra lagringspligten.

§ 7. En del af beredskabslagrene efter § 6, stk. 1, kan holdes som specifikke lagre.

Stk. 2. Specifikke lagre efter stk. 1 skal ejes af den centrale lagerenhed og holdes her i landet.

Stk. 3. Specifikke lagre, som holdes eller transporteres her i landet, kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning. Dette gælder også specifikke lagre, som holdes af en anden medlemsstat eller dennes centrale lagerenhed.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om specifikke lagre, herunder om deres størrelse, sammensætning og transport.

§ 8. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter størrelsen af de samlede beredskabslagre, herunder de specifikke lagre, efter forudgående forelæggelse for et udvalg nedsat af Folketinget.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan dog for en begrænset periode, og når særlige forhold taler herfor, ændre størrelsen af den samlede lagringspligt, der er fastsat efter stk. 1.

Kapitel 4

Opfyldelse af lagringspligt og delegationer

§ 9. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte, at en konkret andel af virksomhedernes lagringspligt efter § 6, stk. 1, skal opfyldes ved delegation til den centrale lagerenhed, og at den centrale lagerenhed skal modtage sådanne delegationer mod vederlag. Lagringspligtige virksomheder skal opfylde de vilkår, som fastsættes efter stk. 4.

Stk. 2. Virksomheder kan opfylde deres resterende lagringspligt efter § 6, stk. 1, ved

- 1) brug af virksomhedens egne lagre her i landet,
- 2) indgåelse af lagerdækningsaftaler med den centrale lagerenhed, jf. § 10, stk. 4,
- 3) indgåelse af internationale lagerdækningsaftaler med udenlandske virksomheder eller udenlandske centrale lagerenheder, jf. § 10, stk. 1, eller
- 4) indgåelse af nationale lagerdækningsaftaler med andre lagringspligtige virksomheder, jf. § 10, stk. 3.

Stk. 3. Den centrale lagerenhed kan opfylde den lagringspligt, som den overtager ved delegationer efter stk. 1 og ved lagerdækningsaftaler efter stk. 2, nr. 2, ved brug af dels egne lagre og dels lagerdækningsaftaler efter § 10, stk. 1 og 4.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om delegation af lagringspligt efter stk. 1, virksomhedernes opfyldelse af deres resterende lagringspligt efter stk. 2 og den centrale lagerenheds opfyldelse af lagringspligt efter stk. 3. Ministeren kan herunder fastsætte regler om medregning af lagerbeholdninger til dækning af lagringspligt, medregning af lagre af biobrændstoffer og additiver til dækning af lagringspligt, den konkrete beregning af beredskabslagres størrelse, medregning af gæld og tilgodehavender mellem de lagringspligtige virksomheder, samt den centrale lagerenheds vilkår for dækning af lagringspligt, som den har modtaget ved delegation efter stk. 1.

§ 10. En international lagerdækningsaftale kan indgås mellem en lagringspligtig virksomhed eller den centrale lagerenhed og en udenlandsk virksomhed eller en udenlandsk central lagerenhed. Efter en sådan aftale kan overskydende lagre hos den ene part medregnes til opfyldelse af lagringspligt hos den anden part. En sådan aftale kan også indgås, når en virksomhed vil bruge egne lagerbeholdninger i en EU-medlemsstat til at dække egen lagringspligt i en anden EU-medlemsstat. Aftalen skal være godkendt af de to medlemsstaters myndigheder. Aftalen, ændringer eller forlængelser heraf har ikke virkning uden denne godkendelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan indgå aftaler med myndigheder i udlandet om procedurer m.v. for godkendelse og administration i øvrigt af internationale lagerdækningsaftaler, jf. stk. 1.

Stk. 3. En national lagerdækningsaftale kan indgås mellem to lagringspligtige virksomheder. Efter en sådan aftale kan en virksomhed, hvis egne olielagre overstiger dens lagringspligt, dække lagringspligt for en anden lagringspligtig virksomhed, jf. § 9, stk. 2, nr. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren skal inden aftaleperiodens begyndelse underrettes om en sådan aftale. Aftalen har ikke virkning uden denne underretning.

Stk. 4. En national lagerdækningsaftale kan ligeledes indgås mellem den centrale lagerenhed og en lagringspligtig virksomhed, således at overskydende olielagre hos den ene part kan anvendes til dækning af lagringspligt hos den anden part.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om procedurer for behandling af og vilkår for internationale og nationale lagerdækningsaftaler samt begrænsning af hvor megen lagringspligt, der kan dækkes gennem internationale lagerdækningsaftaler.

§ 11. Den centrale lagerenhed kan for en periode delegere opgaver om forvaltning af beredskabslagre til

- 1) en anden EU-medlemsstat, på hvis område sådanne beredskabslagre er beliggende, eller denne medlemsstats centrale lagerenhed eller
- 2) en virksomhed med lagringspligt efter § 6, stk. 1.

Stk. 2. Delegation efter stk. 1 kan ikke omfatte køb og salg af specifikke lagre.

Stk. 3. Delegerede opgaver efter stk. 1 kan ikke videredelegeres af de parter, som har modtaget delegationerne.

§ 12. Den centrale lagerenhed skal løbende offentliggøre oplysninger, fordelt på produktkategori, om de lagerbeholdninger, som den ved delegation efter § 9, stk. 1, eller lagerdækningsaftaler efter § 10, stk. 1 og 4, kan påtage sig at holde for lagringspligtige virksomheder samt udenlandske virksomheder eller centrale lagerenheder.

Stk. 2. Den centrale lagerenhed skal mindst 7 måneder før lagringspligtens indtræden offentliggøre, på hvilke vilkår den ved delegationer eller lagerdækningsaftaler, jf. stk. 1, kan yde lagerdækning for lagringspligtige virksomheder. Disse vilkår kan gøres afhængige af konkrete forhold på det tidspunkt, hvor lagerdækningen ydes.

Stk. 3. Den centrale lagerenhed behandler anmodninger om delegationer eller lagerdækningsaftaler, jf. stk. 1, på et objektivt, gennemsigtigt og ikkediskriminerende grundlag.

Stk. 4. Den centrale lagerenhed må kun opkræve vederlag for delegationer eller lagerdækningsaftaler, jf. stk. 1, som højst svarer til de fulde omkostninger ved lagerdækningen. Vederlaget må ikke opkræves, før de pågældende lagerbeholdninger er etableret. Den centrale lagerenhed kan gøre sin accept af en delegation eller lagerdækningsaftale, jf. stk. 1, betinget af, at den lagringspligtige virksomhed stiller garanti eller anden form for sikkerhed for betalingen.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den centrale lagerenheds offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og af vilkår efter stk. 2, den centrale lagerenheds behandling af anmodninger om lagerdækning, den centrale lagerenheds vederlag for lagerdækning, opgørelse af omkostninger ved den centrale lagerenheds lagerdækning samt lagringspligtige virksomheders adgang til at klage over vederlaget.

Kapitel 5

Lagrenes væren til rådighed m.v.

§ 13. En lagringspligtig virksomhed eller den, der efter delegation eller lagerdækningsaftale holder beredskabslagre

for en lagringspligtig virksomhed, skal sikre, at virksomhedens beredskabslagre til enhver tid er til rådighed og fysisk tilgængelige med henblik på at kunne frigives til slutbrugere og markeder i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse. Beredskabslagre skal være identificerbare og bogførte og skal til enhver tid kunne kontrolleres. 1. og 2. pkt. gælder også for beredskabslagre, der er integreret med kommercielle lagre.

Stk. 2. Behæftelse eller andre aftaledispositioner eller retsforfølgning vedrørende beredskabslagre, der ikke er specifikke lagre, skal respektere, at disse lagre skal være til rådighed og fysisk tilgængelige og skal kunne frigives i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter nærmere regler om, at beredskabslagre skal være til rådighed og fysisk tilgængelige samt identificerbare og bogførte.

Kapitel 6

Oplysningspligt og fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre

§ 14. Lagringspligtige virksomheder, den centrale lagerenhed og virksomheder med kommercielle lagre skal til klima-, energi- og bygningsministeren udarbejde og fremsende oplysninger, som er nødvendige for ministerens varetægt af opgaver efter denne lov eller regler udstedt i henhold til denne lov. Tilsvarende gælder oplysninger til brug for den løbende udarbejdelse af olie- og energistatistik og for fremsendelse til andre myndigheder og internationale organisationer.

Stk. 2. Virksomheder, som udlejer lagerkapacitet for råolie eller olieprodukter, skal efter anmodning give klima-, energi- og bygningsministeren alle oplysninger af relevans dels for at vurdere, om der oplagres råolie eller olieprodukter i Danmark, som er omfattet af lagringspligt, og dels for at understøtte den løbende kontrol af rapporteringen om beredskabslagrene.

Stk. 3. Øvrige virksomheder med betydning for den danske olieforsynings skal efter anmodning fremsende oplysninger til klima-, energi- og bygningsministeren.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere overholdelse af loven og regler, der er udstedt i medfør af loven, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger til kontrolformål.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter regler om virksomhedernes oplysningspligt efter stk. 1-3, herunder om månedlig fremsendelse af oplysninger om lagerbeholdninger og varebevægelser, fremsendelse af oplysninger i krisesituationer, frister for fremsendelse af oplysninger, virksomhedernes egenkontrol forud for fremsendelse af oplysninger, håndtering af fremsendelse af urigtige eller ikke rettidige oplysninger samt fremsendelse af oplysninger på ad hoc basis.

§ 15. Klima-, energi- og bygningsministeren fører en fortegnelse over alle beredskabslagre, som holdes for at dække lagringspligt efter § 6, stk. 1, og som ikke er specifikke lag-

re. Fortegnelsen skal for den enkelte lagerbeholdning på opgørelsestidspunktet bl.a. indeholde oplysninger om lagerbeholdningens

- 1) geografiske placering i form af lagersted,
- 2) størrelse,
- 3) art i form af produktkategorier, og
- 4) ejer.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren fører en fortegnelse over alle specifikke lagre, som holdes her i landet. Fortegnelsen skal for den enkelte lagerbeholdning på opgørelsestidspunktet bl.a. indeholde de oplysninger, som er angivet i stk. 1, nr. 1-4.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter regler om de to fortegnelser efter stk. 1 og 2 om deres detaljering, løbende opdatering og opbevaring.

Kapitel 7

Beredskab i øvrigt

§ 16. Lagringspligtige virksomheder skal foretage den nødvendige planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre forsyningen af råolie og olieprodukter i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Stk. 2. Den centrale lagerenhed skal varetage de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende det beredskab, der er anført i stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om virksomhedernes beredskabsplanlægning efter stk. 1 og den centrale lagerenheds overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative beredskabsopgaver efter stk. 2.

Kapitel 8

Tilsyn og påbud

§ 17. Klima-, energi- og bygningsministeren fører tilsyn med, at denne lov og regler udstedt i henhold til denne lov overholdes.

Stk. 2. Enhver der efter denne lov er pålagt forpligtelser, skal efter anmodning give klima-, energi- og bygningsministeren de oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af ministerens opgaver, herunder opgaver i forbindelse med udøvelsen af tilsynet efter stk. 1.

Stk. 3. En lagringspligtig virksomhed og den centrale lagerenhed skal medvirke i gennemførelse af tilsyn af beredskabslagre, som foretages af Kommissionen, og skal ved sådanne tilsyn give adgang til alle dokumenter og fortegnelser vedrørende disse lagre og til de steder, hvor lagrene holdes, samt til alle dokumenter herom.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bestemme, at virksomhederne skal fremsende en revisorerklæring om rigtigheden af de fremsendte oplysninger efter § 14, stk. 1.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremsendelse af oplysninger til brug for tilsynet efter stk. 2, om virksomheders medvirken i tilsyn efter stk. 3 og om virksomhedernes fremsendelse af revisorerklæring efter stk. 5.

§ 18. Klima-, energi- og bygningsministeren kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod denne lov, regler udstedt i henhold til denne lov, eller afgørelser truffet efter denne lov, skal bringes i overensstemmelse med reglerne inden for en nærmere angivet frist.

Kapitel 9

Krisehåndtering

§ 19. Klima-, energi- og bygningsministeren sikrer, at der foreligger beredskabsplaner til brug for en større forsyningsafbrydelse. Ministeren fastsætter de nødvendige organisatoriske foranstaltninger for at gennemføre sådanne planer.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren træffer de nødvendige foranstaltninger for i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse at kunne frigive beredskabslagre og sikrer, at der er fastsat procedurer herfor. Ministeren kan herved træffe beslutning om, at beredskabslagre skal frigives til slutbrugere og markeder, hvilke produktkategorier frigivelsen skal omfatte, tidsrammer for lagrenes genetablering samt administrative forhold om frigivelsen.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte forbrugsbegrænsende foranstaltninger for olie i forhold til den anslåede forsyningsmangel, bl.a. ved at give visse brugergrupper prioritet ved tildeling af olieprodukter. Ministeren skal sikre, at der foreligger hensigtsmæssige planer herfor.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om håndtering af de forhold, der er nævnt i stk. 1-3.

Kapitel 10

Delegation af administrative opgaver

§ 20. Klima-, energi- og bygningsministeren kan på nærmere angivne vilkår bemyndige den centrale lagerenhed til at varetage administrative opgaver vedrørende

- 1) anmodning om samt modtagelse og behandling af oplysninger efter § 14, stk. 1-3, samt forberedende kontrol af lagringspligt m.m. baseret herpå,
- 2) førelse af fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre efter § 15, og
- 3) administration af lagerdækningsaftaler efter § 10, stk. 1 og 3.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om den centrale lagerenheds anmodning om samt modtagelse og behandling af oplysninger efter stk. 1, nr. 1, forberedende kontrol af lagringspligt efter stk. 1, nr. 1, etablering og føring af fortegnelser efter stk. 1, nr. 2, administration af lagerdækningsaftaler efter stk. 1, nr. 3, samt tavshedspligt om modtagne oplysninger.

Kapitel 11

Klageadgang m.v.

§ 21. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser, herunder afgørelser i anledning af klager efter stk. 2, truffet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til denne lov af klima-, energi- og bygningsministeren eller en myn-

dighed under ministeriet, som ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven til.

Stk. 2. Afgørelser truffet af den centrale lagerenhed, jf. § 20, stk. 1 og 2, kan indbringes for klima-, energi- og bygningsministeren eller en myndighed under ministeriet, som ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven til.

Stk. 3. Afgørelser truffet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til denne lov af klima-, energi- og bygningsministeren eller en myndighed under ministeriet, som ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven til, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelser kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 4. En klage efter stk. 1 eller 2 skal være indgivet skriftligt inden 4 uger fra tidspunktet, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser truffet af en myndighed under ministeriet, som ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke kan indbringes for Energiklagenævnet samt at afgørelser truffet af en myndighed under ministeriet, som ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke kan indbringes for klima-, energi- og bygningsministeren.

Stk. 6. Ved Energiklagenævnets behandling af sager efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling af Dansk Industri og Landbrugsrådet, af 2 sagkyndige medlemmer, der udpeges af klima-, energi- og bygningsministeren efter indstilling fra Energi- og olieforum for 4 år ad gangen. Genudpegning kan finde sted.

§ 22. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter § 21 skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis afgørelsen er offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsens tidspunkt.

Kapitel 12

Straffebestemmelser og administrative bødeforelæg

§ 23. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at opfylde lagringspligt efter § 6, stk. 1, eller at opfylde forpligtelser modtaget ved delegation eller lagerdækningsaftale efter §§ 9 og 10,
- 2) undlader at opfylde forpligtelserne efter § 13, stk. 1,

- 3) afgiver urigtige oplysninger eller undlader at fremsende oplysninger efter § 14, stk. 1-3,
- 4) afgiver ikke rettidige oplysninger efter regler om frister, der udstedes i henhold til § 14, stk. 5, eller
- 5) undlader at efterkomme påbud meddelt efter § 18.

Stk. 2. I regler, som udstedes i henhold til denne lov, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne eller vilkår fastsat i henhold til reglerne og for manglende overholdelse af påbud meddelt i henhold til reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 24. Klima-, energi- og bygningsministeren kan i sager omfattet af § 23, stk. 1, nr. 3 og 4, i et bødeforelæg tilkende-give, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bødeforelægget, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Kapitel 13

Ikrafttræden m.v.

§ 25. Loven træder i kraft den 31. maj 2012.

Stk. 2. §§ 6-11, 13-16 og 20 samt § 23, stk. 1, nr. 1-4, og § 24 finder anvendelse fra den 31. december 2012.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan uanset stk. 2 fra den 31. maj 2012 træffe afgørelse efter § 10, stk. 1, om godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler, der omfatter perioden efter den 31. december 2012.

§ 26. Lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter ophæves den 31. december 2012.

Stk. 2. Regler, der er fastsat i henhold til lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i henhold til denne lov.

§ 27. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Internationalt samarbejde om olieberedskab og det danske olieberedskab
 - 2.1 IEA-samarbejde om olieberedskab
 - 2.2 EU-samarbejde om olieberedskab
 - 2.3 Det danske olieberedskab
 - 2.4 Foreningen Danske Olieberedskabslagre og dets rolle i det danske olieberedskab
3. Det nye direktiv om olieberedskab
 - 3.1 Direktivets formål
 - 3.2 Beregning af landenes lagringspligt over for EU
 - 3.3 Beregning af lagrenes størrelse
 - 3.4 Lagrenes væren til rådighed
 - 3.5 Centrale lagerenheder
 - 3.6 Delegation foretaget af økonomiske aktører
 - 3.7 Specifikke lagre
 - 3.8 Fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre m.m.
 - 3.9 Statistiske opgørelser af lagre
 - 3.10 Biobrændstoffer og additiver
 - 3.11 Koordinationsgruppe for olie og olieprodukter
 - 3.12 Gennemgange af beredskab og lagre
 - 3.13 Beredskabsprocedurer og krisehåndtering
 - 3.14 Andre bestemmelser
4. Gældende ret
 - 4.1 Olie og olieprodukter omfattet af lagringspligt
 - 4.2 Lagringspligtig virksomhed
 - 4.3 Lagringspligtens periodisering
 - 4.4 Lagringspligtens beregning
 - 4.5 Lagringspligtens opfyldelse
 - 4.6 Midlertidig nedsættelse af virksomhedernes lagringspligt
 - 4.7 Oplysningspligt
 - 4.8 Beredskab i øvrigt
5. Lovforslagets hovedindhold
 - 5.1 Formål, anvendelsesområde, definitioner m.v.
 - 5.2 Central lagerenhed
 - 5.3 Lagringspligt
 - 5.4 Opfyldelse af lagringspligt og delegationer
 - 5.4.1 Opfyldelse af lagringspligt generelt
 - 5.4.2 Internationale og nationale lagerdækningsaftaler
 - 5.4.3 Den centrale lagerenheds administration af delegationer
 - 5.5 Lagrenes væren til rådighed
 - 5.6 Oplysningspligt
 - 5.7 Beredskab i øvrigt
 - 5.8 Tilsyn
 - 5.9 Krisehåndtering
 - 5.10 Delegation af administrative opgaver
 - 5.11 Bødestraf for overtrædelse af oplysningspligt
 - 5.12 Administrative bødeforelæg
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 7.1 Konsekvenser for den centrale lagerenhed
 - 7.2 Konsekvenser for de lagringspligtige virksomheder

7.3 Konsekvenser for virksomheder på olieområdet uden lagringspligt

8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget handler om samfundets beredskab over for oliekriser, dvs. situationer hvor der for samfundet indtræffer en mangel på olie som følge af forsyningsafbrydelser eller opstår risiko herfor. Dette olieberedskab er baseret på to internationale regelsæt, dels regler fastsat af det Internationale Energiagentur (IEA) og dels regler fastsat af EU. Lovforslaget er en konsekvens af, at der er vedtaget nye EU-regler på området.

Lovforslagets primære formål er således at gennemføre Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter (herefter benævnt »det nye olie-direktiv«). Direktivet skal være gennemført senest den 31. december 2012.

Lovforslaget skal samtidig sikre overholdelse af Danmarks forpligtelser om olieberedskab over for IEA. Formålet er endvidere at opdatere lovgivningen med de hidtidige erfaringer om olieberedskabet og at sikre nationale målsætninger for olieberedskabet.

Udover de nævnte forsyningsafbrydelser for olie, der er af international karakter, skal lovforslaget endvidere sikre et beredskab over for andre hændelser, som kan medføre afbrydelser af olieforsyningen til det danske samfund.

2. Internationalt samarbejde om olieberedskab og det danske olieberedskab

Olie udgør en væsentlig del af det danske energiforbrug. Ca. 40 pct. af det samlede energiforbrug er således oliebase-ret. Af olieforbruget er over 60 pct. i transportsektoren, hvor dette forbrug på kortere sigt vanskeligt kan erstattes af andre energiformer. Samfundets afhængighed af olieprodukter kommer derfor især fra transportsektoren.

Samfundets olieforsyning er især sårbar over for forsyningsafbrydelser på det globale oliemarked for både råolie og olieprodukter (produceret ved raffinering af råolie). For råolie har Danmark dog i nogen grad en mindre sårbarhed som følge af råolieproduktionen i den danske del af Nordsøen.

Oliekriser - dvs. situationer med mangel på olie eller risiko herfor som følge af internationale forsyningsafbrydelser - har store økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser for den globale økonomi og for de enkelte lande. Der er derfor etableret et omfattende internationalt samarbejde om beredskab over for sådanne situationer, især gennem IEA og også gennem EU. Disse internationale forpligtelser udgør rammerne for det danske olieberedskab, som derudover baseres på nationale målsætninger. Beredskabets centrale ele-

menter er regler og procedurer, værktøjer for krisehåndtering samt sikring af et datagrundlag:

- *Regler og procedurer* omfatter bl.a. en koordineret og solidarisk krisehåndtering i tilfælde af væsentlige forsyningsafbrydelser. Denne krisehåndtering foretages primært af IEA, men kan også foretages gennem EU.
- *Værktøjer for krisehåndtering* omfatter forskellige former for indgreb, hvoraf det væsentligste er frigivelse af dele af de særskilt etablerede olieberedskabslagre. I alvorlige tilfælde kan det være nødvendigt at gennemføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger vedrørende samfundets olieforbrug.
- *Sikring af et detaljeret og opdateret datagrundlag og stor viden om oliemarkedet* i øvrigt indgår som et nødvendigt grundlag for krisehåndteringen, således at denne kan tilrettelægges hensigtsmæssigt.

Lovforslaget handler om dette olieberedskab.

2.1 IEA-samarbejde om olieberedskab

Samarbejdet i IEA bygger på solidaritet mellem landene. Ingen lande kan klare en oliekrise alene. Medlemslandene samarbejder derfor om at klare en oliekrise, og i værste fald må man deles solidarisk om de foreliggende olieforsyninger. IEA landene udgør ca. 50 pct. af verdens olieforbrug (tilsvarende udgør EU's olieforbrug ca. 16 pct. af verdens olieforbrug). Denne betydelige bredde i IEA-samarbejdet har stor betydning for IEA's evne til at håndtere en krisesituation.

IEA's beredskab omfatter de tidligere nævnte elementer med hovedvægt på muligheden for, at IEA landene kan trække på betydelige beredskabslagre for olie. IEA's medlemslande har således en lagringspligt for olie over for IEA svarende til 90 dages nettoimport.

IEA's krisehåndtering består især af, at man med kort varsel kan beslutte og gennemføre en fælles og solidarisk aktion, foretaget af medlemslandene og koordineret af IEA. Formålet hermed er at reducere en ubalance mellem udbud og efterspørgsel på oliemarkedet ved øge udbuddet af olie og mindske efterspørgslen efter olie. Sådanne aktioner vedtages af IEA's besluttende organer, hvor alle medlemslande deltager. I en sådan aktion beslutter de enkelte medlemslande selv, hvordan de vil fremskaffe deres andel af den samlede oliemængde - som skal tilføres oliemarkederne - ved brug af forskellige typer indgreb i form af lagertræk, forbrugsbegrænsende foranstaltninger, brændstofsift og forøgelse af indenlandsk råolieproduktion:

- *Lagertræk* omfatter frigivelse af dele af medlemslandenes olieberedskabslagre til markedet. Det er det centrale værktøj. Derfor handler store dele af lovforslaget om etablering af disse beredskabslagre.

- *Forbrugsbegrænsende foranstaltninger* kan omfatte et stort antal foranstaltninger, f.eks. informationskampagner, henstillinger, afgiftsforhøjelser, rationeringer, forbud m.m.
- *Brændstofskift* omfatter skift fra olie til andre typer brændstoffer for at reducere olieforbruget.
- *Forøgelse af eventuel indenlandsk råolieproduktion* er en principiel mulighed, som vil skulle vurderes konkret i en krisesituation. Under normale forhold påregnes det dog, at der i Danmark ikke vil være en overskudskapacitet, som kan muliggøre en sådan forøgelse.

IEA's krisehåndtering er baseret på markedet og forudsætter, at markedet foretager prisfastsættelse og fordeling af olien ved den aktuelle markedspris. Krisehåndteringen har som primært formål at afhjælpe forsyningsafbrydelser og de deraf følgende konsekvenser, bl.a. for landenes økonomi og for borgernes velfærd. Formålet med de foranstaltninger, som anvendes i en krisehåndtering, er således ikke at påvirke oliepriserne, men at øge udbuddet og reducere efterspørgslen efter olie med henblik på, helt eller delvist, at kompensere for konsekvenserne af en forsyningsafbrydelse. Sådanne foranstaltninger vil samtidig bidrage til at påvirke markedspriserne nedad, principielt på samme måde som en underforsyning af markederne vil påvirke priserne opad. Selvom det derfor ikke er muligt at foretage foranstaltninger for at afhjælpe en underforsyning på markederne uden derved at påvirke markedspriserne, så er det primære formål med en krisehåndtering ikke at foretage prispåvirkning, men at afhjælpe konsekvenserne af en forsyningsafbrydelse.

IEA's krisehåndtering er således rettet mod forsyningsafbrydelser, men sådanne situationer indebærer dog ikke en afbrydelse af alle olieforsyninger til det globale oliemarked. IEA's beredskabslagre på mindst 90 dages nettoimport bør derfor vurderes efter, at en forsyningsafbrydelse typisk vil omfatte en mindre del af det globale oliemarked. Til illustration kan som regneeksempel nævnes, at i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse - f.eks. hvor oliemarkederne mister 10 pct. af de globale olieforsyninger og hvor nettoimporten til IEA landene tilsvarende reduceres med 10 pct. - så kan frigivelse af IEA's beredskabslagre kompensere for afbrydelsen i 900 dage, forudsat at IEA landenes beredskabslagre alene anvendes af IEA landene. Eksemplet er baseret på, at beredskabslagrenes størrelse svarer til mindst 90 dages nettoimport.

IEA's krisehåndtering anvendes sjældent og er indtil nu kun blevet anvendt tre gange siden IEA's etablering i 1974. Den blev senest anvendt den 23. juni 2011, hvor den væbnede konflikt i Libyen havde medført, at oliemarkedet i 1. halvår 2011 havde mistet olieforsyninger i væsentligt omfang. I denne situation gennemførte IEA en koordineret, solidarisk aktion, hvor en række IEA-lande stillede 2,0 millioner tønder olie pr. dag til rådighed for oliemarkedet i 30 dage. Det blev især opnået ved frigivelse af dele af beredskabslagrene. Forud herfor blev krisehåndteringen anvendt, efter at orkanen Katrina i efteråret 2005 ramte store områder i Den Mexicanske Golf og ødelagde olieanlæg og før da

blev krisehåndteringen anvendt i forbindelse med den første Golf-krig i 1991.

Selvom Danmark i disse år har en nettoeksport af råolie, vil man i en krisesituation principielt have samme slags forsyningsproblemer som de lande, der har en nettoimport af olie. Dertil kommer, at selvom Danmark har eksport af råolie, er der samtidig en del import af råolie, blot væsentligt mindre end eksporten, og hvad angår olieprodukter er den danske import lidt større end eksporten. Samlet vurderet er Danmark en nettoeksportør af olie.

2.2 EU-samarbejde om olieberedskab

EU har tilsvarende fastsat regler om de enkelte landes lagringspligt over for EU. Efter de gældende EU-regler skal medlemsstaterne have beredskabslagre svarende til mindst 90 dages indenlandsk forbrug for nærmere angivne former for olieprodukter, dog med en reduktion af lagringspligten, der udgør 25 pct. af den del af olieforbruget, som dækkes af indenlandsk olieproduktion.

EU-samarbejdet er, sammenlignet med IEA-samarbejdet, især af regional karakter og fungerer som et værdifuldt supplement til IEA-samarbejdet. Ikke alle EU's medlemsstater er således medlem af IEA, men disse lande kan gennem EU inddrages i en koordineret IEA-krisehåndtering.

EU's gældende regelsæt om olieberedskab omfatter to direktiver og en rådsbeslutning, som med virkning fra den 31. december 2012 erstattes af det nye oliedirektiv. Disse EU-regler er følgende:

- Rådets direktiv 73/238/EØF af 24. juli 1973 om foranstaltninger, der kan mindske vanskelighederne ved forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter.
- Rådets direktiv 2006/67/EF af 24. juli 2006 om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter (kodificeret udgave).
- Rådets beslutning 68/416/EØF af 20. december 1968 om afslutning og gennemførelse af særlige mellemfolkelige aftaler om medlemsstaternes forpligtelse til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter.

EU-reglerne er i flere henseender forskellige fra IEA-reglerne. Som eksempler kan nævnes, at beredskabslagre efter EU-reglerne for hovedpartens vedkommende skal foreligge i form af olieprodukter (og ikke råolie), hvorimod IEA-reglerne ikke lægger vægt på, om beredskabslagrene foreligger som råolie eller som olieprodukter. En anden forskel er, at EU's lagringspligt p.t. beregnes på grundlag af landenes olieforbrug, hvorimod IEA's lagringspligt beregnes på grundlag af landenes nettoimport af olie. Andre væsentlige forskelle er de centrale lagerenheder og de specifikke lagre, som begge er indført i EU-reglerne med det nye oliedirektiv, jf. afsnit 3.5 og 3.7.

2.3 Det danske olieberedskab

Det danske olieberedskab har til formål dels at opfylde de internationale forpligtelser i forhold til IEA og EU og dels at etablere et hensigtsmæssigt nationalt beredskab.

Danmarks internationale forpligtelser på dette område kan således sammenfattes således:

- Deltagelse i koordineret, solidarisk krisehåndtering i IEA og EU i tilfælde af væsentlige forsyningsafbrydelser.
- Sikring af at have hensigtsmæssige værktøjer til rådighed for krisehåndteringen i form af lagertræk, forbrugsbegrænsende foranstaltninger, brændstofsift og forøget indenlandsk råolieproduktion, jf. afsnit 2.1.
- Medvirken til at fremskaffe relevante, præcise og rettidige data om oliemarkedet som grundlag for krisehåndteringen, primært data om danske olieforhold, både i normalsituationen og i en krisesituation.

I krisehåndteringen er det centrale værktøj at kunne frigive dele af beredskabslagrene. Disse lagres størrelse fastsættes forskelligt efter IEA's og EU's regelsæt, hvilket for Danmark indebærer følgende efter de nugældende regler:

- Over for IEA, hvor lagringspligten generelt svarer til 90 dages *nettoimport*, har Danmark som nettoeksportør af olie p.t. ingen lagringspligt.
- Over for EU, hvor lagringspligten generelt svarer til 90 dages *forbrug*, har Danmark som følge af vores nettoeksport af olie en reduktion af lagringspligten, således at denne svarer til 67,5 dages forbrug.

Sammenligningen af lagringspligten i de to nugældende regelsæt vanskeliggøres af, at enheden »en dag« ikke er ens i de to regelsæt. Efter IEA-reglerne fratrækkes der således 10 pct. i alle lagerbeholdninger - med den virkning at kun 90 pct. af en lagerbeholdning kan medregnes til dækning af lagringspligt. Et sådant fradrag indgår ikke i de gældende EU-regler. Dette harmoniseres i de nye EU-regler, således at fradraget på 10 pct. fremover indgår i begge regelsæt. Fradraget medfører, at kun 90 pct. af en lagerbeholdnings størrelse kan medregnes som beredskabslagre.

Størrelsen af Danmarks lagringspligt bestemmes derfor som det højeste af de to lagringspligter, dvs. som vores lagringspligt over for EU på 67,5 dages forbrug. Det danske olieberedskab har dog i en årrække været baseret på, at man i forhold til EU's lagringspligt har en overdækning på 20 pct., således at man samlet har beredskabslagre svarende til 81 dages forbrug. Hensigten hermed er at sikre dansk fleksibilitet i en krisehåndtering. Denne lagringspligt over for EU opfyldes i Danmark ved, at olievirksomheder er pålagt en lagringspligt.

Denne lagringspligt er pålagt virksomheder, som importerer råolie eller olieprodukter til Danmark eller som i Danmark producerer eller lader producere råolie eller olieprodukter. Denne lagringspligt dækkes fuldt ud af de lagringspligtige virksomheder. For en mindre dels vedkommende dækkes lagringspligten af virksomhedernes egne arbejdslagre. For hovedpartens vedkommende dækkes lagringspligten af Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) på virk-

somhedernes vegne, jf. afsnit 2.4 nedenfor. Det gælder for gennemsnitligt ca. 70 pct., dog lidt forskelligt for forskellige kategorier af olie.

Gennem denne lagringspligt opnås, at Danmark har beredskabslagre, som opfylder vores internationale forpligtelser over for IEA og EU. De samlede beredskabslagre i Danmark er opdelt på følgende to former for beredskabslagre, hvilket for den enkelte virksomhed er specificeret ved fastsættelsen af dens lagringspligt:

- *A-lagre* er beredskabslagre, der opbevares i konventionelle tankanlæg. Alle lagringspligtige virksomheder har sådanne anlæg eller har mulighed for at kunne disponere over sådanne anlæg.
- *B-lagre* er beredskabslagre, der opbevares i særligt beskyttede tankanlæg. Da det alene er FDO, som har sådanne anlæg, holder FDO derfor sådanne beredskabslagre på virksomhedernes vegne.

2.4 Foreningen Danske Olieberedskabslagre og dets rolle i det danske olieberedskab

Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) har en central rolle i det danske olieberedskab, idet FDO holder ca. 70 pct. af de samlede danske beredskabslagre for olie. Af disse beredskabslagre holder FDO samtlige B-lagre, dvs. lagerbeholdninger i særligt beskyttede tankanlæg. Alle beredskabslagre holdes på vegne af de lagringspligtige virksomheder, som har etableret, finansieret og drevet FDO siden dets etablering i 1964.

FDO er således en form for olielagerorganisation af den slags, som på forskellig vis er etableret i en del IEA og EU lande, og som i øvrigt over tid har etableret et indbyrdes samarbejde om udveksling af oplysninger, best practices m.m. Sådanne olielagerorganisationer vurderes af både IEA og EU som værende en betydelig styrke for olieberedskabet, da sådanne organisationers beredskabslagre anses for at være til rådighed i en krisesituation i højere grad end de lagringspligtige virksomheders egne beredskabslagre. Dette er baggrunden for, at det nye oliedirektiv har bestemmelser om, at medlemsstaterne kan etablere de såkaldte centrale lagerenheder, jf. afsnit 3.5.

FDO's dækning af lagringspligt for de lagringspligtige virksomheder har ligget stabilt på ca. 70 pct. i en årrække. Det er således af stor betydning, at en organisation som FDO kan have en stabil lagerdækning og derved kan holde omkostningsniveauet nede. En svingende lagerdækning kan således medføre betydelige transaktionsomkostninger og en dårlig kapacitetsudnyttelse, hvilket vil medføre øgede omkostninger for organisationen og for de lagringspligtige virksomheder, hvilket i sidste ende vil resultere i forhøjede forbrugerpriser.

FDO er en selvejende institution. Rammerne for FDO's virksomhed er fastlagt i organisationens vedtægter. Vedtægterne er godkendt af klima-, energi- og bygningsministeren og ændringer forudsætter ligeledes ministerens godkendelse. Vedtægterne angiver bl.a. den kontingentbetaling, som de lagringspligtige virksomheder skal betale til FDO som ve-

derlag for den lagerdækning, som virksomhederne modtager fra FDO.

FDO omfatter som forening de lagringspligtige virksomheder, der producerer eller importerer olieprodukter. Olievirksomheder, som foretager efterforskning eller produktion af råolie, indgår normalt ikke i foreningen. Alle virksomheder med lagringspligt i Danmark kan blive medlem af FDO på de vilkår, som er fastsat i FDO's vedtægter.

FDO har følgende lagerfaciliteter:

- 15 beskyttede lagersteder forbundet i netværk, især i Jylland og på Sjælland. Hvert lagersted omfatter flere lagertanke, som er af beton, nedgravede og dermed beskyttet mod angreb. De har en samlet kapacitet på ca. 850.000 m³ (til benzin og gas/dieselolie). Flere lagersteder planlægges lukket som FDO-lagre inden for en kort årrække for at tilpasse kapaciteten til behovet.
- To konventionelle lagersteder i tilknytning til de to raffinaderier (i Fredericia og Kalundborg) med en samlet kapacitet på ca. 1.130.000 m³ (til gas/dieselolie, fuel olie m.m.).
- Ca. 200 km produktørledninger, som forbinder lagersteder. FDO har desuden et samarbejde med Forsvaret om gensidig brug af rørledninger.

FDO's oliebeholdninger er integreret i de involverede olievirksomheders kommercielle olie kredsløb, hvilket indebærer logistiske og omkostningsmæssige fordele. FDO's egne beredskabslagre omfatter p.t. ca. 1.200.000 m³ olie fordelt således:

- 275.000 m³ benzin.
- 700.000 m³ gas/dieselolie.
- 245.000 m³ råolie og feedstock (forarbejdet olie, som skal gennemgå yderligere raffinering for at blive til et olieprodukt).

FDO har aktiver bogført til ca. 2,7 mia. kr., hvoraf hovedparten er oliebeholdninger og derudover er der en væsentlig del i form af tankanlæg, rørledninger, bygninger m.m. En del aktiver er placeret i værdipapirer og giver et afkast, der i væsentligt omfang bidrager til årsresultatet. For 2010, hvor formueafkastet var væsentligt mindre end året før, var årsresultatet på -21,8 mio. kr. (mod +8,0 mio. kr. året før). Det var i 2010 - som i en række tidligere år - muligt for FDO at dække et driftsunderskud ved forbrug af formuen, således at det ikke var nødvendigt at opkræve kontingentbetaling fra medlemmerne for den ydede lagerdækning.

Omkostningsmæssige sammenligninger - foretaget af olie-lagerorganisationer fra en række lande, herunder FDO - har vist, at FDO's omkostninger klart ligger i den lave ende i forhold til de sammenlignede olielagerorganisationer. Det skyldes bl.a., at FDO - som blev etableret i 1964 - ikke er belastet af nyere, høje etableringsomkostninger og af anskaffelser af oliebeholdninger til nutidens oliepriser. Dertil kommer, at hovedparten af FDO's lagre er integreret i de kommercielle olie kredsløb, hvilket bl.a. indebærer lavere omkostninger til friskning af olieprodukter.

3. Det nye direktiv om olieberedskab

Lovforslaget har især til formål at gennemføre Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter. Dette nye oliedirektiv, der skal gennemføres senest den 31. december 2012, gennemgås i dette afsnit.

3.1. Direktivets formål (artikel 1)

Direktivet har til formål at sikre et højt niveau for forsyningssikkerhed for olie i EU ved hjælp af pålidelige og gennemsigtige mekanismer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne. Direktivets formål er endvidere at sikre, at medlemsstaterne som beredskab holder et minimumsniveau af lagre af råolie eller olieprodukter. Direktivet skal også sikre, at der etableres nødvendige procedurer til at kunne håndtere en alvorlig knaphed af olie.

Det har desuden været et formål at tilnærme dele af EU-reglerne med de tilsvarende IEA-regler, således at forskellene mellem de to regelsæt reduceres. En sådan tilnærmelse er gennemført på nogle områder, hvorimod der på andre områder er foretaget ændringer i modsat retning.

3.2. Beregning af landenes lagringspligt over for EU (artikel 3)

Medlemsstaternes lagringspligt over for EU harmoniseres delvist med IEA-reglerne og fastsættes i direktivet som den højeste mængde af

- 90 dages gennemsnitlig daglig nettoimport; eller
- 61 dages gennemsnitligt dagligt indenlandsk forbrug.

Både import og forbrug omfatter hele samfundets forbrug, herunder Forsvarets forbrug.

Da Danmarks nettoimport af olie er negativ, svarer Danmarks lagringspligt over for EU efter det nye oliedirektiv for tiden til 61 dages indenlandsk forbrug. Disse 61 dages forbrug svarer nogenlunde til de 67,5 dages forbrug i henhold til det gældende direktiv, idet det nye direktiv for alle lagerbeholdninger, der bruges til dækning af lagringspligt, har indført et fradrag på 10 pct., således at kun 90 pct. af en lagerbeholdning kan medregnes til dækning af lagringspligt. Dette fradrag har hidtil været gældende i IEA-reglerne og indføres nu også i EU-reglerne. Ændringen indebærer, at de »nye dage« kræver mere lagerbeholdning end de »gamle dage« og derfor er lagringspligten for producentlande nedsat næsten tilsvarende, men ikke helt.

Danmarks hidtidige lagringspligt på 67,5 dage - som følge af Danmarks status som nettoeksportør af olie - er derfor med det nye oliedirektiv blevet reduceret med knap 10 pct. til 61 dage. Reelt er Danmarks lagringspligt således lidt større end hidtil, nu blot beregnet efter den nye beregningsmetode med fradraget på 10 pct. Det nye direktiv indeholder således en større »rabat« på lagringspligten for et land, som er nettoeksportør af olie, end det tidligere direktiv - nu 32 pct. mod før 25 pct.

Efter det nye oliedirektiv vil Danmarks lagringspligt over for EU således svare til 61 dages indenlandsk forbrug, så

længe Danmark er nettoeksportør af olie. Ved ophør heraf vil Danmarks lagringspligt gradvis blive øget til det generelle niveau på 90 dages gennemsnitlig daglig nettoimport.

I en krisehåndtering er der imidlertid ikke - hverken i IEA eller i EU - en »rabat« for et land med nettoeksport af olie. Et sådant land skal således deltage i krisehåndteringen på lige fod med de andre lande med 90 dages lagringspligt og skal bidrage i samme omfang. Det betyder, at Danmark - med et lavere niveau af beredskabslagre - ikke vil kunne frigive olielagre i samme størrelsesorden som de andre lande. Konsekvensen er, at Danmark i en krisehåndtering vil skulle bidrage med indførelse af forbrugsbegrænsende foranstaltninger på et tidligere tidspunkt end de lande, som har beredskabslagre svarende til 90 dages forbrug og som derfor kan anvende frigivelse af beredskabslagre som en foranstaltning i længere tid. Det er derfor ikke en ubetinget fordel for Danmark at have en reduceret lagringspligt over for EU. Dette er medvirkende til, at Danmark hidtil har valgt at have en overdækning på 20 pct.

Efter det nye oliedirektiv beregnes landenes lagringspligt i enheden råolieækvivalent, således at de forskellige typer olieprodukter, som indgår i olieforbruget, samt råolie omregnes til og sammenlægges i denne enhed.

3.3. Beregning af lagrenes størrelse (artikel 4)

Direktivet indeholder detaljerede regler om, hvilke lagerbeholdninger der kan medregnes til dækning af lagringspligt, og hvilke lagerbeholdninger, der ikke kan medregnes hertil, samt regler om beregning af lagerbeholdningernes størrelse. Disse regler er også tilpasset de tilsvarende IEA-regler. For hovedpartens vedkommende svarer reglerne til de hidtidige regler.

I disse beregningsregler indgår også det ovennævnte fradrag på 10 pct. i lagerbeholdningerne, dvs. at de opgjorte lagerbeholdninger skal reduceres med 10 pct. for at beregne, hvilken del af lagrene der kan anvendes til dækning af lagringspligt. Dette fradrag er nyt i EU-reglerne, men har hele tiden indgået i IEA-reglerne. For EU-lande, som også er medlem af IEA, indebærer fradragets indførelse i EU's regelsæt således ingen ændring af landenes lagringspligt over for IEA/EU set under ét.

3.4. Lagrenes væren til rådighed (artikel 5)

Direktivet angiver, at medlemsstaterne til enhver tid skal sørge for, at beredskabslagre og specifikke lagre er til rådighed og fysisk tilgængelige. Disse lagre er det centrale værktøj til håndtering af krisesituationer og skal naturligvis være til rådighed, enten omgående eller med et rimeligt varsel.

Medlemsstaterne skal desuden fastsætte nærmere regler om identifikation, bogføring og kontrol af disse lagre, så de til enhver tid kan kontrolleres.

Medlemsstaterne skal endvidere træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge enhver hindring eller behæftelse, som kan være til hinder for, at beredskabslagre og specifikke lagre er til rådighed i en krisesituation, hvor de skal kunne anvendes. Olieprodukter tilhørende virksomhe-

der, der har en betydelig risiko for, at deres aktiver gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, bør ikke medregnes som beredskabslagre. Indledning af en konkurs- eller akkordsag kan være tegn på en sådan risikosituation.

Medlemsstaterne skal endvidere træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der tildeles ubetinget immunitet over for tvangsfuldbyrdelse for alle specifikke lagre, der holdes eller transporteres på deres område, hvad enten disse specifikke lagre ejes af dem eller af andre medlemsstater (eller disses centrale lagerenheder).

I krisesituationer skal medlemsstaterne forbyde og afstå fra enhver foranstaltning, der forhindrer en overførsel, anvendelse eller frigivelse af de beredskabslagre eller specifikke lagre, der holdes på deres område på vegne af en anden medlemsstat. Der vil normalt være sådanne olielagre i Danmark, som anvendes til at dække lagringspligt for et andet land, og disse lagre skal både i normalsituationen og i en krisesituation være til rådighed for dette land. Tilsvarende er der normalt olielagre i andre medlemsstater, som dækker lagringspligt i Danmark, og disse lagre skal tilsvarende være til rådighed for Danmark.

3.5. Centrale lagerenheder (artikel 7)

Direktivet angiver, at en medlemsstat kan oprette en central lagerenhed. Ingen medlemsstat må oprette mere end én central lagerenhed eller anden tilsvarende organisation. En central lagerenhed kan oprettes overalt i EU. Der er dog ikke pligt for medlemsstaterne til at oprette en central lagerenhed. En central lagerenhed er reelt en formalisering af de olielagerorganisationer, som i årenes løb er etableret i en række lande.

Hvis en medlemsstat opretter en central lagerenhed, skal den være en organisation, der ikke har fortjeneste som målsætning og som handler i almenhedens interesse. En central lagerenhed betragtes ikke som en økonomisk aktør efter direktivet. Det vigtigste formål for en central lagerenhed er at erhverve, holde og sælge beredskabslagre. Kun en central lagerenhed kan erhverve og sælge specifikke lagre, jf. afsnit 3.7.

Det er således medlemsstatens egen beslutning, om den vil oprette en central lagerenhed. Det forventes dog, at hovedparten af EU-medlemsstaterne vil oprette en national central lagerenhed, idet en del lande allerede har en sådan olielagerorganisation. Det gælder også Danmark.

Direktivet indeholder endvidere regler om, at en sådan central lagerenhed kan delegere opgaver i forbindelse med forvaltning af beredskabslagre dels til en anden medlemsstat eller dennes centrale lagerenhed og dels til virksomheder. I begge tilfælde kan delegerede opgaver ikke videredelegeres. Desuden indeholder direktivet bestemmelser om, at en central lagerenhed skal offentliggøre oplysninger om de lagerbeholdninger, som den kan påtage sig at holde for virksomheder eller for andre landes centrale lagerenheder. Efter direktivet skal medlemsstatens centrale lagerenhed acceptere sådanne delegationer på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende betingelser.

3.6. Delegation foretaget af økonomiske aktører (artikel 8)

Direktivet angiver, at medlemsstaterne skal sikre, at de økonomiske aktører - hvilket i Danmark er de lagringspligtige virksomheder - har ret til at delegere en del af deres lagringspligt til følgende parter:

- Den centrale lagerenhed i medlemsstaten, hvis en sådan central lagerenhed er etableret.
- En eller flere udenlandske centrale lagerenheder, forudsat at de på forhånd har tilkendegivet, at de er rede til at acceptere en sådan delegation, og forudsat at delegationen på forhånd er godkendt af myndighederne i de to involverede medlemsstater.
- Andre økonomiske aktører med overskydende lagerbeholdninger eller med ledig lagerkapacitet i andre medlemsstater, forudsat at delegationen på forhånd er godkendt af myndighederne i de to involverede medlemsstater.
- Andre økonomiske aktører med overskydende lagerbeholdninger eller ledig lagerkapacitet i den samme medlemsstat, forudsat at medlemsstaten på forhånd er underrettet om delegationen.

Lagringspligt, som er delegeret efter de to sidste punkter, kan ikke videredelegeres. En ændring eller forlængelse af en delegation efter det sidste punkt skal behandles som en ny delegation.

En medlemsstat kan begrænse den økonomiske aktørs ret til at delegere sin lagringspligt, men ikke helt. Direktivet angiver således, at retten til at delegere ikke kan reduceres til under 10 pct. og at denne andel i øvrigt øges til 30 pct. med virkning fra den 31. december 2017.

Direktivet angiver endvidere, at uanset de ovennævnte bestemmelser, kan medlemsstaten pålægge en økonomisk aktør en forpligtelse til at delegere en konkret andel af sin lagringspligt til medlemsstatens centrale lagerenhed. Denne bestemmelse har til formål at muliggøre, at en central lagerenhed kan fastholde en stabil, ikke-svingende lagerdækning. En sådan stabil lagerdækning er således af afgørende betydning for, at en central lagerenhed kan drives økonomisk hensigtsmæssigt, idet der i modsat fald kan fremkomme dels betydelige transaktionsomkostninger og dels en dårlig kapacitetsudnyttelse, hvilket generelt vil indebære et samfundsmæssigt spild og i sidste ende medføre forhøjede forbrugerpriser. Dette hensyn er generelt for lagerdækningsorganisationer, uanset om de er i statsligt eller i privat regi. Der er derfor i direktivet lagt vægt på, at myndighederne har denne mulighed.

Direktivet angiver også, at medlemsstaterne skal sørge for, at de økonomiske aktører underrettes om de metoder, som anvendes til at beregne deres lagringspligt, senest 200 dage før begyndelsen af den periode, som lagringspligten vedrører. Forudsat at denne betingelse er opfyldt, skal en økonomisk aktør udøve sin ret til at delegere lagringspligt til centrale lagerenheder senest 170 dage før begyndelsen af den periode, som lagringspligten vedrører.

3.7. Specifikke lagre (artikel 9)

Direktivet indeholder detaljerede bestemmelser om de såkaldte specifikke lagre. Disse lagre er et nyt begreb og er i direktivet defineret som lagre af olieprodukter sammensat af produktkategorier, der tilsammen dækker mindst 75 pct. af den pågældende medlemsstats indenlandske olieforbrug og som ejes af medlemsstatens centrale lagerenhed.

Bestemmelserne må ses i sammenhæng med, at de nye EU-regler om dækning af lagringspligt - når der bortses fra bestemmelserne om specifikke lagre - indebærer, at hele lagringspligten i princippet kan dækkes af råolie eller af ét konkret olieprodukt, f.eks. fuel olie. En så stor fleksibilitet for lagringspligtens dækning er imidlertid ikke hensigtsmæssig vurderet i forhold til, at det er olieberedskabets centrale formål at sikre, at der i tilfælde af en forsyningsafbrydelse - og en deraf følgende mangelsituation - er olielagre til rådighed eller at der kan fremskaffes sådanne oliemængder, som kan dække samfundets behov for olie. Sådanne olielagre skal derfor nogenlunde svare til det aktuelle forbrugsmønstre af olieprodukter, hvilket ikke vil være tilfældet, hvis de foreligger som råolie eller kun som ét enkelt olieprodukt. De specifikke lagre er således indført for at sikre, at der er et minimumsniveau af beredskabslagre af relevante olieprodukter.

De specifikke lagre kan kun ejes, erhverves og sælges af medlemsstatens centrale lagerenhed.

De specifikke lagre skal holdes på et niveau, der svarer til et konkret antal dage.

Det er ikke et krav efter direktivet, at alle medlemsstater skal have specifikke lagre eller at disse olielagre skal have et bestemt omfang. Men hvis en medlemsstat ikke har specifikke lagre svarende til mindst 30 dages forbrug, skal medlemsstaten i stedet holde mindst en tredjedel af sin lagringspligt i form af lagre af olieprodukter sammensat på samme måde som de specifikke lagre. Denne bestemmelse må ses i sammenhæng med, at det forventes, at nogle lande ikke vil oprette en central lagerenhed og derfor ikke vil kunne holde specifikke lagre. Der er derfor i direktivet etableret det beskrevne alternativ hertil for at sikre, at der vil være et minimumsniveau af beredskabslagre af olieprodukter sammensat på en måde, som i rimeligt omfang svarer til medlemsstatens olieforbrug.

Bestemmelsen om at de specifikke lagre - eller alternativet hertil - skal være sammensat af olieprodukter, der tilsammen dækker mindst 75 pct. af medlemsstatens indenlandske olieforbrug, indebærer, at der ikke er sikkerhed for, at der i en krisesituation vil være beredskabslagre, som kan dække alle dele af en medlemsstats olieforbrug. Olieprodukter som f.eks. flybrændstof (af petroleumstypen), der udgør en mindre del af samfundets olieforbrug og som indebærer højere lageromkostninger end andre olieprodukter, vil således ikke med sikkerhed indgå i de beredskabslagre, som dækker dansk lagringspligt.

For specifikke lagre, som er integreret med andre olielagre, skal medlemsstaten eller dens centrale lagerenhed sikre, at den del af de pågældende integrerede produkter, som er

specifikke lagre, ikke kan flyttes uden forudgående skriftlig godkendelse fra ejeren af de specifikke lagre og fra myndighederne eller den centrale lagerenhed i den medlemsstat, på hvis område lagrene er placeret.

3.8. Fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre m.m. (artikel 6 og 10)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at medlemsstaten skal føre en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle beredskabslagre, som ikke er specifikke lagre, og en tilsvarende fortegnelse over alle specifikke lagre.

Fortegnelserne skal bl.a. indeholde de oplysninger, som er nødvendige for, at man for den enkelte lagerbeholdning kan identificere lagersted, størrelse, ejer og art.

Hvert år skal medlemsstaten til Kommissionen fremsende en sammenfattende kopi af denne fortegnelse. Samtidig kan Kommissionen når som helst anmode om en kopi af fortegnelsen for en hvilken som helst periode, dog højst 5 år tilbage i tiden.

3.9. Statistiske opgørelser af lagre (artikel 12-14)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne løbende skal fremsende statistiske opgørelser til Kommissionen om størrelse, karakter m.m. af beredskabslagre, specifikke lagre og kommercielle lagre.

For specifikke lagre skal det endvidere angives, om de holdes uden for medlemsstatens område og i så fald deres ejerforhold.

Kommercielle lagre kan også holdes af virksomheder på olieområdet, som ikke har lagringspligt. Derfor medfører bestemmelsen om fremsendelse af oplysninger om kommercielle olielagre, at sådanne data løbende skal fremsendes også af andre virksomheder på olieområdet end de lagringspligtige virksomheder.

3.10. Biobrændstoffer og additiver (artikel 16)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at biobrændstoffer og additiver medregnes ved beregning af medlemsstaternes lagringspligt i det omfang, de er iblandet de pågældende olieprodukter. Da Danmarks lagringspligt beregnes på grundlag af det danske forbrug af olieprodukter - hvori biobrændstoffer og additiver er iblandet - indebærer det, at biobrændstoffer og additiver indgår i beregningsgrundlaget for den danske lagringspligt.

Ved beregning af størrelsen af de lagerbeholdninger, der kan medregnes til dækning af lagringspligt, medregnes biobrændstoffer og additiver dog kun i følgende tilfælde:

- når biobrændstoffer og additiver er iblandet med de relevante olieprodukter, eller
- når biobrændstoffer og additiver ikke er iblandet olieprodukter og er lagret på medlemsstatens område, forudsat at medlemsstaten har vedtaget regler, som sikrer, at de skal blandes med olieprodukter, der indgår i beredskabslagre, og at de skal bruges til transport.

3.11. Koordinationsgruppe for olie og olieprodukter (artikel 17)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at Kommissionen opretter en koordinationsgruppe for olie og olieprodukter. Koordinationsgruppen er en rådgivende gruppe, der bidrager til at analysere EU's forsyningssikkerhed for olie og olieprodukter, og som fremmer samordning og gennemførelse af foranstaltninger på området. Gruppen har deltagere fra medlemsstaterne. Kommissionen varetager formandskabet. Repræsentative organisationer fra den berørte sektor kan deltage i gruppens arbejde efter opfordring fra Kommissionen.

3.12. Gennemgange af beredskab og lagre (artikel 18)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at Kommissionen i samråd med medlemsstaterne kan foretage gennemgange af (tilsyn med) deres olieberedskab for at kontrollere dette og de dertil hørende beredskabslagre. Ved forberedelse af en sådan gennemgang tager Kommissionen hensyn til tilsvarende arbejde, som udføres af andre institutioner og internationale organisationer, f.eks. IEA, og konsulterer koordinationsgruppen herom.

Koordinationsgruppen kan tilslutte sig, at befuldmægtigede personer og repræsentanter fra andre medlemsstater deltager i disse gennemgange. Udpegede nationale embedsmænd fra den gennemgåede medlemsstat kan ledsage de personer, der foretager gennemgangen. Medlemsstaten skal inden for en uge efter meddelelsen om en planlagt gennemgang stille oplysninger til rådighed for Kommissionen, medmindre disse oplysninger allerede er fremsendt til Kommissionen.

Medlemsstaterne skal sikre, at deres myndigheder og de ansvarlige for at holde og forvalte beredskabslagre og specifikke lagre indvilliger i gennemgange og bistår de personer, der af Kommissionen er bemyndiget til at foretage disse gennemgange. Medlemsstaterne skal især sikre, at disse personer får ret til at se alle dokumenter og fortegnelser vedrørende disse lagre og får adgang til de steder, hvor lagrene holdes, samt til alle dokumenter herom.

Resultatet af sådanne gennemgange skal meddeles den medlemsstat, som er blevet gennemgået, og kan videregives til koordinationsgruppen.

Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at alle oplysninger, bilag, opgørelser og dokumenter om beredskabslagre og specifikke lagre skal opbevares i en periode på mindst 5 år.

3.13. Beredskabsprocedurer og krisehåndtering (artikel 20)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne skal sikre, at de har fastsat procedurer, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres myndigheder i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse hurtigt, effektivt og gennemsigtigt dels kan frigive deres beredskabslagre og specifikke lagre, helt eller delvist, og dels kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af olieforbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel, bl.a. ved at give visse brugergrupper prioritet ved tildeling af olieprodukter.

Medlemsstaterne skal når som helst have beredskabsplaner klar, som kan tages i anvendelse, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og de skal sørge for at fastsætte de organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre iværksættelsen af sådanne planer. Medlemsstaterne orienterer på opfordring Kommissionen om deres beredskabsplaner og organisatoriske forhold i den forbindelse.

I tilfælde af at der foreligger en international beslutning om frigivelse af beredskabslagre, hvilket i direktivet er defineret som en IEA-beslutning herom, kan de berørte medlemsstater bruge deres beredskabslagre og specifikke lagre til at opfylde de deraf følgende internationale forpligtelser, og i så fald underrettes Kommissionen, der kan indkalde koordinationsgruppen - eller på anden måde høre gruppen - især for at vurdere virkningerne af frigivelsen. Kommissionen bør anbefale medlemsstaterne at frigive deres beredskabslagre og specifikke lagre eller at træffe andre hensigtsmæssige foranstaltninger med tilsvarende virkning, dog således at Kommissionen inden da skal høre koordinationsgruppen.

I tilfælde af at der ikke foreligger en sådan IEA-beslutning om frigivelse af beredskabslagre, men er opstået forsyningsvanskeligheder for olie til EU eller en enkelt EU-medlemsstat, underretter Kommissionen IEA, hvor det er relevant, og samordner med IEA, hvor det er hensigtsmæssigt, og tilrettelægger hurtigst muligt en høring af koordinationsgruppen. På grundlag af koordinationsgruppens vurdering af situationen fastsætter Kommissionen, om der er indtruffet en større forsyningsafbrydelse. Hvis det vurderes, at der er indtruffet en større forsyningsafbrydelse, godkender Kommissionen hel eller delvis frigivelse af de mængder af beredskabslagre og specifikke lagre, som de berørte medlemsstater har foreslået.

Ved anvendelse af beredskabslagre i de ovennævnte situationer kan medlemsstaterne midlertidigt holde lagerbeholdninger, som er mindre end deres lagringspligt. I så fald fastsætter Kommissionen en rimelig frist, inden for hvilken medlemsstaterne skal genetablere beredskabslagrene til deres normale niveau. Denne frist fastsættes på grundlag af resultaterne af høringen af koordinationsgruppen og hvor relevant i samordning med IEA og især under hensyntagen til situationen på det internationale oliemarked.

3.14. Andre bestemmelser (artikel 21-25)

Udover de ovennævnte forhold angiver direktivet bl.a., at medlemsstaterne skal fastsætte regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, som gennemfører direktivet, og skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Kommissionen skal underrettes herom senest den 31. december 2012.

Endvidere skal Kommissionen foretage en evaluering af direktivets virkemåde og gennemførelse senest den 31. december 2015.

Direktivet trådte i kraft i oktober 2009. De tidligere direktiver og rådsbeslutninger gælder til den 31. december 2012. Medlemsstaterne skal gennemføre direktivet senest den 31. december 2012.

4. Gældende ret

Gældende ret om beredskabet over for oliekriser omfatter primært lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter og den tilhørende bekendtgørelse nr. 318 af 12. maj 2005 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter. Loven ophæves ved udgangen af 2012, hvor det nye oliedirektiv skal være gennemført. De væsentligste elementer i loven og bekendtgørelsen gennemgås i afsnit 4.1-4.8 nedenfor.

Derudover indeholder lov nr. 165 af 7. maj 1975 om oplysnings- og salgsplicht vedrørende kulbrinter og lov om forsyningsmæssige foranstaltninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 88 af 26. februar 1986, regler af betydning for olieberedskabet og de er derfor kort omtalt umiddelbart nedenfor.

Lov om oplysnings- og salgsplicht vedrørende kulbrinter finder ikke blot anvendelse på olie, men også på andre kulbrinter, f.eks. naturgas. Efter loven kan klima-, energi- og bygningsministeren til opfyldelse af internationale aftaler bl.a. bestemme eller fastsætte regler om, at virksomheder, der omsætter kulbrinter, skal afgive en række oplysninger. Ministeren kan også bestemme eller fastsætte regler om, at virksomheder, der producerer eller importerer kulbrinter, skal foretage salg heraf til opfyldelse af internationale fordelingsordninger i internationale aftaler. Formålet med loven er først og fremmest at opfylde aftale af 18. november 1974 om et Internationalt Energi Program (IEA-aftalen), men loven er udformet generelt, så den også kan anvendes til opfyldelse af andre aftaler, som indgås inden for lovens område.

Efter lov om forsyningsmæssige foranstaltninger kan klima-, energi- og bygningsministeren, hvis der på grund af internationale forhold er opstået eller er udsigt til mangel på nødvendige varer - herunder olie - fastsætte bestemmelser om anvendelse, fordeling, prisudligning og placering af landets varebeholdninger i det omfang, dette skønnes påkrævet. Loven indeholder regler om, at der forud for ministerens anvendelse af hjemlen, skal foreligge tilslutning fra et udvalg, nedsat af Folketinget - for energiforsyningsens vedkommende fra Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg. Ministeren kan desuden efter loven bl.a. indhente de oplysninger, der er nødvendige for lovens gennemførelse.

Disse to love foreslås ikke ændret.

Lovene har et bredere anvendelsesområde end olieberedskab og indeholder bestemmelser, der i et vist omfang har sammenfald med bestemmelserne i lovforslaget. Håndteringen af oliekriser vil primært skulle ske efter reglerne i dette lovforslag, men reglerne i de to love vil supplerende kunne anvendes, hvis der indtræffer behov herfor.

4.1 Olie og olieprodukter omfattet af lagringspligt

Lagringspligten omfatter mineralolie, defineret som råolie og kondensat, og mineralolieprodukter, defineret som produkter fremstillet ved raffinering af mineralolie. Ikke alle former for olieprodukter er dog omfattet af lovgivningen, men alene følgende tre produktgrupper (kategorier), jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2:

- *Kategori 1* omfatter motorbenzin, flybenzin og jetbrændstof af benzintypen.
- *Kategori 2* omfatter gasolie, dieselolie, petroleum og jetbrændstof af petroleumstypen.
- *Kategori 3* omfatter fuel olie.

4.2 Lagringspligtig virksomhed

De lagringspligtige virksomheder er defineret som virksomheder, der her i landet importerer, producerer eller hos en anden virksomhed lader producere mineralolie eller mineralolieprodukter, som tilsammen udgør mindst 1.000 tons råolieækvivalent, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1. Disse virksomheder skal opretholde beredskabslagre opdelt på to former for lagre, jf. lovens § 2, stk. 2:

- *A-lagre* er beredskabslagre, der opbevares i konventionelle tankanlæg. Alle virksomheder har sådanne anlæg eller har mulighed for at kunne disponere over sådanne tankanlæg.
- *B-lagre* er beredskabslagre, der opbevares i særligt beskyttede tankanlæg. Kun Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) har sådanne anlæg.

Fremstilling af olieprodukter ved raffinering af spildolie til genbrug medfører ikke lagringspligt, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Virksomheder skal underrette Energistyrelsen om forhold, som indebærer ændring af deres status som lagringspligtig eller ikke-lagringspligtig virksomhed, senest ved statusændringens begyndelse, jf. bekendtgørelsens § 6.

4.3 Lagringspligtens periodisering

Virksomhedens lagringspligt beregnes for lageråret, defineret som perioden fra den 1. juli i et kalenderår til den 30. juni i det næste kalenderår, jf. bekendtgørelsens § 3. Grundlaget for beregningen er virksomhedens salg af olieprodukter til slutbrugere i Danmark i referenceåret, defineret som det kalenderår, der er afsluttet 6 måneder før lagerårets start. Lagringspligten for lageråret fra 1. juli 2011 til 30. juni 2012 er således baseret på virksomhedernes salg i kalenderåret 2010.

4.4 Lagringspligtens beregning

Lagringspligtens størrelse beregnes for hver af de tre produktkategorier (se afsnit 4.1) som 22,2 pct. af virksomhedens lagringspligtige omsætning for referenceåret (kalenderåret). Det svarer til det danske olieforbrug i denne periode opgjort efter nærmere regler, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 1, og § 9. Denne beregning indebærer, at virksomhedernes lagringspligt samlet set svarer til 81 dages forbrug, hvilket opfylder Danmarks lagringspligt over for EU på 67,5 dages

forbrug og samtidig giver en overdækning på 20 pct. som tidligere beskrevet. Der er herved ikke anvendt det fradrag på 10 pct., som indføres med det nye oliedirektiv.

Den beregnede lagringspligt opdeles på A- og B-lagre for olieprodukter i kategori 1 og 2 efter en nærmere angivet procentfordeling, der er forskellig for de to produktkategorier, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 2 og 3. Der holdes ikke B-lagre for olieprodukter i kategori 3.

Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter, efter forudgående forelæggelse for et udvalg, nedsat af Folketinget, størrelsen af de samlede beredskabslagre hos de lagringspligtige virksomheder, jf. lovens § 4, stk. 1.

4.5 Lagringspligtens opfyldelse

En virksomhed kan opfylde sin lagringspligt på følgende måder, jf. bekendtgørelsens §§ 9-14:

- Ved brug af egne lagre af mineralolie eller olieprodukter, opgjort efter nærmere angivne regler.
- Ved medlemskab af Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), som dækker en stor del af virksomhedens lagringspligt, jf. afsnit 2.3 og 2.4.
- Ved lagerdækningsaftaler med udenlandske virksomheder, hvorved sådanne virksomheder med egne olielagre, der overstiger deres lagringspligt, påtager sig at dække lagringspligt i Danmark med en konkret mængde af et konkret olieprodukt for en konkret periode. Sådanne internationale lagerdækningsaftaler skal på forhånd godkendes af myndighederne i de to involverede lande.
- Ved lagerdækningsaftaler med indenlandske virksomheder, hvorved sådanne virksomheder med egne olielagre, der overstiger deres lagringspligt, påtager sig at dække lagringspligt i Danmark med en konkret mængde af et konkret olieprodukt for en konkret periode. Sådanne nationale lagerdækningsaftaler skal ikke godkendes og forudsætter i stedet en efterfølgende underretning til Energistyrelsen, hvilket rent praktisk foretages som led i virksomhedernes månedlige rapportering til Energistyrelsen (jf. afsnit 4.7).

Enhver lagringspligtig virksomhed har ret til at blive medlem af FDO. Efter FDO's vedtægter skal FDO årligt fremsende godkendt årsrapport og bestyrelsens beretning til orientering af klima-, energi- og bygningsministeren og ændringer af FDO's vedtægter skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren.

Virksomheder kan indgå internationale og nationale lagerdækningsaftaler med andre virksomheder. Tilsvarende gælder for FDO. Virksomheder med lagringspligt i Danmark kan dels få deres lagringspligt dækket (hvis de har underskud af egne olielagre) og kan dels yde dækning af lagringspligt (hvis de har overskud af egne olielagre). Som grundlag for myndighedernes behandling af de internationale lagerdækningsaftaler mellem virksomheder (og FDO) er der indgået et antal bilaterale aftaler mellem myndigheder i Danmark og andre EU-lande. Disse bilaterale aftaler mellem myndigheder regulerer administrative forhold om lagerdækningsaftalerne.

Beholdninger af råolie kan medregnes til dækning af lagringspligt for mineralolieprodukter, dog kun i det forhold hvori råolien ved raffineringen medfører produktion af olieprodukter. Dette forhold beregnes af Energistyrelsen forud for hvert lagerår og varierer typisk omkring ca. 91-92 pct. Lagre af råolie kan medregnes til opfyldelse af lagringspligten med højst 40 pct. af lagringspligten i kategori 1 og 2 og med højst 50 pct. af lagringspligten i kategori 3.

Lagre af blandingskomponenter, der er bestemt til fremstilling af lagringspligtige produkter, kan i stedet for disse anvendes til dækning af lagringspligt.

4.6 Midlertidig nedsættelse af virksomhedernes lagringspligt

I en krisehåndtering, hvor det besluttes at frigive beredskabslagre, kan dette f.eks. foretages ved at frigive beredskabslagre, som holdes af FDO. En anden mulighed er at frigive beredskabslagre, der holdes af de lagringspligtige virksomheder, idet frigivne beredskabslagre derved umiddelbart bliver til rådighed for oliemarkedet. Uanset frigivelsesmåden skal der samtidig foretages en midlertidig nedsættelse af virksomhedernes lagringspligt. Med henblik på en sådan situation er det muligt for klima-, energi- og bygningsministeren at ændre virksomhedernes lagringspligt for en begrænset periode, og når særlige forhold taler herfor, jf. lovens § 4, stk. 2.

4.7 Oplysningspligt

Lagringspligtige virksomheder har pligt til løbende at fremsende oplysninger om varebevægelser og beholdninger, jf. lovens § 5, stk. 2, og bekendtgørelsens §§ 16-18. Disse oplysninger anvendes til tre hovedformål:

- Oplysningerne er det væsentligste grundlag for Energistyrelsens kontrol i løbet af lageråret med, at virksomhederne opfylder dels deres lagringspligt og dels indgåede lagerdækningsaftaler.
- Oplysningerne anvendes til beregning af virksomhedernes lagringspligt for det næste lagerår.
- Oplysningerne indgår i international (i IEA og EU) og dansk olie- og energistatistik.

Oplysningerne fra de lagringspligtige virksomheder omfatter

- månedlige oplysninger om varebevægelser og beholdninger,
- en årlig revisorerklæring som bekræftelse af, at de månedligt fremsendte oplysninger er korrekte, samt
- oplysninger på ad hoc basis, f.eks. til kontrol med reglernes overholdelse eller til brug i en krisesituation.

Klima-, energi- og bygningsministeren kan til disse formål, efter aftale med told- og skatteforvaltningen (SKAT), få udleveret registeroplysninger om virksomheder, der foretager import af mineralolie eller mineralolieprodukter, jf. lovens § 5, stk. 3.

4.8 Beredskab i øvrigt

Det olieberedskab, som er beskrevet i afsnit 4.1-4.7, handler om internationale forsyningsafbrydelser. Derudover er der etableret et beredskab over for andre hændelser, som kan medføre afbrydelser af olieforsyningen til det danske samfund, jf. lovens § 5 a.

De lagringspligtige virksomheder skal således foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre forsyningen af mineralolie og mineralolieprodukter i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om varetagelse af disse opgaver samt om varetagelse af de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende beredskabet på dette olieområde. I henhold hertil er det fastsat, at Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) varetager de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende beredskabet på dette olieområde.

5. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget har til formål at gennemføre det nye oliedirektiv og skal samtidig sikre overholdelse af Danmarks forpligtelser om olieberedskab over for IEA. Lovforslaget er baseret på videreførelse af den i dag gældende lovgivning i det omfang, hvor dette er muligt i forhold til det nye oliedirektiv.

5.1. Formål, anvendelsesområde, definitioner m.v.

Lovens formål er at sikre et beredskab over for krisesituationer i form af internationale forsyningsafbrydelser for olie og et mere generelt beredskab over for andre hændelser, der kan medføre afbrydelser af samfundets olieforsyning, herunder beredskabsplanlægning og krisehåndtering, hvori et centralt element er at opretholde beredskabslagre af råolie og olieprodukter.

Derudover skal loven sikre opfyldelse af Danmarks internationale forpligtelser om et sådant olieberedskab over for IEA og EU samt sikre indsamling af relevante, rettidige og præcise data om olieforhold i Danmark, som kan indgå i dels international olie- og energistatistik (i IEA og EU) og dels dansk olie- og energistatistik.

Det foreslås, at loven finder anvendelse på følgende virksomheder og organisationer:

- Virksomheder med lagringspligt i Danmark for råolie eller olieprodukter. Lovforslaget omfatter primært disse virksomheder.
- En organisation udpeget af klima-, energi- og bygningsministeren som central lagerenhed. Dette begreb er indført med det nye oliedirektiv og svarer til de olielagerorganisationer, som har været etableret i mange år i en del lande - i Danmark således Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), etableret af olieindustrien i 1964. Den eneste realistiske mulighed for at udpege en dansk central lagerenhed er derfor at udpege FDO hertil, jf. afsnit 5.2.

- Virksomheder der udlejer lagerkapacitet for råolie eller olieprodukter.
- Virksomheder med kommercielle lagre.
- Virksomheder i øvrigt med betydning for det danske samfunds forsyning af råolie og olieprodukter.

Forslaget indeholder definitioner, som for en dels vedkommende svarer til definitionerne i det nye oliedirektiv. Nogle af direktivets definitioner henviser til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik og disse ret tekniske definitioner vil også være gældende.

5.2. Central lagerenhed

Det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren på nærmere angivne vilkår kan udpege Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) som central lagerenhed. Det forudsættes, at ministeren kun udpeger FDO som central lagerenhed, hvis FDO er indforstået med at påtage sig opgaven.

Det foreslås, at den centrale lagerenhed skal være en organisation, der ikke har fortjeneste som målsætning og som handler i almenhedens interesse, og at den som sit vigtigste formål skal have at erhverve, holde og sælge beredskabslagre. Disse bestemmelser er baseret på det nye oliedirektivs bestemmelser om en central lagerenhed.

Det er en forudsætning for FDO, at FDO som central lagerenhed fortsat skal dække en andel af virksomhedernes lagringspligt på ca. 70 pct. og at dette opnås ved brug af den foreslåede bestemmelse i forslaget § 9, stk. 1. Denne bestemmelse muliggør, at den centrale lagerenhed fortsat kan holde en stabil, ikke-svingende lagerdækning, hvilket har afgørende betydning for, at organisationen også fremover kan drives økonomisk hensigtsmæssigt.

Energistyrelsen har haft drøftelser med FDO om udpegning af FDO som central lagerenhed, og FDO har erklæret sig villig til at påtage sig opgaven.

5.3. Lagringspligt

Det foreslås, at virksomheder som hidtil skal opretholde beredskabslagre af råolie eller olieprodukter - dvs. får en lagringspligt - i følgende situationer:

- Hvis virksomheden importerer råolie eller olieprodukter til Danmark. Dette er den mest almindelige måde, hvorpå virksomheder får en lagringspligt i Danmark.
- Hvis virksomheden producerer råolie eller olieprodukter i Danmark. Denne bestemmelse omfatter et lille antal råolieproducerende virksomheder samt de to virksomheder med raffinaderi i Danmark (Shell i Fredericia og Statoil i Kalundborg).
- Hvis virksomheden lader producere råolie eller olieprodukter hos en anden virksomhed. Denne bestemmelse, som sjældent anvendes, er rettet mod den situation, at produktionen foretages af et raffinaderi på vegne af en anden virksomhed (lejeraffinering).

Forslaget svarer til den gældende bestemmelse og til gældende praksis. Den sikrer, at lagringspligten ikke påhviler alle virksomheder, som handler olieprodukter i Danmark,

men alene påhviler den mindre gruppe virksomheder, der foretager import og produktion i Danmark.

Det er hensigten at fastsætte lagringspligtens størrelse efter samme princip som hidtil, dvs. som

- Danmarks lagringspligt over for EU, der fremover vil svare til 61 dages forbrug (efter fradrag af 10 pct. af lagerbeholdningernes størrelse efter de nye EU-regler),
- plus den hidtil besluttede overdækning på 20 pct.,
- dvs. i alt svarende til 73,2 dages forbrug.

Dette niveau vil være gældende, så længe Danmark er nettoeksportør af olie. Ved ophør heraf øges Danmarks lagringspligt gradvist fra de 61 dage til det generelle niveau på 90 dages lagringspligt. I takt med en sådan gradvis forøgelse kan det overvejes, om den nævnte overdækning skal reduceres.

Lagringspligten skal dimensioneres, så der etableres beredskabslagre, der kan dække samfundets forbrug af olieprodukter som defineret i direktivet, herunder også Forsvarets olieforbrug.

Det foreslås, at en del af beredskabslagrene kan holdes som specifikke lagre, dvs. som olieprodukter der svarer til et konkret antal dages forbrug af nærmere fastsatte produktkategorier, der tilsammen udgør mindst 75 pct. af det danske årlige olieforbrug. Sådanne specifikke lagre skal holdes af den centrale lagerenhed. Specifikke lagre, som holdes eller transporteres her i landet, skal have ubetinget immunitet over for tvangsfuldbyrdelse. Dette gælder også specifikke lagre, som holdes af en anden medlemsstat. Disse bestemmelser svarer til bestemmelser i det nye oliedirektiv.

Efter forslaget kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte nærmere regler dels om den lagringspligt, som påhviler virksomhederne, og dels om de specifikke lagre. Det er hensigten at anvende den sidstnævnte hjemmel til at fastsætte, at der i Danmark skal holdes specifikke lagre svarende til 30 dages forbrug. Der er således allerede i dag tilstrækkelige beredskabslagre i Danmark af relevante olieprodukter til at kunne opfylde bestemmelsen om specifikke lagre og det påregnes, at disse lagre af olieprodukter ikke skal reduceres efter lovforslagets vedtagelse. De specifikke lagre kan således holdes inden for rammerne af de eksisterende beredskabslagre og vil ikke nødvendiggøre en særskilt lageropbygning.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter størrelsen af de samlede beredskabslagre efter forudgående forelæggelse for et udvalg nedsat af Folketinget. Endvidere foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren for en begrænset periode, og når særlige forhold taler herfor, kan ændre størrelsen af den samlede lagringspligt som led i håndteringen af en forsyningsafbrydelse, hvor det besluttet at frigive beredskabslagre. Begge bestemmelser svarer til bestemmelser i den nugældende lovgivning.

5.4. Opfyldelse af lagringspligt og delegationer

Som i dag vil der med forslaget være flere måder, hvorpå de lagringspligtige virksomheder kan dække deres lagringspligt. Et centralt begreb i denne sammenhæng er begrebet

»delegationer«, hvorved forstås, at en virksomhed eller en central lagerenhed, der delegerer en del af sin lagringspligt til en anden virksomhed eller central lagerenhed, ikke behøver at dække sin lagringspligt med egne lagerbeholdninger, men får den delegerede lagringspligt dækket af denne anden virksomhed eller centrale lagerenhed, f.eks. ved en lagerdækningsaftale.

5.4.1 Opfyldelse af lagringspligt generelt

Det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte, at en konkret andel af virksomhedernes lagringspligt skal opfyldes ved delegation til den centrale lagerenhed. En sådan fastsættelse foretages på grundlag af forudgående aftale med den centrale lagerenhed. I så fald skal den lagringspligtige virksomhed opfylde vilkårene, herunder betaling af vederlag, for den ydelse i form af lagerdækning, som virksomheden modtager fra den centrale lagerenhed. Denne delegation vil omfatte hele forpligtelsen til at holde B-lagre og den resterende del vil omfatte A-lagre.

Klima-, energi- og bygningsministeren vil forud for anvendelsen af bestemmelsen og ved ændring af størrelsen af andelen af virksomhedernes lagringspligt, der skal opfyldes ved delegation til den centrale lagerenhed, drøfte spørgsmålet med den centrale lagerenhed og kun fastsætte andelen til en størrelse, som den centrale lagerenhed er indforstået med. Det er hensigten at anvende denne bestemmelse til at fastsætte, at den centrale lagerenhed fortsat skal dække en andel af virksomhedernes lagringspligt på ca. 70 pct. Der er således tale om en videreførelse af hidtidig praksis, jf. afsnit 2.4. Andelen vil kunne variere fra år til år, men påregnes dog i de nærmeste år at være ret stabil.

For så vidt angår den resterende del af virksomhedernes lagringspligt foreslås det, at virksomhederne fortsat kan opfylde deres lagringspligt på flere måder - i overensstemmelse med det nye oliedirektiv - for at tilvejebringe fleksibilitet herom:

- *Dækning ved brug af virksomhedens egne lagre.* Omfanget af denne dækning kan være ret forskellig fra virksomhed til virksomhed.
- *Dækning ved indgåelse af lagerdækningsaftaler med den centrale lagerenhed.*
- *Dækning ved indgåelse af internationale lagerdækningsaftaler med udenlandske virksomheder eller udenlandske centrale lagerenheder.* Denne dækning påregnes at udgøre en lille del af virksomhedernes samlede dækning.
- *Dækning ved indgåelse af nationale lagerdækningsaftaler med andre virksomheder med lagringspligt i Danmark.* Denne dækning påregnes også at udgøre en lille del af virksomhedernes samlede dækning.

Desuden foreslås, at den centrale lagerenhed kan opfylde den lagringspligt, som den overtager ved delegation eller lagerdækningsaftale fra de lagringspligtige virksomheder, dels ved brug af dens egne lagre og dels ved brug af internationale og nationale lagerdækningsaftaler.

Endvidere foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om virksomhedernes opfyldelse af

lagringspligt og tilsvarende om den centrale lagerenheds opfyldelse af lagringspligt, som er overtaget ved delegation eller lagerdækningsaftale.

5.4.2 Internationale og nationale lagerdækningsaftaler

En lagerdækningsaftale - også kaldet en ticket - går ud på, at en virksomhed, hvis egne lagre er større end dens lagringspligt, kan »udleje« det overskydende lager til en virksomhed med underskud i sin lagerdækning, der således anvender den »lejede« mængde til at dække egen lagringspligt. Disse lagerdækningsaftaler findes dels som internationale lagerdækningsaftaler mellem to virksomheder (eller centrale lagerenheder) i to medlemsstater og dels som nationale lagerdækningsaftaler mellem to virksomheder (eller den centrale lagerenhed) i Danmark.

Lagerdækningsaftaler er en supplerende mulighed for virksomhederne til at opfylde deres lagringspligt ved brug af en markeds mekanisme.

For de internationale lagerdækningsaftaler gælder, at to EU-medlemsstater efter de nugældende EU-regler kan indgå såkaldte bilaterale aftaler om oplagring af olie i den ene medlemsstat på vegne af den anden medlemsstat. Inden for denne ramme kan to virksomheder m.fl. i de to lande indgå konkrete lagerdækningsaftaler, forudsat at de godkendes af de to landes myndigheder.

Dette er baggrunden for forslaget bestemmelse, om indgåelse af aftaler med myndigheder i andre medlemsstater i EU og IEA om procedurer m.v. og forslaget bestemmelse om indgåelse af internationale lagerdækningsaftaler mellem to virksomheder eller centrale lagerenheder i to lande.

I Danmark dækkes i dag kun en lille del af virksomhedernes lagringspligt af lagre i udlandet. Det omvendte gælder i større omfang, idet lagringspligtige virksomheder i Danmark med overskydende olielagre i noget større omfang dækker lagringspligt for virksomheder i andre lande.

For de nationale lagerdækningsaftaler foreslås, at sådanne lagerdækningsaftaler forudsætter, at klima-, energi- og bygningsministeren på forhånd er underrettet om aftalen.

Hverken internationale og nationale lagerdækningsaftaler mellem virksomheder kan videredelegeres af de virksomheder, som har modtaget sådanne delegationer. Den lagerdækning, som en virksomhed yder til en anden virksomhed, kan således kun ydes ved brug af virksomhedens egne lagre og kun under den forudsætning, at der er overskud af disse lagre efter, at de er anvendt til dækning af virksomhedens lagringspligt.

5.4.3 Den centrale lagerenheds administration af delegationer

Den centrale lagerenhed vil stå for hovedparten af den samlede dækning af lagringspligt i Danmark. Der foreslås herom særskilte bestemmelser.

Det foreslås således, at den centrale lagerenhed for en nærmere angivet periode kan delegere opgaver om forvaltning af beredskabslagre, dog ikke køb og salg af specifikke lagre, til en anden EU-medlemsstat, på hvis område sådanne

beredskabslagre er beliggende, eller denne medlemsstats centrale lagerenhed, eller til en virksomhed med lagringspligt i Danmark. Delegerede opgaver kan ikke videredelegeres af de parter, som har modtaget delegationerne. Bestemmelsen svarer til en tilsvarende bestemmelse i direktivet.

Endvidere foreslås en række forhold om den centrale lagerenheds administration af delegationer af lagringspligt og det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren, efter drøftelse med den centrale lagerenhed, kan fastsætte regler om disse forhold:

- Den centrale lagerenhed skal løbende offentliggøre fuldstændige oplysninger, fordelt på produktkategori, om de lagerbeholdninger, som den centrale lagerenhed ved delegation eller lagerdækningsaftale kan påtage sig at holde for lagringspligtige virksomheder samt udenlandske virksomheder og udenlandske centrale lagerenheder.
- Den centrale lagerenhed skal mindst 7 måneder i forvejen offentliggøre, på hvilke betingelser den ved delegation eller lagerdækningsaftale kan yde lagerdækning for lagringspligtige virksomheder. Disse vilkår kan gøres betinget af konkrete forhold på det tidspunkt, hvor lagerdækningen ydes.
- Den centrale lagerenhed skal behandle anmodninger om delegationer eller lagerdækningsaftaler på et objektivt, gennemsigtigt og ikkediskriminerende grundlag.
- De vederlag, som de lagringspligtige virksomheder betaler til den centrale lagerenhed for sådanne delegationer eller lagerdækningsaftaler, må ikke overstige de fulde omkostninger ved lagerdækningen.
- Den centrale lagerenhed kan gøre sin accept af en delegation eller lagerdækningsaftale betinget af, at den lagringspligtige virksomhed stiller garanti eller anden form for sikkerhed for betalingen.

5.5. Lagrenes væren til rådighed

Efter direktivets artikel 5, stk. 1, 2. pkt., skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge enhver hindring eller behæftelse, som kan være til hinder for, at beredskabslagrene er til rådighed. Af præambelbetragtning nr. 11 fremgår, at medlemsstaterne bør sikre fuld tilgængelighed af alle lagre, der holdes i henhold til fællesskabslovgivningen. Med henblik på at garantere denne tilgængelighed bør der ifølge præambelen ikke være restriktioner eller begrænsninger knyttet til disse lagre, som vil kunne være til hinder for deres anvendelse i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse.

Direktivets artikel 5, stk. 1, 2. pkt., og lovforslagets bestemmelser, der gennemfører denne, skal ses i sammenhæng med direktivets formål, som bl.a. er at sikre, at der i en krisituation kan foretages en hurtig og smidig frigivelse af beredskabslagre til slutbrugere og markeder. Bestemmelsen i direktivet indebærer, at det skal sikres, at beredskabslagrene altid er til rådighed, og at de frigives af den lagringspligtige virksomhed til slutbrugere og markeder, når klima-, energi- og bygningsministeren i tilfælde af større forsyningsafbrydelse træffer en beslutning herom.

Direktivets bestemmelser om tilgængeligheden af beredskabslagrene er ikke nye og afløser artikel 3, stk. 1, i det tidligere direktiv (Rådets direktiv 98/93/EF af 14. december 1998 om ændring af direktiv 68/414/EØF om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter), hvorefter beredskabslagre skal være til medlemsstaternes fulde rådighed i tilfælde af forsyningsvanskeligheder og hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at "*disse lagre er til rådighed og tilgængelige*". Direktivet er gennemført ved lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter med tilhørende forskrifter samt gennem lov om forsyningsmæssige foranstaltninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 88 af 26. februar 1986, og lov nr. 165 af 7. maj 1975 om oplysnings- og salgsplicht vedrørende kulbrinter. Artikel 5, stk. 1, 2. pkt., i oliedirektivet - og de foreslåede bestemmelser i lovforslaget - svarer til de hidtil gældende bestemmelser. Bestemmelserne tydeliggør i øvrigt de allerede gældende bestemmelser.

Udgangspunktet efter lovforslaget er, at det er den lagringspligtige virksomheds ansvar at opretholde tilstrækkelige beredskabslagre. Forslagets bestemmelser indebærer således, at hvis den lagringspligtige virksomhed ikke holder beredskabslagre i tilstrækkeligt omfang, så opfylder virksomheden ikke sin lagringspligt, jf. forslagens § 6, stk. 1, og virksomheden kan ifalde en bødestraf, jf. forslagens § 23, stk. 1, nr. 1.

Efter forslaget kan en lagringspligtig virksomhed dække sin lagringspligt ved delegation eller lagerdækningsaftale, jf. f.eks. forslagens § 9, stk. 2, nr. 2-4. I disse tilfælde vil de pågældende beredskabslagre være ejet af en anden part end den lagringspligtige virksomhed.

Det foreslås i forslagens § 13, stk. 1, at den lagringspligtige virksomhed eller den, der efter delegation eller lagerdækningsaftale holder beredskabslagre på vegne af en sådan, skal sikre, at beredskabslagrene til enhver tid er til rådighed og fysisk tilgængelige med henblik på at kunne frigives i tilfælde af en forsyningsafbrydelse. Endvidere skal beredskabslagrene være identificerbare og bogførte, og de skal til enhver tid kunne kontrolleres. Disse krav gælder også beredskabslagre, der er integreret med kommercielle lagre. Overtrædelse heraf straffes med bøde, jf. forslagens § 23, stk. 1, nr. 2.

For at skabe klarhed om rækkevidden af kravet om at beredskabslagrene til enhver tid skal være til rådighed og fysisk tilgængelige, foreslås det endvidere i forslagens § 13, stk. 2, at behæftelse eller andre aftaledispositioner eller retsforfølgning vedrørende beredskabslagre, der ikke er specifikke lagre, skal respektere, at disse lagre skal være til rådighed og fysisk tilgængelige og skal kunne frigives i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse.

Denne bestemmelse indebærer, at en lagringspligtig virksomhed eller den, der efter delegation eller lagerdækningsaftale holder beredskabslagre på vegne af en lagringspligtig virksomhed, uanset indholdet af vedkommendes aftaler om f.eks. pant eller salg, og uanset om vedkommende måtte være genstand for retsforfølgning i form af f.eks. udlæg eller

konkurs, skal frigive lagrene i overensstemmelse med klima-, energi- og bygningsministerens beslutning efter forslagens § 19, stk. 2. Aftaler eller retsforfølgning skal med andre ord altid vige for en sådan beslutning om frigivelse af beredskabslagrene.

Bestemmelsen i forslagens § 13, stk. 2, vil kun kunne få konkret betydning for aftaleerhververe og retsforfølgende kreditorer til den lagringspligtige virksomhed eller den, der efter delegation eller lagerdækningsaftale holder beredskabslagre, hvis der på et tidspunkt træffes en beslutning om frigivelse af beredskabslagrene efter forslagens § 19. I modsat fald påhviler pligten efter forslagens § 13, stk. 1, til at opretholde beredskabslagre blot fortsat den lagringspligtige virksomhed eller den, der holder beredskabslagre på virksomhedens vegne efter delegation eller lagerdækningsaftale.

Konsekvenserne af en beslutning om frigivelse er imidlertid afhængig af, hvordan frigivelsen konkret skal gennemføres. En frigivelse kan således gennemføres på flere måder og vil blive håndteret situationsbestemt. Formålet med frigivelse vil være at tilføre yderligere olie til markederne, som i en forsyningsafbrydelse ikke får tilført tilstrækkelige mængder olie, således at disse fortsat kan fungere, altså at opretholde markedernes oliemæssige likviditet. I første omgang påregnes en frigivelse foretaget ved salg af dele af den centrale lagerenheds beredskabslagre. I tilfælde af en omfattende og længerevarende forsyningskrise kan en beslutning om frigivelse principielt også indebære frigivelse af de øvrige beredskabslagre, men en sådan beslutning indebærer ikke nødvendigvis et krav om, at beredskabslagrene skal sælges, idet det afgørende er, at de kan sælges efter virksomhedens beslutning. En frigivelse af beredskabslagre hos de lagringspligtige virksomheder kan enklost foretages ved at nedsætte deres lagringspligt midlertidigt, hvorved en del af virksomhedens beredskabslagre overgår til at være kommercielle lagre og derved vil blive til rådighed for oliemarkedet umiddelbart. Denne beslutning indebærer ikke nødvendigvis, at de omfattede oliemængder skal sælges umiddelbart, men de er ikke længere omfattet af lagringspligt og kan derfor sælges. Hvis beslutningen indebærer, at beredskabslagrene skal sælges, er det op til den lagringspligtige virksomhed at afgøre, hvem der skal købe inden for rammerne af beslutningen. En sådan frigivelse udelukker derfor ikke, at f.eks. allerede indgåede aftaler om køb opfyldes, i det omfang det i øvrigt er foreneligt med beslutningen.

Det vil fremgå af klima-, energi- og bygningsministerens beslutning om frigivelse, hvordan en sådan frigivelse skal foretages. Der henvises til forslagens § 19 og bemærkningerne hertil.

Som anført i bemærkningerne til forslagens § 13, stk. 2, har den foreslåede bestemmelse ikke til hensigt i øvrigt at regulere de kontraktforhold, der er indgået af den lagringspligtige virksomhed eller af den, der holder beredskabslagre efter delegation eller lagerdækningsaftale. Disse aktørers kontraktsparter bevarer således bl.a. retten til efter omstændighederne at gøre misligholdelsesbeføjelser gældende, hvis en beslutning om frigivelse måtte føre til, at adressaten for beslutningen ikke længere kan opfylde sine aftaler. Bestem-

melsen regulerer heller ikke fordelingen af et salgsprovenu i forbindelse med salg af beredskabslagre i overensstemmelse med en beslutning om frigivelse, og den gælder kun oliebeholdninger, der er beredskabslagre. Hvis ejendomsretten til oliebeholdningerne er overgået til en køber i forbindelse med et salg, kan disse ikke medregnes som beredskabslagre og de er derfor ikke omfattet af frigivelsen.

For en konkurs- eller rekonstruktionsbehandling indebærer lovforslaget, at boet skal overholde reglerne om lagringspligt i en periode, indtil den bringes til ophør. Der henvises til forslagens § 6, stk. 5, samt bemærkninger hertil. I perioden skal boet opfylde en eventuel beslutning efter forslagens § 19 om frigivelse af beredskabslagrene til salg til slutbrugere eller markeder.

I henhold til direktivet skal beredskabslagre i Danmark, som holdes på vegne af et andet land i henhold til en lagerdækningsaftale, være til rådighed for dette land uden begrænsninger. Bestemmelsen svarer til en bestemmelse i direktivet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 13 og 19.

5.6. Oplysningspligt

Oplysningspligt har til formål at sikre, at der indsamles relevante, præcise og rettidige data om olieforhold i Danmark. Oplysningerne anvendes til kontrolformål, til beredskabsformål og til statistikformål. Oplysninger skal omfatte beredskabslagre, specifikke lagre og kommercielle lagre.

Oplysninger fra de lagringspligtige virksomheder, virksomheder med kommercielle lagre samt den centrale lagerenhed udgør fundamentet for datagrundlaget på området. Det gælder under den gældende lovgivning og også efter forslaget.

Det foreslås, at lagringspligtige virksomheder, virksomheder med kommercielle lagre samt den centrale lagerenhed skal udarbejde og fremsende alle oplysninger, som er nødvendig for varetagelsen af opgaver efter denne lov og regler udstedt i henhold til denne lov, og til brug for den løbende udarbejdelse af energistatistik og for fremsendelse til andre myndigheder og internationale organisationer.

Oplysninger fra virksomheder som udlejer lagerkapacitet har en supplerende karakter. Baggrunden er, at et stigende antal olievirksomheder importerer olie til Danmark, hvor den bliver oplagret i kortere eller længere perioder, inden olien videresælges, som oftest til eksport. Disse virksomheder opererer ikke på det danske marked og har i varierende omfang kontakt med Energistyrelsen. Det kan således ikke udelukkes, at der er oliemængder i Danmark, som ikke rapporteres til Energistyrelsen. Energistyrelsen har derfor behov for at kunne få oplysninger om sådanne forhold fra virksomheder, som udlejer lagerkapacitet, hvorefter Energistyrelsen vil tage direkte kontakt til de pågældende virksomheder.

Det foreslås derfor, at virksomheder, som udlejer lagerkapacitet for råolie eller olieprodukter, efter anmodning skal give klima-, energi- og bygningsministeren oplysninger af relevans dels for at vurdere, om der oplagres råolie eller

olieprodukter i Danmark, som er omfattet af lagringspligt, og dels for at kunne supplere den løbende kontrol af beredskabslagrene.

Oplysninger fra andre relevante virksomheder vedrører data fra virksomheder uden lagringspligt.

De lagringspligtige virksomheder - der importerer eller producerer olie - udgør en ret lille gruppe virksomheder. Også andre virksomheder på olieområdet er relevante for at få et retvisende datagrundlag om olieforhold i Danmark. Uden mulighed for at indhente supplerende data fra disse virksomheder kan der opstå u hensigtsmæssige mangler i olie- og energistatistikken.

Derfor foreslås, at virksomheder af betydning for den danske olieforbrug, som ikke har lagringspligt, efter anmodning skal give klima-, energi- og bygningsministeren oplysninger, der er nødvendige som supplement til de nævnte oplysningerne med henblik på at få en korrekt energistatistik og korrekt fremsendelse af statistiske oplysninger til internationale organisationer.

Oplysninger fra told- og skatteforvaltningen (SKAT) har til hensigt at supplere de ovennævnte oplysninger for at sikre mulighed for en hensigtsmæssig kontrol af virksomhedernes data og af, om Energistyrelsen modtager data fra alle relevante virksomheder.

Det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren til dette formål, efter aftale med told- og skatteforvaltningen (SKAT), kan få udleveret registeroplysninger om virksomheder, der foretager import og eksport af råolie og olieprodukter. Denne bestemmelse svarer nogenlunde til en bestemmelse i den gældende lovgivning.

Løbende opdaterede og detaljerede fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre skal føres efter det nye oliedirektiv. Fortegnelsen over beredskabslagrene skal omfatte alle beredskabslagre, som anvendes til dækning af Danmarks lagringspligt, uanset om de holdes i Danmark eller i udlandet. Fortegnelsen over de specifikke lagre skal omfatte alle specifikke lagre, som holdes i Danmark, uanset om de anvendes til dækning af lagringspligt for Danmark eller for en anden medlemsstat. Fortegnelserne skal bl.a. indeholde de oplysninger, som er nødvendige for, at man for den enkelte lagerbeholdning kan identificere lagersted, størrelse, ejer og art. Medlemsstaten skal årligt fremsende en sammenfattende kopi af disse fortegnelser til Kommissionen.

Kravene om disse fortegnelser gennemføres med forslaget.

5.7. Beredskab i øvrigt

Det generelle beredskab er baseret på beredskabslovens § 24, hvorefter de enkelte ministre, hver inden for deres område, skal planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af ulykker og katastrofer. Beredskabet på energiområdet varetages således af klima-, energi- og bygningsministeren. Olieberedskabet er en delmængde heraf, rettet mod internationale forsyningsafbrydelser, hvorimod det generelle beredskab også omfatter andre situationer, som kan påvirke samfundets olieforbrug.

Forslaget om dette beredskab svarer som til den gældende lovgivning. De foreslåede bestemmelser svarer også til tilsvarende bestemmelser om beredskab i lovene om el- og naturgasforsyning.

5.8. Tilsyn

Det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren fører tilsyn med overholdelse af denne lov og regler udstedt i henhold til denne lov. Endvidere foreslås, at virksomheder omfattet af loven efter anmodning skal give klima-, energi- og bygningsministeren alle oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af ministerens opgaver efter denne lov.

Desuden foreslås, at lagringspligtige virksomheder og den centrale lagerenhed skal medvirke i tilsyn af beredskabslagre, som foretages af Kommissionen.

5.9. Krisehåndtering

Der foreslås en række bestemmelser om myndighedernes krisehåndtering i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse, baseret på bestemmelser herom i det nye oliedirektiv:

- Klima-, energi- og bygningsministeren skal sikre, at der foreligger beredskabsplaner, som kan tages i brug, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og fastsætter de nødvendige organisatoriske foranstaltninger for at gennemføre sådanne planer.
- Klima-, energi- og bygningsministeren skal træffe de nødvendige foranstaltninger for i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse at kunne frigive beredskabslagre hurtigt, effektivt og gennemsigtigt og skal sikre, at der er fastsat procedurer herfor.
- Klima-, energi- og bygningsministeren kan i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse fastsætte, at der skal iværksættes frigivelse af beredskabslagre, hvordan frigivelsen skal foretages samt administrative forhold herom, herunder en tidsramme for beredskabslagrenes genetablering.
- Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af olieforbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel og skal sikre, at der foreligger hensigtsmæssige planer herfor.
- Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om håndtering af de nævnte forhold.

5.10. Delegation af administrative opgaver

Det er hensigten, at administrative opgaver efter loven fortsat skal delegeres til Energistyrelsen. Det nye oliedirektivs gennemførelse og den kommende lovgivning om olieberedskab vil indebære øget administration for Energistyrelsen. Det er Energistirelsens vurdering, at det ikke er muligt at videreføre den nuværende situation - hvor der modsat andre energiområder ikke er brugerbetaling for administrationen om olieberedskab - og at det derfor kan være nødvendigt at overveje dels brugerbetaling for administrationen om olieberedskab og dels udlicitering af dele af disse opgaver.

Denne problemstilling er drøftet mellem Energistyrelsen og Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) i tilknyt-

ning til spørgsmålet om udpegning af FDO som den centrale lagerenhed. På dette grundlag er der principiel enighed om - i stedet for den ovennævnte fremgangsmåde - at arbejde mod, at konkrete administrative opgaver fremover varetages af den centrale lagerenhed, finansieret af denne og dermed af olieindustrien. Energistyrelsen og FDO lægger i den forbindelse vægt på, at virksomhederne i højere grad, end det er tilfældet i dag, skal foretage korrekt og rettidig indberetning af oplysninger. Som det fremgår af afsnit 5.11-5.12 nedenfor, fastsættes der med henblik på at sikre, at virksomhederne overholder reglerne om oplysningspligt efter § 14, et bødenniveau for overtrædelse af reglerne, og det foreslås, at sager om overtrædelse af reglerne skal kunne afgøres ved bødeforelæg.

De administrative opgaver, der på denne måde overvejes varetaget af den centrale lagerenhed på vegne af klima-, energi- og bygningsministeren, omfatter især datarapportering, administration af de to fortegnelser samt administration af internationale og nationale lagerdækningsaftaler.

En sådan opgavevaretagelse vil blive nærmere beskrevet i en bekendtgørelse.

De opgaver, der efter loven ikke delegeres til den centrale lagerenhed, påregnes som hidtil delegeret til Energistyrelsen.

5.11. Bødestraf for overtrædelse af oplysningspligt

Det foreslås, at afgivelse af urigtige eller ikke rettidige oplysninger eller undladelse af at fremsende oplysninger efter forslagens § 14, stk. 1-3, straffes med bøde. Sådan afgivelse af urigtige eller ikke rettidige oplysninger eller undladelse af at afgive oplysninger, som der er pligt til at afgive, straffes også efter de gældende regler med bøde. Oplysningerne er nødvendige for at sikre et velfungerende olieberedskab og for, at Danmark kan opfylde sine forpligtelser i forhold til EU og IEA, herunder pligten til løbende at fremsende statistiske opgørelser til både Kommissionen og IEA. Det er derfor af væsentlig betydning, at reglerne om oplysningspligt overholdes.

Det tilsigtes med lovforslaget, at straffen for overtrædelse af reglerne om oplysningspligt fremover som udgangspunkt bliver en bøde på 5.000 kr. i førstegangstilfælde. Fastsættelsen af bødestrafen i de konkrete sager om overtrædelse af reglerne om oplysningspligt vil dog fortsat i sidste ende bero på domstolens vurdering i det enkelte tilfælde, og de angivne strafniveauer vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der taler herfor. Endvidere tilsigtes det, at straffen for overtrædelse af reglerne om oplysningspligt i gentagelsestilfælde er markant større end 5.000 kr.

5.12. Administrative bødeforelæg

Der er i de gældende regler ikke hjemmel til at give administrative bødeforelæg. Der er i dag virksomheder, der ikke rettidigt eller korrekt afgiver de oplysninger, som de har pligt til at afgive. Sager om overtrædelse af reglerne om oplysningspligt vil i almindelighed være ukomplicerede og

uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Overtrædelserne vil i almindelighed være umiddelbart konstaterbare, og sagerne afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, vil være uden skønmæssige elementer af betydning.

De foreslåede regler om bødeforelæg vil indebære en hurtig og smidig behandling af sager om overtrædelse af reglerne om oplysningspligt i forslagens § 14. Reglerne om bødeforelæg vil således give mulighed for, at klima-, energi- og bygningsministeren som tilsynsmyndighed kan reagere hurtigt, når der konstateres en overtrædelse af reglerne om oplysningspligt.

De overtrædelser, som der kan blive tale om, omfatter især de oplysninger, som fremsendes af de lagringspligtige virksomheder og virksomheder med kommercielle lagre i henhold til forslagens § 14, stk. 1. For disse oplysninger vil overtrædelser bestå i afgivelse af urigtige eller ikke rettidige oplysninger eller undladelse af at fremsende sådanne oplysninger.

Det vil i mange tilfælde være enkelt at konstatere, om oplysninger fremsendes rettidigt, da der i de regler, som fastsættes efter forslagens § 14, stk. 5, vil blive fastsat klare frister for oplysningernes fremsendelse.

Der kan også blive tale om en virksomheds fremsendelse af urigtige oplysninger, f.eks. hvis oplysningerne ikke har overensstemmelse med oplysninger fremsendt af andre virksomheder eller med oplysninger, som virksomheden selv har fremsendt på et tidligere tidspunkt. Tilsvarende kan der blive tale om, at virksomheden selv efterfølgende korrigerer oplysningerne. I sådanne tilfælde vil det være mindre ukompliceret at konstatere, hvorvidt de indsendte oplysninger er korrekte, hvorfor den erhvervsdrivende vil blive partshørt inden udstedelse af bødeforelægget for bl.a. at garantere, at en sags faktiske omstændigheder er korrekt oplyst.

På denne baggrund er det Klima-, Energi- og Bygningsministeriets vurdering, at sager om overtrædelse af reglerne om oplysningspligt - i lighed med, hvad der gælder på en række andre særlovsområder - er egnede til at kunne afgøres ved bødeforelæg udstedt af ministeren. Det indebærer, at sagen - i stedet for at skulle behandles ved politi og anklagemyndigheden og eventuelt domstolene - kan afgøres ved, at ministeren over for den pågældende virksomhed tilkendegiver, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis virksomheden erklærer sig skyldig i overtrædelserne og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget. Hvis virksomheden ikke kan erklære sig skyldig, kan den pågældende undlade at vedtage bøden, hvorefter sagen vil overgå til behandling ved politi og anklagemyndigheden og domstolene.

Hvis den enkelte sag om bødeforelæg ikke opfylder kravet om at være ukompliceret og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, eller hvis der er tvivl om bødens størrelse, vil klima-, energi- og bygningsministeren overgive sagen til politi og anklagemyndighed til videre foranstaltning frem for at udstede et bødeforelæg.

Hvis opgaven med modtagelse, behandling m.v. af oplysninger, der indgives i medfør af reglerne om oplysningspligt

efter forslaget § 14, delegeres til den centrale lagerenhed, vil udstedelse af bødeforelæg i praksis komme på tale, når den centrale lagerenhed har meddelt ministeren, at oplysninger ikke er modtaget rettidigt eller korrekt. Ministeren vil herefter - hvis der er grundlag herfor - udstede et bødeforelæg til virksomheden. Også i disse tilfælde vil den erhvervsdrivende blive partshørt inden udstedelse af bødeforelægget for bl.a. at garantere, at en sags faktiske omstændigheder er korrekt oplyst.

Betaling af bøde fritager selvsagt ikke virksomheden for at fremsende de pågældende oplysninger.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner

Lovforslaget forventes at indebære en væsentlig forøgelse af statens administrative opgaver, især om følgende opgaver:

- Den løbende rapportering fra de lagringspligtige virksomheder om oliebeholdninger og varebevægelser. Det nye oliedirektiv indebærer således, at der for alle beredskabslagre skal være oplyst den fysiske placering (lagersted), hvilket ikke i dag indgår i rapporteringen.
- Den løbende rapportering udvides til også at omfatte andre relevante virksomheder på olieområdet, især for at fremskaffe oplysninger om kommercielle olielagre hos virksomheder uden lagringspligt. Disse oplysninger indgår ikke i dag i rapporteringen.
- Den løbende rapportering udvides til at omfatte bio-brændstoffer.
- Kontrol- og tilsynsarbejde med opfyldelse af forpligtelser efter loven, som udvides betydeligt.

På dette grundlag vurderes forslaget at medføre administrative byrder i Energistyrelsen svarende til tre årsværk. Hovedparten af disse opgaver forventes dog delegeret til den centrale lagerenhed - dvs. Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) - og det forventes derfor, at forslaget alligevel ikke vil medføre denne administrative konsekvens. Herudover vil forslaget medføre en engangsomkostning for Energistyrelsen på ca. 0,7 mio. kr., primært til udbygning af det nuværende rapporterings- og behandlingssystem for oliedata.

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Da Danmarks lagringspligt over for EU kun er lidt øget, vurderes det, at den øgede lagringspligt ikke vil indebære væsentlige meromkostninger for de lagringspligtige virksomheder og den centrale lagerenhed.

7.1. Konsekvenser for den centrale lagerenhed

Forslaget kan potentielt medføre store økonomiske konsekvenser for den centrale lagerenhed - dvs. for Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), der ventes udpeget som den centrale lagerenhed - hvis der fremkommer en situation,

hvor de lagringspligtige virksomheder får ret til at delegeres deres lagringspligt til den centrale lagerenhed med en varierende andel efter virksomhedernes egen beslutning. Det er således af afgørende betydning for den centrale lagerenhed, at der også fremover opnås en stabil, ikke-varierende lagerdækning i lighed med den situation, som i mange år har været gældende for FDO's virksomhed.

Med forslaget kan de lagringspligtige virksomheder forpligtes til at delegeres en konkret andel (p.t. ca. 70 pct.) af deres lagringspligt til den centrale lagerenhed. I så fald vil dette svare til den nuværende situation og ikke indebære de ovennævnte økonomiske konsekvenser for den centrale lagerenhed, hvilket vil medføre lavere omkostninger for de lagringspligtige virksomheder og i sidste ende for olieforbrugerne.

En sådan anvendelse af forslaget er en forudsætning for, at FDO vil påtage sig opgaven som den centrale lagerenhed.

Forslaget vil have administrative og dermed økonomiske konsekvenser for den centrale lagerenhed, dvs. FDO, idet en udpegning vil indebære en ændret rolle for FDO og øgede administrative opgaver. Derudover vil de administrative opgaver, der fremgår af afsnit 5 og som for hovedpartens vedkommende forventes delegeret til den centrale lagerenhed, indebære administrative opgaver for denne organisation.

7.2. Konsekvenser for de lagringspligtige virksomheder

Da Danmarks lagringspligt over for EU kun er øget lidt, vurderes det, at den øgede lagringspligt ikke vil indebære væsentlige meromkostninger for de lagringspligtige virksomheder.

Lovforslaget indebærer - i overensstemmelse med det nye oliedirektiv - at der fremover er forbud mod at videredelegere forpligtelser, som en virksomhed har påtaget sig gennem lagerdækningsaftaler. Dette forbud medfører en mindre fleksibilitet for virksomhederne og kan, for nogle virksomheders vedkommende, medføre øgede omkostninger eller reducere indtægter.

Forslaget vil have administrative konsekvenser for de lagringspligtige virksomheder, især om arbejdsopgaver om fremsendelse af oplysninger og tilsyn.

7.3. Konsekvenser for virksomheder på olieområdet uden lagringspligt

Forslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for disse virksomheder, men kan i mindre omfang indebære øgede administrative opgaver om fremsendelse af oplysninger.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører de nye EU-regler på området, dvs. Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter. Direktivet skal gennemføres senest den 31. december 2012.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget blev den 26. oktober 2011 sendt i høring til følgende: 3F Fagligt Fælles Forbund; Autoriserede Kølefirmers Brancheforening; Aalborg Portland A/S; Advokatrådet - Advokatsamfundet; Altinex Oil Denmark A/S; Akademisk Arkitektforening; Affald Danmark; Ankenævnet på Energiområdet; Arbejderbevægelsens Erhvervsråd; Boligselskabernes Landsforening; Brancheforeningen for Biogas; Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme; Brancheforeningen for Husstandsvindmøller; Branchen Forbrugerelektronik; Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT-kartellet); Byggecentrum; Byggeskadebogen; Center for Energibesparelser; CO-industri; DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond); Danish Offshore Industry (Esben Mortensen); Danish Operators; Danmarks Jægerforbund; Danmarks Naturfredningsforening; Danmarks Rederiforening; Danmarks Tekniske Universitet (DTU); Danmarks Vindmølleforening; Dansk Arbejdsgiverforening (DA); Dansk Biotech; Dansk Byggeri; Dansk Center for Lys; Dansk Energi; Dansk Energibranche forening (DEBRA); Dansk Erhverv; Dansk Fjernvarme; Dansk Gartneri; Dansk Gasteknisk Center (DGC); Dansk Geotermi Aps. ; Dansk Standard; A/S Dansk Shell; Dansk Transport og Logistik (DLTL); Dansk Varefakta Nævn; Dansk Ventilation; Danske Advokater; Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK; Danske Regioner; Danske Udlejere; DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening); Datatilsynet; De Grønne; DELTA Dansk Elektronik; Det økologiske Råd; DI ITEK; DI - Organisation for erhvervslivet; DONG Energy A/S; DONG E&P; DS Håndværk & Industri; DTU - Afdelingen for myndighedsbetjening; Ejendomsforeningen Danmark;

Energi- og olieforum (EOF); Energiforbrugeren; Energiforum Danmark; Energiklagenævnet; Energitilsynet; Energitjenesten; E. On Danmark A/S; Finansrådet; Forbrugerrådet; Foreningen Danske Kraftvarmeverker; Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA); Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA); Foreningen af Registrerede Revisorer (FRR); Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI); Foreningen for Slutbrugere af Energi; Foreningen af Statsautoriserede Revisorer; Foreningen af Varmepumpefabrikanten i Danmark; Frederiksberg Kommune; Frie Elforbrugere; Greenpeace; GTS (Godkendt Teknologisk service); Hess ApS; HMN Naturgas I/S; Håndværksrådet; Indukraft Sekretariatet c/o Dansk Industri; Ingeniørforeningen i Danmark (IDA); Institut for produktudvikling (IPU); IT-Branche; Kalk og Teglværksforeningen; KOOPERATIONEN; KTO - Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte; KL (Kommunernes Landsforening); KL - Økonomisk sekretariat; Københavns Kommune; Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen; Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen; Landbrug & Fødevarer; Landsorganisationen i Danmark (LO); LCA Center; Landsbyggefonden; Mærsk Olie og Gas AS; Naturgas Fyn; NOAH Energi og Klima; Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi; Organisation for Vedvarende Energi; Realkreditforeningen; Reel Energi Oplysning (REO); RenoSam; Risø (DTU); Samvirkende Energi- og Miljøforeninger; Statens Byggeforsknings Institut; Statoil A/S; Statoil Gazelle A/S; Teknik; Teknologisk Institut; Telekommunikationsindustrien; Varmepumpefabrikantforeningen; Vattenfall A/S; VELTAK - VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening; Vindmølleindustrien; WWF Verdensnaturfonden; Østkraft; Aalborg Universitet.

Forslaget blev i høringen desuden sendt til 35 lagringspligtige virksomheder og Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) samt 6 virksomheder, som udlejer tanklagringskapacitet.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Forslaget vurderes at medføre offentlige administrative byrder i Energistyrelsen svarende til tre årsværk. Hovedparten af disse opgaver forventes dog delegeret til den centrale lagerenhed - dvs. Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) - og forslaget forventes derfor alligevel ikke at medføre denne administrative konsekvens. Derudover påregnes forslaget at medføre en engangsomkostning på ca. 0,7 mio. kr. for Energistyrelsen, primært til udbygning af det nuvæ-

		rende rapporterings- og behandlings-system for olie-data. Forslaget har ikke administrative konsekvenser for regioner og kommuner
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Øgede administrative konsekvenser for den centrale lagerenhed, de lagringspligtige virksomheder og andre relevante virksomheder på olieområdet, sidstnævnte dog i mindre omfang.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten.	Lovforslaget gennemfører nye EU-regler på området, dvs. Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter. Direktivet skal gennemføres senest den 31. december 2012.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Formål, anvendelsesområde, definitioner m.v.

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse angiver lovens formål, der er at sikre

- et beredskab over for forsyningsafbrydelser eller risiko herfor på olieområdet, herunder at der holdes beredskabslagre af råolie og olieprodukter, samt - som en del af dette beredskab - et mere generelt beredskab over for andre hændelser, der kan medføre afbrydelser af samfundets olieforsyning,
- opfyldelse af internationale forpligtelser om dette beredskab, samt
- indsamling af relevante, præcise og rettidige data om olieforhold i Danmark.

Det danske olieberedskab er rettet mod situationer, hvor der indtræffer en mangel på olie som følge af forsyningsafbrydelser eller opstår risiko herfor. Olieberedskabet er baseret på to internationale regelsæt fastsat af dels IEA og dels EU. Der henvises herom til afsnit 2.1-2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

De ovenfor nævnte forsyningsafbrydelser er af international karakter og vil ramme det internationale oliemarked. Dette beredskab er derfor forankret i et internationalt samarbejde gennem IEA og EU. Derudover er der behov for et mere generelt beredskab rettet mod andre former for hændelser af mere national karakter, som potentielt kan medføre afbrydelser af den danske olieforsyning.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse angiver lovens anvendelsesområde. Det foretages ved en angivelse af de omfattede virksomheder.

Det foreslås, at loven finder anvendelse på virksomheder med lagringspligt for råolie eller olieprodukter efter forslagets § 6, stk. 1. Lovforslaget omfatter især disse virksomheder.

Endvidere foreslås, at loven finder anvendelse på den organisation, der af klima-, energi- og bygningsministeren udpeges som central lagerenhed efter forslagets § 5, stk. 1. Denne centrale lagerenhed vil være et vigtigt element i olieberedskabet. Lovforslaget er baseret på, at Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) udpeges som central lagerenhed, således at FDO fortsat kan foretage lagerdækning for de lagringspligtige virksomheder. Udpegning af FDO som central lagerenhed er den eneste realistiske mulighed for at kunne etablere en sådan organisation i Danmark, jf. afsnit 5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Desuden foreslås, at loven finder anvendelse på virksomheder, som udlejer lagerkapacitet for råolie eller olieprodukter efter forslagets § 15, stk. 2. Det foreslås, at disse virksomheder på ad hoc basis og efter anmodning skal meddele oplysninger af relevans for olieberedskabet, jf. forslagets § 14, stk. 2.

Det foreslås også, at loven finder anvendelse på virksomheder, som har kommercielle lagre, dvs. olielagre som ikke er beredskabslagre. Der er ganske få virksomheder af denne karakter.

Endelig vil virksomheder i øvrigt med betydning for den danske forsyning af råolie eller olieprodukter være omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis de på en væsentlig måde indgår i forsyningskæden fra producent eller importør til slutbrugere af olieprodukter. Det foreslås, at sådanne virksomheder skal meddele oplysninger af relevans for olieberedskabet, jf. forslagets § 14, stk. 3.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 5 b i den gældende lov. Bemyndigelsen blev i 2011 anvendt til at udstede en bekendtgørelse - bekendtgørelse nr. 11 af 7. januar 2011 om

identifikation og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur på energiområdet og vurdering af behovet for bedre beskyttelse (EPCIP-direktivet).

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at klima-, energi- og bygningsministeren har hjemmel til at fastsætte regler om dels at gennemføre eller anvende EU-retlige regler, herunder direktiver, forordninger og beslutninger, om forhold omfattet af denne lov, dels at opfylde internationale konventioner om forhold omfattet af loven. Bemyndigelsen tænkes anvendt ved mindre ændringer eller justeringer af direktivet eller gennemførelse af andre retsakter, der overvejende er af teknisk karakter eller hvis det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre eksisterende retsakter.

Bestemmelsen svarer til bestemmelser i en række andre love på energiområdet, hvor klima-, energi- og bygningsministeren har en tilsvarende hjemmel til at gennemføre eller anvende internationale regler om forhold, der er omfattet af den pågældende lov.

Til § 4

De foreslåede bestemmelser i § 4 indeholder definitioner af centrale begreber, der anvendes i loven. Definitionerne er baseret på definitioner i det nye oliedirektiv. Nogle definitioner er omskrevet for at tydeliggøre de ret tekniske begreber.

Nr. 1, der definerer »råolie«, er baseret på Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik, som der generelt henvises til i det nye oliedirektiv.

Nr. 2, der definerer »olieprodukter«, er baseret på det nye oliedirektiv (bilag II). Definitionen omfatter NGL, raffinaderiråmaterialer, andre kulbrinter, raffinaderigas (ikke flydende), ethan, LPG, naphtha, motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen), jetbrændstof (af petroleumstypen), anden petroleum, gas- og dieselolie (destilleret brændselolie), fuel olie (med lavt og højt svovlindhold), mineralsk terpentin og ekstraktionsbenzin, smøremidler, bitumen, paraffin-vokser og jordoliekok. Denne definition er meget bred og omfatter bl.a. en del olieprodukter, for hvilke der ikke er fastsat lagringspligt. Definitionen omfatter også additiver eller biobrændstoffer, der tilsættes eller iblandes disse olieprodukter og således udgør en del af disse.

Nr. 3, der definerer »olielagre«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra i). Olielagre kan generelt opdeles i beredskabslagre, herunder specifikke lagre, og kommercielle lagre.

Nr. 4, der definerer »beredskabslagre«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra j). Beredskabslagre kan opdeles på specifikke lagre og ikke-specifikke lagre, jf. definitionen i nr. 5.

Nr. 5, der definerer »specifikke lagre«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra l). Disse lagre defineres bl.a. som lagerbeholdninger af olieprodukter, der svarer til et konkret antal dages forbrug af nærmere fastsatte produktkategorier, som tilsammen udgør mindst 75 pct. af en EU-medlemsstats årlige forbrug af olieprodukter, og som ejes af

en EU-medlemsstat eller dennes centrale lagerenhed. Definitionen omfatter både specifikke lagre, der holdes som en del af det danske olieberedskab, og specifikke lagre, der holdes af en anden EU-medlemsstat eller dennes centrale lagerenhed, f.eks. i Danmark.

Nr. 6, der definerer »kommercielle lagre«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra k). Kommercielle lagre er olielagre, som ikke er beredskabslagre. Kommercielle lagre er således olielagre, der ikke anvendes til at dække lagringspligt for Danmark eller for en anden medlemsstat. Hvis kommercielle lagre anvendes til dækning af lagringspligt, f.eks. ved brug til lagerdækningsaftaler, bliver de derved til beredskabslagre.

Nr. 7, der definerer »fysisk tilgængelighed af beredskabslagre«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra m). Definitionen skal ses i sammenhæng med forslagets § 13, stk. 1.

Til kapitel 2

Den centrale lagerenhed

Til § 5

De foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 1-4, har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 7, stk. 1 og 2, der handler om muligheden for, at en medlemsstat kan oprette en central lagerenhed. Der kan i en EU-medlemsstat kun oprettes en central lagerenhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at klima-, energi- og bygningsministeren på nærmere angivne vilkår kan udpege en organisation som den centrale lagerenhed.

Som anført i afsnit 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger indebærer direktivet ikke pligt til at oprette en central lagerenhed, men direktivet indeholder en tilskyndelse hertil. Sådanne olielagerorganisationer er over tid etableret i en del lande i IEA og EU. Sådanne olielagerorganisationer vurderes generelt af både IEA og EU som værende en betydelig styrke for olieberedskabet, da deres lagre anses for at være til rådighed i en krisesituation i højere grad end de lagringspligtige virksomheders beredskabslagre, som i vidt omfang består af arbejdslagre. Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) er allerede en sådan olielagerorganisation, jf. afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger. FDO holder således ca. 70 pct. af de danske beredskabslagre for olie og er en central del af det danske olieberedskab. FDO vil ikke have status som den centrale lagerenhed, medmindre FDO udpeges hertil i henhold til forslagets § 5, stk. 1.

Det forudsættes, at ministeren kun udpeger Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), hvis FDO er indforstået med at påtage sig opgaven som central lagerenhed.

Der er for tiden ikke realistisk mulighed for at udpege andre organisationer end FDO som central lagerenhed, idet ingen andre parter i Danmark har olielagre, lagerfaciliteter, rørledninger, organisation m.m. til at kunne varetage denne opgave. En eventuel etablering af en ny organisation som

central lagerenhed vil indebære et stort finansieringsbehov, jf. afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Udpegning af FDO som central lagerenhed er en forudsætning for, at FDO's virksomhed kan fortsætte nogenlunde som hidtil. Udpegning af en central lagerenhed er også en forudsætning for, at Danmark kan have specifikke lagre. En sådan udpegning vurderes endvidere at give bedst mulighed for at kunne foretage en hensigtsmæssig gennemførelse af direktivet i forhold til den danske olieforsyning. Energistyrelsen har derfor ført drøftelser med FDO om udpegning af FDO som central lagerenhed, og FDO har erklæret sig villig til at påtage sig opgaven som en sådan central lagerenhed.

Det foreslås i *stk. 2*, at den centrale lagerenhed skal være en organisation, der ikke har fortjeneste som målsætning, og som handler i almenhedens interesse. Denne overordnede målsætning svarer til FDO's hidtidige målsætning og er en del af baggrunden for, at FDO gennem en årrække har været fritaget for skattepligt. Bestemmelsen gælder for FDO som sådan og den er ikke til hinder for, at FDO f.eks. i konkrete samarbejdsaftaler med andre parter om beredskabslagre samt køb og salg af logistiske ydelser baserer sådanne dispositioner på markedsvilkår, når blot FDO's samlede virksomhed ikke har til formål at opnå fortjeneste.

Det er vurderingen, at en udpegning af FDO som den centrale lagerenhed ikke er til hinder for, at FDO's virksomhed i væsentligt omfang kan fortsætte som hidtil med de justeringer, som følger af denne lov, regler fastsat i medfør af loven og vilkår for udpegningen. Det er således bl.a. hensigten, at FDO som hidtil skal drives og finansieres ved, at de lagringspligtige virksomheder afholder omkostningerne ved lagerdækningen.

Det er hensigten, at klima-, energi- og bygningsministeren snarest efter lovforslagets vedtagelse vil udpege FDO som den centrale lagerenhed. Der vil ved udpegningen bl.a. kunne stilles vilkår, som har til formål

- at præcisere, hvad lovens mere overordnede krav til den centrale lagerenhed indebærer, herunder den ovennævnte bestemmelse om, at den centrale lagerenhed ikke må have fortjeneste som målsætning og skal handle i almenhedens interesse,
- nærmere at fastlægge opgaverne for den centrale lagerenhed,
- at styre organisationens overgang til den nye status som den centrale lagerenhed,
- at understøtte organisationens varetægelse af opgaverne som den centrale lagerenhed,
- at opstille retningslinjer for forholdet mellem den centrale lagerenhed og Energistyrelsen, og
- at opstille retningslinjer for organisationens eventuelle ophør som central lagerenhed.

Ud over disse vilkår vil den centrale lagerenheds virksomhed, herunder udbud af lagerdæknings-ydelser, blive reguleret ved regler fastsat i medfør af bl.a. forslaget § 12, stk. 5.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at den centrale lagerenhed kan erhverve, holde og sælge beredskabslagre og skal have de nødvendige lager- og transportanlæg hertil eller have rådigh-

hed herover. Bestemmelsen vil blive udmøntet i forbindelse med vilkårene for udpegning af den centrale lagerenhed. Den centrale lagerenhed skal som hidtil kunne købe sig til de nødvendige logistiske ydelser, ligesom den centrale lagerenhed i tilfælde af overskydende kapacitet skal kunne sælge ydelser, som ikke er omfattet af loven. FDO har således bl.a. i dag et samarbejde med Forsvaret om gensidig brug af olierørledninger og samarbejder også med de to raffinaderivirksomheder i Danmark om oplagring af beredskabslagre og logistik i forbindelse hermed. FDO har også sådanne samarbejder med andre lagringspligtige virksomheder i Danmark. Alle FDO's forretningsområder har i dag tilknytning til den kommende opgave som den centrale lagerenhed. Der vil også fremover være grænser for FDO's mulighed for at åbne nye forretningsområder, som ikke har tilknytning til opgaven som den centrale lagerenhed.

Det foreslås i *stk. 4*, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om den centrale lagerenheds opgaver og om tavshedspligt for bestyrelse, direktion og medarbejdere. Den centrale lagerenhed og dens medarbejdere kan således få indsigt i fortrolige oplysninger og der er derfor behov for regler om tavshedspligt for de medarbejdere i den centrale lagerenhed, der har adgang til sådanne oplysninger.

Det foreslås i *stk. 5*, at klima-, energi- og bygningsministeren godkender den centrale lagerenheds vedtægter og ændringer af disse. Et sådant krav gælder allerede i dag for FDO, jf. § 12, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 318 af 12. maj 2005 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter. Bestemmelsen er baseret på tilsvarende bestemmelser i FDO's vedtægter, som bl.a. angiver, at ændringer i FDO's vedtægter skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren. Det er, bl.a. som følge af de samfundsmæssigt betydningsfulde opgaver, som den centrale lagerenhed skal varetage, fundet nødvendigt at videreføre disse regler i lovforslaget.

Til kapitel 3

Lagringspligt m.v.

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse i § 6 har til hensigt at fastsætte den generelle bestemmelse om lagringspligt i Danmark. Det overordnede formål hermed er at sikre, at Danmark opfylder sin lagringspligt over for både EU og IEA.

Forslaget i *stk. 1* svarer til § 3, stk. 1, i den gældende lov om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter og § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 318 af 12. maj 2005 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter. Bestemmelsen angiver, at lagringspligten påhviler følgende virksomheder:

- Virksomheder, der importerer råolie eller olieprodukter til Danmark. Enhver indførsel til Danmark anses som import uanset den toldmæssige behandling. En indførsel til toldoplæg anses således som en sådan import.

- Virksomheder, som i Danmark producerer råolie eller olieprodukter. Sådan produktion af olieprodukter foregår primært på de to raffinaderier i Danmark.
- Virksomheder, som lader råolie eller olieprodukter producere hos en anden virksomhed i Danmark (lejeraffinering). Det gælder en situation, hvor en sådan produktion foretages af en raffinaderivirksomhed i Danmark på vegne af en anden virksomhed og er således en variant af situationen, hvor en virksomhed selv producerer olieprodukter ved raffinering.

Bestemmelsen har til formål at afgrænse de virksomheder, som pålægges lagringspligt. Nogle af disse virksomheder vil i perioder have en lagringspligt på 0 og skal i så fald ikke holde beredskabslagre, men de skal dog opfylde den oplysningspligt, der følger med lagringspligten, jf. forslaget § 14, stk. 1.

Forslaget i *stk. 2* svarer til de gældende regler i § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 318 af 12. maj 2005 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter. Bestemmelsen har til formål at videreføre denne afgrænsning.

Forslaget i *stk. 3* svarer til de gældende regler i § 5, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 318 af 12. maj 2005 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter. Bestemmelsen har til formål at videreføre denne afgrænsning.

Forslaget i *stk. 4* svarer til den hidtidige praksis og har til formål at videreføre denne. Det er nødvendigt, at gruppen af lagringspligtige virksomheder er stabil, da der gælder særlige regler for handel af olieprodukter mellem de lagringspligtige virksomheder, således at lagringspligten overgår fra sælger til køber i sådanne situationer. Virksomhederne har derfor brug for sikker viden om, hvorvidt de virksomheder, som de handler med, har status som lagringspligtig virksomhed eller ej, da deres prisfastsættelse afhænger heraf. Virksomheder kan derfor være interesseret i at videreføre deres status som lagringspligtig virksomhed i perioder, hvor betingelserne i *stk. 1* ikke er opfyldt. Bestemmelsen giver mulighed herfor.

Forslaget i *stk. 5* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes lagringspligt. Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 2, i den gældende lov. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Lagringspligtens størrelse.* Det er hensigten at fastsætte lagringspligtens størrelse og beregning efter samme principper som i dag. Efter de gældende regler beregnes lagringspligten som en andel på 22,2 pct. af den lagringspligtige omsætning i referenceåret, dvs. kalenderåret. Denne lagringspligtige omsætning beregnes efter nærmere angivne regler, som ikke påregnes ændret, herunder at den lagringspligtige omsætning - ved handel mellem to lagringspligtige virksomheder - placeres hos den virksomhed, som køber olieprodukter m.m. fra en anden lagringspligtig virksomhed. Den konkrete andel på 22,2 pct. påregnes øget lidt, da Danmarks lagringspligt over for EU er øget lidt, jf. afsnit 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Som beskrevet heri er det hensigten at videreføre den hidtidige fastsættelse af den danske lagringspligt som EU-lagringspligten med tillæg af en overdækning på 20 pct., hvilket giver en marginal forøgelse af de 22,2 pct.
- *Anmeldelsespligt for lagringspligt.* Efter de gældende regler skal en virksomhed give Energistyrelsen besked om forhold, der ændrer dens status vedrørende lagringspligt senest ved statusændringens begyndelse. Det er hensigten at videreføre en sådan bestemmelse og at tydeliggøre de situationer, hvor Energistyrelsen skal underrettes. Ved fastsættelse af straf for overtrædelse af anmeldelsespligten vil beføjelsens udøvelse skulle foretages inden for rammerne af lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.
- *Lagringspligtens specificering på produktkategorier.* Det er hensigten fortsat at specificere lagringspligten på en række produktkategorier. Efter de gældende regler anvendes der tre produktkategorier, men dette antal vil blive øget, da det nye oliedirektiv anvender flere kategorier. Efter direktivets bilag II anvendes således følgende produktkategorier ved beregning af lagringspligt: motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen), jetbrændstof (af petroleumstypen), anden petroleum, gas- og dieselolie (destilleret brændselsolie) samt fuel olie (med lavt og højt svovlindhold). Det er hensigten at foretage forenklinger ved at udelade eller sammenlægge produktkategorier, som har ingen eller mindre relevans i forhold til det danske olieforbrug.
- *Lagringspligtens periodisering.* Efter de gældende regler fastsættes lagringspligten for lageråret fra 1. juli til 30. juni. Det er hensigten at ændre lageråret, således at det fremover varer fra 1. april til 31. marts, idet denne periodisering følger af det nye oliedirektiv.
- *Lageranlæggets indretning.* Efter de gældende regler skal en del af lagringspligten opfyldes i form af B-lagre og resten som A-lagre. Efter den gældende lov er A-lagre beredskabslagre, der opbevares i konventionelle tankanlæg, hvilket alle lagringspligtige virksomheder har eller har rådighed over. Modstykket er B-lagre, som er beredskabslagre, der opbevares i særligt beskyttede tankanlæg, som kun FDO ejer. Det er hensigten at fastsætte kravene til B-lagrenes indretning på samme måde som i dag.
- *Lagringspligtens fordeling på A-lagre og B-lagre.* Det er hensigten at fastsætte omfanget af B-lagre på nogenlunde samme niveau som i dag for de samme produktkategorier som hidtil. De øvrige beredskabslagre holdes fortsat som A-lagre.
- *Lagringspligtens ophør.* Der skal fortsat fastsættes regler, som sikrer, at hvis en lagringspligtig virksomhed ophører med at have lagringspligt, så opfyldes denne lagringspligt, uanset de periodiseringsproblemer, som det kan indebære.
- *Muligheder for dispensation fra lagringspligten.* Det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter Energistyrelsen som hidtil efter ansøgning kan dispensere fra bestemmelser om lagringspligt, hvor sådanne dispensationer

har mindre betydning for den samlede mængde og tilgængelighed af lagrene eller når særlige forhold taler derfor. Desuden skal der kunne gives dispensation til at foretage friskninger - dvs. udskiftning til nyere produkter eller til nyere produktspecifikationer - såfremt friskninger ikke kan foretages uden en kortvarig og midlertidig nedsættelse af lagringspligten. Normalt kan friskning foretages uden behov for dispensationer, men i enkelte tilfælde kan det undtagelsesvist være nødvendigt.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 1-3, har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 9, stk. 1-3, og artikel 10, stk. 3.

Som anført i afsnit 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger angiver det nye oliedirektiv, at EU-medlemsstater kan forpligte sig til at holde såkaldte specifikke lagre. Disse lagre er en del-mængde af beredskabslagrene. De specifikke lagre er i direktivet defineret som lagre af olieprodukter sammensat af produktkategorier, der tilsammen dækker mindst 75 pct. af den pågældende medlemsstats indenlandske olieforbrug og som ejes af medlemsstaten eller dennes centrale lagerenhed. Det er i princippet frivilligt, om medlemsstaten vil holde sådanne specifikke lagre, men hvis en medlemsstat beslutter ikke at holde specifikke lagre, skal medlemsstaten i stedet holde andre produktlagre. Hensigten er at sikre, at beredskabslagrene indeholder et minimumsniveau af relevante olieprodukter, som nogenlunde afspejler medlemsstatens forbrugsmønster, således at lagrene i tilfælde af forsyningsafbrydelser kan anvendes til at dække samfundets behov for olieprodukter.

Begrebet specifikke lagre er et nyt begreb, som ikke findes i IEA-reglerne. Reelt omfatter de specifikke lagre dog blot produktlagre, som der også i dag er krav om efter EU-reglerne. Der er således ikke tale om et væsentligt ændret krav. Danmark har derfor allerede i dag sådanne produktlagre og vil uden meromkostninger kunne opfylde direktivets krav om specifikke lagre. Hovedparten af disse produktlagre holdes i dag af FDO og da specifikke lagre kun kan ejes af medlemsstaten selv eller dennes centrale lagerenhed, kan Danmark kun holde specifikke lagre, hvis FDO udpeges som den centrale lagerenhed. Direktivets bestemmelse om specifikke lagre kan derfor umiddelbart opfyldes ved udpegning af FDO som den centrale lagerenhed.

Dette er baggrunden for forslaget i *stk. 1*, hvorefter en del af beredskabslagrene kan holdes som specifikke lagre, og *stk. 2*, hvorefter sådanne specifikke lagre skal ejes af den centrale lagerenhed og holdes her i landet. Bestemmelserne må ses i sammenhæng med definitionen i forslagens § 4, stk. 1, nr. 5.

Forslaget i *stk. 3* indebærer, at specifikke lagre, som holdes eller transporteres her i landet, har ubetinget immunitet over for tvangsfuldbyrdelse. Dette gælder også specifikke lagre, som holdes for en anden medlemsstat eller dennes centrale lagerenhed. Bestemmelsen, der gennemfører det nye oliedirektivs artikel 10, stk. 3, afskærer enhver form for

tvangsfuldbyrdelse i de specifikke lagre, herunder bl.a. udlæg og arrest.

Forslaget påregnes ikke at få væsentlig praktisk betydning i forhold til de danske specifikke lagre, idet FDO's lagre - som vil udgøre de danske specifikke lagre - ikke i dag er belånt. Klima-, energi- og bygningsministeren fører i forbindelse med udpegningen af FDO som den centrale lagerenhed efter forslagens § 5 et vist tilsyn med foreningens økonomiske forvaltning, og ministeren vil - gennem vilkår for udpegningen - sikre, at de specifikke lagre fortsat ikke belånes.

Forslaget i *stk. 4* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om specifikke lagre. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Specifikke lagre.* Det er hensigten at fastsætte, at Danmark skal holde specifikke lagre, forudsat at FDO udpeges som den centrale lagerenhed efter forslagens § 5, stk. 1.
- *De specifikke lagres størrelse.* Det er hensigten at fastsætte størrelsen af de specifikke lagre til direktivets minimumsniveau svarende til 30 dages dansk forbrug af de pågældende produktkategorier. Udover de specifikke lagre vil der i de danske beredskabslagre være en del produktlagre, men der vil ikke være fordele ved at fastsætte et højere niveau for de specifikke lagre end direktivets minimumsniveau (artikel 9, stk. 5, nr. 1). Der skal fastsættes det samme antal dage for alle de produktkategorier, som indgår i de specifikke lagre, og der kan således ikke foretages differentieringer af antallet af dages forbrug.
- *De specifikke lagres sammensætning.* Det er hensigten at sammensætte de specifikke lagre, så de består af følgende produktkategorier: motorbenzin, gas- og dieselolie samt fuel olie. Disse produktkategorier udgør tilsammen mere end 75 pct. af det nuværende indenlandske olieforbrug i Danmark. De specifikke lagre dækker således ikke hele det danske olieforbrug og der vil derfor være produktkategorier, som ikke er dækket på denne måde. Det gælder især jetbrændstof (af petroleumstypen), som p.t. udgør ca. 12,5 pct. af det danske olieforbrug. I de senere år har der imidlertid været store mængder af andre lagre af denne form for jetbrændstof og så længe den situation foreligger, vurderes det derfor ikke at være nødvendigt at medtage dette olieprodukt i sammensætningen af de specifikke lagre. Det er hensigten at foretage en regelmæssig revurdering af størrelse og sammensætning af de specifikke lagre under hensyntagen til udviklingen i det danske olieforbrug og dets sammensætning. Der sker således løbende ændringer af forbrugsmønstret og dette bør afspejles i de specifikke lagre.
- *Midlertidig nedsættelse af de specifikke lagres størrelse.* Efter det nye oliedirektiv kan medlemsstaten midlertidigt nedsætte størrelsen af de specifikke lagre i forbindelse med udskiftning (dvs. friskning) af de enkelte lagerbeholdninger (artikel 9, stk. 4, nr. 2). Sådanne friskninger kan skyldes behov for udskiftning til nyere produkter eller til nyere produktspecifikationer. Det er hen-

sigten at fastsætte regler om Energistyrelsens godkendelse af varigheden af sådanne midlertidige nedsættelser.

- *Transport af specifikke lagre.* Efter det nye oliedirektiv skal medlemsstaten - for specifikke lagre der er integreret med andre olielagre - sikre, at den del af de integrerede lagre, der er specifikke lagre, ikke kan flyttes uden forudgående skriftlig godkendelse fra ejeren af de specifikke lagre og fra myndighederne eller den centrale lagerenhed i den medlemsstat, på hvis område lagrene er placeret (artikel 10, stk. 2). Sådanne flytninger omfatter også den situation, hvor en anden medlemsstat eller dennes centrale lagerenhed holder specifikke lagre i Danmark. Det er hensigten at bemyndige den centrale lagerenhed til at godkende sådanne flytninger på dansk område.

Disse regler vil blive udarbejdet i samarbejde med den centrale lagerenhed, udpeget efter forslagens § 5, stk. 1, som vil være ejer af de danske specifikke lagre. Klima-, energi- og bygningsministeren vil underrette Kommissionen om de specifikke lagre, som holdes for at dække Danmarks lagringspligt over for EU, med henblik på offentliggørelse i EU-Tidende, jf. det nye oliedirektivs artikel 9, stk. 4.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 4 i den gældende lov.

Forslaget i *stk. 1* svarer til den gældende lovs forpligtelse for klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte størrelsen af de samlede beredskabslagre, efter at et udvalg nedsat af Folketinget har fået sagen forelagt til orientering. I denne forelæggelse vil også indgå størrelsen af de specifikke lagre og disses sammensætning samt beredskabslagrenes sammensætning på A-lagre og B-lagre.

Forslaget i *stk. 2* fastsætter i lighed med den gældende lov, at når særlige forhold taler herfor, kan ministeren for en begrænset periode ændre omfanget af den samlede lagringspligt uden forudgående forelæggelse for det af Folketinget nedsatte udvalg. Denne bestemmelse påregnes for eksempel anvendt i tilfælde af en forsyningsafbrydelse for olie, hvor der med kort varsel skal frigives beredskabslagre som følge af beslutninger truffet af IEA eller EU. I så fald kan det være nødvendigt at nedsætte virksomhedernes lagringspligt tilsvarende for en konkret periode. Det af Folketinget nedsatte udvalg vil i sådanne tilfælde blive orienteret snarest muligt derefter.

Til kapitel 4

Opfyldelse af lagringspligt og delegationer

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse i § 9 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 8, stk. 1-3.

Som anført i afsnit 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger angiver det nye oliedirektiv, at det skal sikres, at de lagringspligtige virksomheder kan delegere deres lag-

ringspligt, helt eller delvist, til en række nærmere angivne parter.

Forslaget i *stk. 1* angiver, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte, at en konkret andel af virksomhedernes lagringspligt skal opfyldes ved delegation til den centrale lagerenhed. Dette vil blive foretaget ved bekendtgørelse. Den centrale lagerenhed skal i så fald dække en del af virksomhedernes lagringspligt og skal kunne opkræve vederlag herfor. Der henvises herom til afsnit 2.3-2.4, 3.6 og 5.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det forudsættes, at klima-, energi- og bygningsministeren forud for, at det fastsættes, at en konkret andel af virksomhedernes lagringspligt skal opfyldes ved delegation til den centrale lagerenhed, og ved ændring af størrelsen af denne andel, drøfter spørgsmålet med den centrale lagerenhed og kun fastsætter andelen til en størrelse, som den centrale lagerenhed på forhånd er indforstået med.

Det er hensigten at anvende bestemmelsen til at fastsætte, at den centrale lagerenhed indtil videre fortsat skal dække en andel af virksomhedernes lagringspligt på ca. 70 pct. Andelen kan variere fra år til år, men påregnes dog inden for de nærmeste år at være ret stabil. Denne dækning indebærer, at den lagringspligtige virksomhed skal opfylde de vilkår, som gælder for den centrale lagerenheds dækning efter denne bestemmelse. Dækningen kan ikke fravælges af de lagringspligtige virksomheder. Det forudsættes dog i bekendtgørelsen fastsat, at klima-, energi- og bygningsministeren kan dispensere fra reglerne om virksomhedernes tvungne delegation af lagringspligt til den centrale lagerenhed, hvis helt særlige omstændigheder gør sig gældende, herunder navnlig hvis et krav herom vil ramme den pågældende virksomhed atypisk hårdt. En sådan dispensation vil normalt indebære, at den tvungne delegation helt bortfalder.

En delegation efter *stk. 1* har til formål at videreføre den hidtidige situation, idet FDO i en årrække har dækket ca. 70 pct. af de lagringspligtige virksomheders lagringspligt. Det har således været muligt for FDO at fastholde en stabil, ikke-svingende lagerdækning. Som nævnt i afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger har omkostningsmæssige sammenligninger, som er foretaget af olielagerorganisationer fra en række lande (herunder FDO), vist, at FDO's omkostninger ligger i den lave ende. Der lægges derfor vægt på at kunne videreføre denne situation gennem anvendelse af bestemmelsen i *stk. 1*.

Efter det nye oliedirektiv kan en medlemsstat fastsætte begrænsninger i den lagringspligtige virksomheds ret til at delegere sin lagringspligt til andre parter. Direktivet angiver dog, at denne ret til at delegere ikke kan begrænses til mindre end 10 pct. og at denne andel i øvrigt øges til 30 pct. fra udgangen af 2017. Med den planlagte tvungne delegering på ca. 70 pct. efter forslagens § 9, stk. 1, vil disse krav om minimumsdelegering være opfyldt.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at en virksomhed kan opfylde den resterende del af sin lagringspligt på følgende måder:

- Ved brug af virksomhedens egne lagre af mineralolie eller olieprodukter, opgjort efter nærmere angivne regler.

- Ved at blive dækket af en national lagerdækningsaftale med den centrale lagerenhed efter forslaget § 10, stk. 4.
- Ved at blive dækket af en international lagerdækningsaftale med en udenlandsk virksomhed eller udenlandsk central lagerenhed, jf. § 10, stk. 1.
- Ved at blive dækket af en national lagerdækningsaftale med en anden lagringspligtig virksomhed, jf. § 10, stk. 3.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at den centrale lagerenhed kan dække den lagringspligt, som den overtager ved delegation efter *stk. 1* og ved lagerdækningsaftaler efter *stk. 2, nr. 2*, på følgende måder:

- Ved brug af den centrale lagerenheds egne lagre, hvilket vil udgøre hovedparten af dækningen, jf. afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger hvoraf fremgår, at FDO i dag har store beredskabslagre i Danmark.
- Ved brug af internationale lagerdækningsaftaler med udenlandske virksomheder eller udenlandske centrale lagerenheder.
- Ved brug af nationale lagerdækningsaftaler med lagringspligtige virksomheder.

Forslaget i *stk. 4* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om den tvungne delegation af lagringspligt efter *stk. 1*, virksomhedernes opfyldelse af den resterende lagringspligt efter *stk. 2* og den centrale lagerenheds opfyldelse af lagringspligt efter *stk. 3*. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Medregning af lagerbeholdninger til dækning af lagringspligt.* Det er hensigten at fastsætte regler om, hvilke lagerbeholdninger der kan medregnes til dækning af lagringspligt, efter samme principper som i dag, idet denne del af de gældende regler ikke er ændret af det nye oliedirektiv. Det vil dog blive vurderet, om det er hensigtsmæssigt at foretage en ændring, således at koncernforbundne virksomheder kan dække deres lagringspligt ved brug af virksomhedernes samlede lagerbeholdninger og i givet fald hvordan det mest hensigtsmæssigt kan foretages.
- *Medregning af beholdninger af additiver og biobrændstoffer.* Det er hensigten at fastsætte, at lagerbeholdninger af additiver og biobrændstoffer kan medregnes, når de er iblandet de pågældende olieprodukter. Det svarer til den gældende situation. Det er endvidere hensigten at fastsætte, at lagerbeholdninger af additiver og biobrændstoffer kan medregnes, når de ikke er iblandet olieprodukter, forudsat at disse lagerbeholdninger skal blandes med olieprodukter, der indgår i beredskabslagre, og forudsat at de færdige olieprodukter skal bruges til transportformål. Dette svarer i hovedsagen til den nuværende situation. I øvrigt henvises til afsnit 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.
- *Beregning af lagerbeholdningernes størrelse til dækning af lagringspligt.* Efter det nye oliedirektiv er der indført et fradrag på 10 pct. i lagerbeholdningerne, dvs. at de opgjorte lagerbeholdninger skal reduceres med 10 pct. for at beregne, hvilken del af lagrene der kan anvendes

til dækning af lagringspligt. Det er hensigten at fastsætte bestemmelser om dette fradrag. I øvrigt henvises til afsnit 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

- *Medregning af gæld og tilgodehavender mellem de lagringspligtige virksomheder samt den centrale lagerenhed.* Inden for rammerne af de gældende regler er der løbende en del gæld og tilgodehavender indbyrdes mellem de lagringspligtige virksomheder og FDO. Det skyldes, at der er et betydeligt logistisk samarbejde mellem virksomhederne, som samlet set indebærer virksomheds- og samfundsøkonomiske fordele. FDO indgår i dette logistiske samarbejde og har derfor ligeledes gæld og tilgodehavender i forhold til de lagringspligtige virksomheder. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om sådan gæld og tilgodehavende, herunder om at disse poster skal være identificerbare og bogførte og til enhver tid skal kunne kontrolleres, således at virksomhedernes egenbeholdninger af olieprodukter eller råolie kan opgøres korrekt.
- *Den centrale lagerenheds dækning af lagringspligt for de lagringspligtige virksomheder efter forslaget § 9, stk. 1.* Det er hensigten at fastsætte regler om denne dækning, og om vilkårene for de lagringspligtige virksomheders modtagelse af denne lagerdækning. Reglerne vil blive afstemt med den centrale lagerenhed.
- *Den centrale lagerenheds opfyldelse af den lagringspligt, som den overtager ved delegationer og ved lagerdækningsaftaler.* Det er hensigten at fastsætte regler om denne dækning efter forslaget § 9, stk. 3. For internationale lagerdækningsaftaler påregnes det, at den centrale lagerenhed skal følge samme regler som de lagringspligtige virksomheder. For de nationale lagerdækningsaftaler fastsætter det nye oliedirektiv enklere regler for centrale lagerenheder end for de lagringspligtige virksomheder og det påregnes derfor, at sådanne forenklinger tilsvarende skal gælde for den centrale lagerenhed.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse i § 10 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 8, stk. 1, litra c og d, der handler om lagerdækningsaftaler. Sådanne internationale og nationale lagerdækningsaftaler er en mulighed for de lagringspligtige virksomheder (og for den centrale lagerenhed) for at dække deres lagringspligt. Der er nærmere redegjort herfor i afsnit 5.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget i *stk. 1* angiver, at der kan indgås internationale lagerdækningsaftaler, hvorefter overskydende lagre hos den ene part kan medregnes til opfyldelse af lagringspligt hos den anden part.

For at en lagringspligtig virksomhed kan yde dækning ved en sådan lagerdækningsaftale, skal virksomhedens egne olielagre have dækket dens lagringspligt.

En sådan aftale kan også anvendes, når en virksomhed vil bruge egne lagerbeholdninger i en EU-medlemsstat til at dække egen lagringspligt i en anden EU-medlemsstat. Nogle lagringspligtige virksomheder har således egne olielagre i

flere lande, som skal kunne anvendes til dækning af virksomhedens egen lagringspligt.

En international lagerdækningsaftale skal være godkendt af de to medlemsstaters myndigheder. Uden denne godkendelse har aftalen samt ændringer eller forlængelser heraf ikke virkning.

For disse internationale lagerdækningsaftaler gælder, at der efter de gældende regler kan indgås såkaldte bilaterale aftaler mellem medlemsstater om oplagring af olie i den ene medlemsstat på vegne af den anden medlemsstat. Inden for denne ramme kan to virksomheder eller centrale lager-enheder indgå konkrete lagerdækningsaftaler, forudsat at de godkendes af de to medlemsstaters myndigheder.

Forslaget i *stk. 2* giver derfor klima-, energi- og bygningsministeren bemyndigelse til at indgå aftaler med myndigheder i andre medlemsstater om procedurer m.v. for godkendelse og administration af sådanne internationale lagerdækningsaftaler.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at der kan indgås nationale lagerdækningsaftaler mellem de lagringspligtige virksomheder, således at en virksomhed, hvis egne olielagre har dækket dens lagringspligt, kan dække lagringspligt for en anden lagringspligtig virksomhed.

En sådan lagerdækningsaftale skal ikke være godkendt af myndigheden, men skal være fremsendt til myndigheden til orientering forud for den periode, som aftalen omfatter. Uden denne underretning har aftalen ikke virkning.

Forslaget i *stk. 4* angiver tilsvarende, at der kan indgås nationale lagerdækningsaftaler mellem den centrale lagerenhed og en lagringspligtig virksomhed.

Forslaget i *stk. 5* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om procedurer for behandling af og vilkår for internationale og nationale lagerdækningsaftaler samt begrænsning af hvor megen lagringspligt, der kan dækkes gennem internationale lagerdækningsaftaler. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Internationale lagerdækningsaftaler.* Det er hensigten at fastsætte nærmere regler for disse lagerdækningsaftaler efter forslagens § 10, stk. 1, herunder procedurer om ansøgning og godkendelse af sådanne aftaler. I disse regler vil bl.a. indgå, at de lagringspligtige virksomheder ikke kan videredelegere sådanne lagerdækningsaftaler, at lagerdækningen skal være til stede i hele dækningsperioden og at godkendelsen af en lagerdækningsaftale kan tilbagekaldes i tilfælde af ikke-overholdelse.
- *Begrænsning af omfanget af internationale lagerdækningsaftaler.* Efter det nye oliedirektiv kan en medlemsstat fastsætte begrænsninger eller yderligere betingelser for, at dens beredskabslagre, herunder specifikke lagre, holdes i andre lande. Det er i dag praksis i Danmark, at en virksomhed højst kan dække 10 pct. af sin lagringspligt ved brug af beredskabslagre i andre EU-medlemsstater. Denne begrænsning har ikke givet anledning til problemer og påregnes opretholdt i de nye regler. Begrænsningen påregnes beregnet separat dels for

den centrale lagerenhed (for den del af lagringspligten, som denne dækker) og dels for den lagringspligtige virksomhed (for den resterende del af lagringspligten, som den selv dækker).

- *Nationale lagerdækningsaftaler.* Det er hensigten at fastsætte nærmere regler for disse lagerdækningsaftaler efter forslagens § 10, stk. 3, herunder procedurer om forudgående underretning om sådanne aftaler. I disse regler vil bl.a. indgå, at de lagringspligtige virksomheder ikke kan videredelegere sådanne lagerdækningsaftaler, at lagerdækningen skal være til stede i hele dækningsperioden og at en lagerdækningsaftale ikke har virkning i tilfælde af, at vilkårene herfor ikke er overholdt.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse i § 11 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 7, stk. 3, der handler om en central lagerenheds mulighed for at delegere opgaver i forbindelse med forvaltning af beredskabslagre, jf. afsnit 5.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget i *stk. 1* angiver således, at den centrale lagerenhed kan delegere opgaver om forvaltning af beredskabslagre til en anden EU-medlemsstat, på hvis område sådanne beredskabslagre er beliggende, eller til den centrale lagerenhed, som denne medlemsstat har etableret, eller til en virksomhed med lagringspligt i Danmark. De forvaltningsopgaver om beredskabslagre, som på denne måde kan delegeres, omfatter især driftsopgaver som f.eks. drift af konkrete lagersteder, rørledninger, udskibningsfaciliteter m.v. Bestemmelsen omfatter ikke administrative opgaver som nævnt i forslagens § 20, stk. 2.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at en delegation efter stk. 1 ikke kan omfatte erhvervelse og salg af specifikke lagre.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at en delegation efter stk. 1 ikke kan videredelegeres af de parter, som har modtaget delegationerne.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 påregnes ikke at medføre begrænsninger for den centrale lagerenhed i forhold til den måde, hvorpå FDO hidtil har drevet sine lagre.

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse i § 12 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 7, stk. 4, der handler om den centrale lagerenheds offentliggørelse af fuldstændige oplysninger om potentielle delegationer eller lagerdækningsaftaler, som den kan påtage sig, og om dens accept af sådanne delegationer eller lagerdækningsaftaler samt betingelser herfor, jf. afsnit 5.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget i *stk. 1* angiver, at den centrale lagerenhed løbende skal offentliggøre oplysninger, fordelt på produktkategori, om de lagerbeholdninger, som den centrale lagerenhed ved delegation eller lagerdækningsaftale kan påtage sig at holde for lagringspligtige virksomheder samt udenlandske virksomheder og udenlandske centrale lagerenheder. Be-

stemmelsen omfatter også bytning af lagerdækning for forskellige produktkategorier.

Den centrale lagerenhed er ikke forpligtet til at acceptere anmodninger om lagerdækningsaftaler udover den tvungne delegation efter lovforslagets § 9, stk. 1. Men hvis det er muligt for den centrale lagerenhed at give yderligere lagerdækning, skal den centrale lagerenhed løbende offentliggøre oplysninger herom. Dette foretages formentlig mest hensigtsmæssigt på den centrale lagerenheds webside og da oplysningerne i nogle situationer kan ændres med kort varsel, vil det være nødvendigt med hyppige opdateringer af disse oplysninger.

Forslaget i stk. 2 angiver, at den centrale lagerenhed mindst 7 måneder før lagringspligtens indtræden skal offentliggøre, på hvilke betingelser den ved delegation eller lagerdækningsaftale kan yde lagerdækning for lagringspligtige virksomheder. Disse vilkår kan gøres betinget af konkrete forhold på det tidspunkt, hvor lagerdækningen ydes.

Mens stk. 1 handler om at få oplyst, om den centrale lagerenhed har mulighed for at yde en sådan lagerdækning - hvilke mængder, hvilke produktkategorier, hvilke perioder - så handler stk. 2 om i givet fald at få oplyst vilkårene for en sådan lagerdækning.

Disse vilkår må påregnes at være helt forskellige efter, om der er tale om den tvungne delegation efter lovforslagets § 9, stk. 1, eller om en lagerdækningsaftale efter § 10, stk. 1 og 4.

Forslaget i stk. 3 angiver, at den centrale lagerenhed skal behandle anmodninger om delegationer eller lagerdækningsaftaler som anført i stk. 1 på et objektivet, gennemsigtigt og ikkediskriminerende grundlag. Alle relevante parter skal således behandles ens ved behandlingen af deres anmodninger om lagerdækning.

Forslaget i stk. 4 angiver, at de vederlag, som de lagringspligtige virksomheder skal betale til den centrale lagerenhed for sådan lagerdækning, ikke må overstige de fulde omkostninger ved lagerdækningen og ikke må opkræves, før de pågældende lagerbeholdninger er etableret. Bestemmelsen gælder både den tvungne delegation til den centrale lagerenhed efter § 9, stk. 1, og delegation til den centrale lagerenhed ved lagerdækningsaftaler efter § 10, stk. 1 og 4. Forslaget angiver endvidere, at den centrale lagerenhed kan gøre sin accept af en delegation eller lagerdækningsaftale betinget af, at den lagringspligtige virksomhed stiller garanti eller anden form for sikkerhed for betalingen.

Den centrale lagerenhed påregner at videreføre de senere års praksis om ikke at opkræve vederlag for den tvungne delegation efter § 9, stk. 1 (i dag ca. 70 pct.). Derimod vil der blive opkrævet et vederlag mellem virksomhederne og den centrale lagerenhed ved lagerdækningsaftaler efter forslaget § 10, stk. 1 og 4, hvor den centrale lagerenhed yder lagerdækning til andre parter. Et sådant vederlag må ikke overstige de fulde omkostninger ved lagerdækningen, men kan inden for denne ramme fastsættes på f.eks. markedsvilkår. Ligeledes påregner den centrale lagerenhed ikke at

etablere nye lagerbeholdninger til dækning af en konkret virksomheds lagringspligt.

Forslaget i stk. 5 giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til, efter drøftelse med den centrale lagerenhed, at fastsætte regler om de forhold, der er anført i stk. 1-4. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Den centrale lagerenheds offentliggørelse af oplysninger.* Det er hensigten at fastsætte regler for, hvordan disse oplysninger skal offentliggøres, og hvor ofte de skal opdateres, således at det sikres, at de relevante parter har adgang til oplysningerne. I den forbindelse vil det blive overvejet, om det kan være hensigtsmæssigt, at den centrale lagerenhed etablerer en ordning, hvorefter relevante parter kan tilmelde sig til at modtage opdaterede oplysninger pr. e-mail, således at oplysningerne målrettes de relevante brugere.
- *Den centrale lagerenheds offentliggørelse af dens vilkår.* Det er hensigten at fastsætte regler for at sikre, at den centrale lagerenhed offentliggør sine vilkår for delegationer eller lagerdækningsaftaler på en måde, som giver et rimeligt grundlag for de lagringspligtige virksomheder eller udenlandske virksomheder og udenlandske centrale lagerenheder for at tage stilling til, om man vil anvende den centrale lagerenheds muligheder for at påtage sig lagerdækning. Det skal samtidig sikres, at betingelserne løbende er tidssvarende, også hvis markedet for lagerdækningsaftaler på kort tid ændres væsentligt. Det er derfor en mulighed, at betingelserne kan gøres afhængige af konkrete forhold på det tidspunkt, hvor lagerdækningen ydes.
- *Den centrale lagerenheds behandling af anmodninger om lagerdækning fra virksomheder og centrale lagerenheder.* Det er hensigten at fastsætte regler for at sikre, at de anmodninger om lagerdækning, som fremkommer fra lagringspligtige virksomheder eller udenlandske virksomheder eller centrale lagerenheder, behandles på et objektivet, gennemsigtigt og ikkediskriminerende grundlag.
- *Den centrale lagerenheds vederlag for lagerdækning.* Det er hensigten at fastsætte regler, der har til formål at sikre, at den centrale lagerenheds vederlag for lagerdækning - herunder lagerdækning efter forslaget § 9, stk. 1 - ikke overstiger de fulde omkostninger herved, dog under hensyntagen til at vederlag for lagerdækning i størst muligt omfang som hidtil inden for denne ramme kan fastsættes af den centrale lagerenhed på markedsvilkår. Det er herved bl.a. hensigten at kunne fastsætte regler om opgørelse af de fulde omkostninger, tilsyn med den centrale lagerenheds vederlag, udarbejdelse af produktregnskaber og lagringspligtige virksomheders adgang til at klage over vederlaget.

Til kapitel 5

Lagrenes væren til rådighed m.v.

Til § 13

Den foreslåede bestemmelse i § 13 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 5, stk. 1 og 2. Som anført i afsnit 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger indeholder det nye oliedirektiv således en række bestemmelser, som alle har til formål at sikre, at beredskabslagre, herunder specifikke lagre, til enhver tid er til rådighed og fysisk tilgængelige med henblik på at kunne frigives i tilfælde af en krisesituation.

Forslaget i *stk. 1* indebærer, at den lagringspligtige virksomhed eller den, der efter delegation eller lagerdækningsaftale holder beredskabslagre, skal sikre, at disse lagre til enhver tid er til rådighed og fysisk tilgængelige med henblik på at kunne frigives i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse. Den ansvarlige vil være den lagringspligtige virksomhed, jf. forslagens § 6, stk. 1, eller virksomheder, der holder beredskabslagre som led i en delegation eller lagerdækningsaftale, jf. forslagens §§ 9 og 10.

Forslaget angiver endvidere, at beredskabslagre skal være identificerbare og bogførte og til enhver tid skal kunne kontrolleres, og at disse krav også gælder beredskabslagre, der er integreret med kommercielle lagre. Det er hensigten, at der fastsættes nærmere regler om pligten til at kunne frigive og til at identificere og bogføre beredskabslagre.

Den lagringspligtige virksomhed eller den, der efter delegation eller lagerdækningsaftale holder beredskabslagre, kan straffes med bøde efter forslagens § 23, stk. 1, nr. 1 og 2, hvis beredskabslagre ikke holdes i overensstemmelse med den fastsatte lagringspligt, jf. § 6, og hvis beredskabslagrene ikke til enhver tid er til rådighed og fysisk tilgængelige, jf. § 13, stk. 1. Der henvises herom til de specielle bemærkninger til § 23.

Forslaget i *stk. 2* indebærer, at beredskabslagre til enhver tid skal kunne frigives i overensstemmelse med klima-, energi- og bygningsministerens beslutning efter forslagens § 19, stk. 2, uden hensyn til eventuelt modsatrettede aftaler indgået af den lagringspligtige virksomhed eller af den, der efter delegation eller lagerdækningsaftale holder beredskabslagre på vegne af en sådan, og uden hensyn til eventuel modsatrettet retsforfølgning iværksat overfor de pågældende. Bestemmelsen gennemfører det nye oliedirektivs artikel 5, stk. 1, 2. led., der - som nævnt i afsnit 5.5. i de almindelige bemærkninger - i vidt omfang svarer til de hidtidige regler.

Ved frigivelse forstås, at beredskabslagrene efter indholdet af klima-, energi- og bygningsministerens beslutning efter forslagens § 19, stk. 2, skal stilles til rådighed for - dvs. kunne sælges til - slutbrugere og markeder. I forbindelse med beslutningen om frigivelse, vil der således blive taget stilling til, hvordan denne konkret skal gennemføres i den pågældende situation. Der henvises herom til afsnit 5.5. i de almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen indebærer for det første, at beredskabslagrene skal frigives til potentielt salg. Dette gælder uanset aftaler om f.eks. pant eller om salg af olieprodukter, som den lagringspligtige virksomhed eller den, der efter delegation eller lagerdækningsaftale holder beredskabslagre på vegne af en sådan, har indgået. Pligten til at frigive beredskabslagrene i overensstemmelse med frigivelsesbeslutningen gælder for de udpegede beredskabslagre på tidspunktet for beslutningen, uanset hvornår udpegningen af beredskabslagrene er sket, og uanset om der forinden ved aftale er stiftet rettigheder over lagrene.

Den foreslåede bestemmelse har ikke til hensigt i øvrigt at regulere de kontraktsforhold, der indgået af den lagringspligtige virksomhed eller af den, der efter delegation eller lagerdækningsaftale holder beredskabslagre. En kontraktspart til en lagringspligtig virksomhed eller den, der efter delegation eller lagerdækningsaftale holder beredskabslagre, bevarer derfor bl.a. retten til efter omstændighederne at gøre de almindelige misligholdelsesbeføjelser gældende, hvis en frigivelsesbeslutning fører til, at adressaten derved ikke kan opfylde sine aftaler. Bestemmelsen regulerer heller ikke fordelingen af det salgsprovenu, der indbringes, såfremt frigivelsen anvendes til et salg af de pågældende oliebeholdninger.

Bestemmelsen i § 13, stk. 2, gælder desuden kun for oliebeholdninger, når de er beredskabslagre, og den har ikke betydning for olie, der er solgt, hvor ejendomsretten til beholdningerne allerede er overgået til køberen. Tidspunktet for, hvornår ejendomsretten til oliebeholdninger kan betragtes som overgået til køberen, fastlægges efter dansk rets almindelige købe- og ejendomsretlige regler. Der vil efter forslagens § 6, stk. 5, blive fastsat nærmere regler om, at sådanne solgte oliebeholdninger skal udgå af de identificerede og bogførte beredskabslagre.

Bestemmelsen i § 13, stk. 2, indebærer for det andet, at enhver retsforfølgning, herunder bestemmelse om udlæg, arrest eller konkursbehandling, i fornødent omfang skal vige for klima-, energi- og bygningsministerens beslutning efter forslagens § 19, stk. 2, om frigivelse af beredskabslagre. Beredskabslagre, der ikke er specifikke lagre, er således ikke afskåret fra at være genstand for tvangsfuldbyrdelse, men i tilfælde af, at der træffes beslutning om frigivelse af beredskabslagre, må f.eks. indehaveren af et udlæg eller et konkursbo tåle, at oliebeholdningerne i de pågældende beredskabslagre kan sælges på markedet i overensstemmelse med frigivelsesbeslutningen.

Bestemmelsen gælder kun så længe, der er tale om beredskabslagre, og i takt med, at f.eks. en konkursbehandling gennemføres, bliver den konkursomfattede virksomheds pligt til at opretholde beredskabslagre på egne eller andres vegne bragt til ophør, hvorefter olielagrene overgår til at være kommercielle lagre. Der vil blive fastsat nærmere regler om lagringspligtens ophør, jf. forslagens § 6, stk. 5, samt bemærkningerne hertil.

Beredskabslagre skal som nævnt ovenfor løbende identificeres og bogføres, jf. stk. 1. Som nævnt i afsnit 5.6 i de almindelige bemærkninger skal beredskabslagre løbende sted-

ligt identificeres over for klima-, energi- og bygningsministeren i form af oplysninger om lagersted, størrelse, ejer og art. Der henvises til forslagens §§ 14 og 15 og bemærkningerne hertil.

Forslaget i *stk. 3* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at beredskabslagre skal være til rådighed og fysisk tilgængelige og identificerbare og bogførte. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Beredskabslagre skal være til rådighed og fysisk tilgængelige.* Dette krav fremgår af forslagens § 13, stk. 1 og 2. Det er hensigten at tydeliggøre dette i de kommende regler. Det er således ikke nødvendigt, at alle beredskabslagre skal være til rådighed når som helst, da man ikke vil anvende alle beredskabslagre inden for en kortere periode, men omvendt er det nødvendigt, dels at en rimelig del af beredskabslagrene kan være til rådighed umiddelbart og dels at Energistyrelsen har viden om, hvilke beredskabslagre der ikke umiddelbart er til rådighed og de nærmere forhold, der gælder herfor.
- *Beredskabslagre skal være identificerbare og bogførte.* Dette krav fremgår af forslagens § 13, stk. 1, og vil blive indarbejdet i reglerne. Identificerbarheden af beredskabslagrene vil blive sikret ved, at de lagringspligtige virksomheder en gang om måneden oplyser, hvilke af deres olielagre, der dækker lagringspligt og derfor af virksomheden er udpeget som beredskabslagre, jf. forslagens §§ 14 og 15. Bogføringskravet vil blive specificeret i reglerne.

I sammenhæng med forslagens § 13 bemærkes, at det nye oliedirektivs artikel 5, stk. 2, angiver, at hvis der iværksættes foranstaltninger som led i krisehåndtering (jf. forslagens § 19), må der ikke foretages foranstaltninger, der forhindrer overførsel, anvendelse eller frigivelse af beredskabslagre, herunder specifikke lagre der holdes på vegne af en anden EU eller IEA medlemsstat, forudsat at oplagringen er godkendt i henhold til en aftale efter forslagens § 10, stk. 2. Denne pligt gælder for staten og det er derfor ikke nødvendigt at fastsætte regler herom.

Til kapitel 6

Oplysningspligt og fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre

Til § 14

Den foreslåede bestemmelse i § 14 har til hensigt at fremskaffe de data og oplysninger i øvrigt, som er nødvendige af hensyn til dels administration af olieberedskabet og dels national og international olie- og energistatistik. Bestemmelsen omfatter dels beredskabslagre (herunder specifikke lagre) og dels kommercielle lagre.

Forslaget i *stk. 1* angiver, at de lagringspligtige virksomheder og den centrale lagerenhed som hidtil til klima-, energi- og bygningsministeren skal udarbejde og fremsende alle oplysninger, som er nødvendige for dels ministerens varetægtelse af opgaver efter denne lov og regler udstedt efter loven

og dels den løbende udarbejdelse af olie- og energistatistik og fremsendelse af data til andre myndigheder og internationale organisationer, herunder IEA og EU. Tilsvarende gælder virksomheder med kommercielle lagre, der ligeledes skal fremsende sådanne oplysninger, idet rapporteringen til IEA og EU også skal omfatte de kommercielle olielagre. Langt hovedparten af de kommercielle olielagre i Danmark holdes dog af de lagringspligtige virksomheder og datafremsendelsen om de kommercielle lagre vil derfor for disse virksomheder være integreret med den øvrige datafremsendelse.

Disse oplysninger fremsendes normalt månedligt og omfatter varebevægelser og beholdninger specificeret på olieprodukter og råolie. I krisesituationer kan oplysningerne indhentes hurtigere, oftere og med større detaljeringsgrad.

Der er tale om omfattende og detaljerede oplysninger, som er fastsat af IEA og EU. Virksomhedernes datafremsendelse skal kunne foretages elektronisk og det er hensigten, at der i størst muligt omfang skal kunne foretages web-baseret indsendelse, således at virksomhedernes arbejde forenkles.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at det skal være muligt for klima-, energi- og bygningsministeren at indhente oplysninger på ad hoc basis fra virksomheder, som udlejer lagerkapacitet for råolie eller olieprodukter. Baggrunden herfor er, at der i Danmark i betydeligt omfang importeres og oplagres olie i Danmark, hvorefter olien efter en periode videresælges, typisk til eksport. Disse virksomheder opererer ikke på det danske marked for slutbrugere og det kan derfor i nogle tilfælde være nødvendigt at gøre virksomhederne opmærksom på, at denne aktivitet indebærer lagringspligt.

Energistyrelsen har derfor behov for at kunne indhente oplysninger om sådanne forhold fra virksomheder, som udlejer lagerkapacitet, hvorefter Energistyrelsen vil tage direkte kontakt til de pågældende olievirksomheder. Der er tale om oplysninger på ad hoc basis og ikke regelmæssig fremsendelse af data og formålet hermed er dels at vurdere, om der oplagres råolie eller olieprodukter i Danmark, som er omfattet af lagringspligt, og dels at kunne supplere den løbende kontrol af beredskabslagrene.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at det skal være muligt for klima-, energi- og bygningsministeren at indhente oplysninger fra andre virksomheder med betydning for den danske forsyning af råolie og olieprodukter. Disse oplysninger vil blive indhentet efter anmodning. Baggrunden herfor er, at selskabskonstruktioner i nogle tilfælde indebærer behov for datafremsendelse fra ikke-lagringspligtige virksomheder på olieområdet, der ikke er omfattet af de øvrige bestemmelser. Der er således tale om en bestemmelse, der kun påregnes anvendt i få tilfælde.

Efter forslaget i *stk. 4* kan klima-, energi- og bygningsministeren - eller den som ministeren bemyndiger dertil - til kontrolformål indhente oplysninger hos andre offentlige myndigheder. Der kan herunder foretages registersamkøring og sammenstilling af data til kontrolformål. Hensigten hermed er at opnå mulighed for en mere effektiv kontrol med de oplysninger, der modtages efter forslagens § 14, stk. 1 og

3. Disse oplysninger anvendes dels til kontrol af overholdelse af fastsat lagringspligt og indgåede lagerdækningsaftaler og dels til myndighedernes fastsættelse af virksomhedernes lagringspligt for den næste lagerperiode. Oplysningerne anvendes endvidere til international og national energistatistik. Oplysningerne er således centrale for olieberedskabet og for overholdelsen af internationale aftaler på området.

De virksomheder, som fremsender oplysninger efter § 14, stk. 1 og 3, vil normalt ikke være personligt ejede virksomheder (enkeltmandsejede virksomheder), herunder interessentskaber, men det kan principielt ikke udelukkes, at sådanne virksomheder vil kunne forekomme som indberetningspligtige virksomheder.

For sådanne personligt ejede virksomheder vil administrationen blive tilrettelagt således, at de virksomheder, der omfattes af kontrolopgaver, i almindelighed gøres opmærksom på adgangen til at foretage samkøring til kontrolformål, inden kontrollen foretages.

Til brug for kontroludøvelsen kan der i henhold til denne bestemmelse hos told- og skatteforvaltningen (SKAT) indhentes register- og stamoplysninger om virksomheder, der foretager import eller eksport af råolie eller olieprodukter til og fra Danmark og de oplysninger, der afgives i forbindelse hermed, herunder også oplysninger om toldoplæg. Det er hensigten at sammenholde disse oplysninger med de oplysninger om varebevægelser og oliebeholdninger, specificeret på olieprodukter og produktkategorier, som modtages efter § 14, stk. 1 og 3. Da SKAT har nogenlunde samme oplysninger, kan det gøre kontrollen med kvaliteten af de data, som modtages efter forslaget § 14, stk. 1 og 3, mere effektiv, hvis de sammenholdes med de tilsvarende data, som er indberettet til SKAT. Dertil kommer, at Energistyrelsen ønsker at kunne få oplysning om virksomheder, som foretager import eller eksport af råolie eller olieprodukter til og fra Danmark for at sikre, at Energistyrelsen har kontakt til alle virksomheder, som er omfattet af § 14, stk. 1 og 3.

Forslaget i stk. 5 giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om oplysningspligten efter stk. 1-3, herunder om månedlig fremsendelse af oplysninger om lagerbeholdninger og varebevægelser, fremsendelse af oplysninger i krisesituationer, frister for fremsendelse af oplysninger samt virksomhedernes egenkontrol forud for fremsendelse af oplysninger. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Månedlig fremsendelse af oplysninger om lagerbeholdninger og varebevægelser.* Det er hensigten at fastsætte regler om denne datafremsendelse - fra de lagringspligtige virksomheder, den centrale lagerenhed og virksomheder med kommercielle lagre - som dels viderefører den hidtidige praksis herfor og dels i muligt omfang tilpasser denne med henblik på størst mulig udnyttelse af mulighederne for forenklinger. De fremsendte data skal opfylde kravene fra IEA og EU, hvilket lægger betydelige begrænsninger på mulighederne for at reducere omfang og detaljeringsgrad af de fremsendte data. Således skal der efter det nye oliedirektiv fremover indføres geografisk lagersted i den løbende datafremsendelse, jf. § 14, hvil-

ket ventes at indebære øget arbejde med udarbejdelse og fremsendelse af de månedlige data.

- *Fremsendelse af oplysninger i krisesituationer.* Det er hensigten at fastsætte regler, som muliggør, at der i krisesituationer kan foretages en hurtigere og udbygget fremsendelse af data fra de lagringspligtige virksomheder, den centrale lagerenhed og virksomheder med kommercielle lagre. Bestemmelsen vil nødvendigvis skulle være fleksibel, da det ikke er muligt at forudse de konkrete behov i en fremtidig krisesituation.
- *Frister for fremsendelse af oplysninger.* Det er hensigten at fastsætte regler, som viderefører de hidtidige frister, dels med tilpasninger som følge af lagerårets ændring til fremover at være fra 1. april til 31. marts og dels med tilpasning til IEA's og EU's regelsæt.
- *Egenkontrol forud for fremsendelse af oplysninger.* Det er hensigten at fastsætte regler, som tydeliggør, at de virksomheder, som fremsender data, skal foretage en rimelig grad af egenkontrol for at sikre, at de fremsendte data er korrekte, fyldestgørende og endelige. Virksomhederne skal således have indbyrdes kontakt, således at de sikrer, at deres indbyrdes aftaler om varebevægelser og beholdninger indgår på samme måde i virksomhedernes fremsendelse af data. Eksempelvis, hvis virksomhed A har et tilgodehavende på 50.000 m³ gas- og dieselolie hos virksomhed B, skal de to virksomheder behandle dette tilgodehavende/gæld på samme måde i datafremsendelsen, idet der ellers vil opstå problemer i den efterfølgende krydsvalidering af de fremsendte data.
- *Håndtering af fremsendelse af urigtige eller ikke rettidige oplysninger.* Det er hensigten at fastsætte regler, som sikrer, at virksomhedernes fremsendelse af urigtige og ikke rettidige data fremover reduceres i forhold til i dag, hvor der for nogle virksomheder er sådanne problemer. Det er således hensigten at registrere virksomhedernes fremsendelse af data i højere grad end i dag for at kunne følge op på urigtig og ikke rettidig datafremsendelse.
- *Fremsendelse af oplysninger på ad hoc basis.* Det er hensigten at fastsætte regler herom, bl.a. om en rimelig svarfrist. Derudover er det hensigten at søge etableret en god dialog med disse virksomheder.

De ovennævnte regler vil blive udarbejdet i samarbejde med den centrale lagerenhed.

Udøvelsen af beføjelsen om oplysningspligt efter § 14 skal foretages inden for rammerne af lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Til § 15

Den foreslåede bestemmelse i § 15 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 6, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, der handler om de nye fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre, der skal føres af medlemsstaterne.

Som anført i afsnit 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger skal en medlemsstat således fremover føre en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle bered-

skabslagre, som ikke er specifikke lagre, og en anden fortegnelse over alle specifikke lagre.

Efter forslaget *stk. 1* skal klima-, energi- og bygningsministeren føre en fortegnelse over alle beredskabslagre, som anvendes til dækning af Danmarks lagringspligt, uanset om de holdes i Danmark eller i udlandet. Fortegnelsen skal være løbende opdateret og detaljeret. Opdatering af fortegnelsen påregnes foretaget ved brug af de oplysninger, som fremsendes månedligt om beredskabslagre, og de supplerende oplysninger, som modtages, jf. bemærkningerne til forslaget § 14, stk. 5. Endvidere vil det være nødvendigt at indarbejde data om de beredskabslagre i udlandet, som anvendes til dækning af dansk lagringspligt. Fortegnelsen skal bl.a. indeholde de oplysninger, som er nødvendige for, at man for den enkelte lagerbeholdning kan identificere lagersted, størrelse, ejer og art.

Forslaget i *stk. 2* vedrører fortegnelsen over de specifikke lagre, som holdes i Danmark, uanset om disse specifikke lagre anvendes til dækning af lagringspligt for Danmark eller for en anden medlemsstat. Fortegnelsen skal være løbende opdateret og detaljeret. Denne fortegnelse skal omfatte dels specifikke lagre, som ejes af den centrale lagerenhed, og dels specifikke lagre, som ejes af udenlandske medlemsstater eller deres centrale lagerenheder.

De to fortegnelser har således forskellig dækning og selv om der er en betydelig overlapning mellem fortegnelsernes indhold, vil datastrømmene til de to fortegnelser være forskellige. Det er derfor ikke umiddelbart muligt at samordne de to fortegnelser til én fælles fortegnelse.

For begge fortegnelser gælder, at klima-, energi- og bygningsministeren årligt skal fremsende en sammenfattende kopi af fortegnelserne til Kommissionen, som desuden når som helst kan anmode om en kopi af fortegnelserne for en hvilken som helst periode, dog højst 5 år tilbage i tiden.

Forslaget i *stk. 3* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om de to fortegnelser efter *stk. 1* og *2* om deres detaljering, løbende opdatering og opbevaring. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Løbende opdatering af fortegnelserne.* Det er hensigten at fastsætte regler om fortegnelsernes opdatering, som især forudsættes foretaget ved brug af den månedlige fremsendelse af data og de supplerende oplysninger, der modtages fra virksomheder og centrale lagerenheder.
- *Fortegnelsernes opbevaring.* Det er hensigten at fastsætte regler om fortegnelsernes opbevaring, herunder sikring af dataene, samt den periode, hvori fortegnelserne skal opbevares.

Til kapitel 7

Beredskab i øvrigt

Til § 16

Den foreslåede bestemmelse i § 16 har til hensigt at sikre et mere generelt beredskab over for andre hændelser end in-

ternationale forsyningsafbrydelser, som kan medføre afbrydelser af olieforsyningen til det danske samfund. Bestemmelsen svarer til § 5 a i den gældende lov, jf. afsnit 4.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

De lagringspligtige virksomheder skal således i dag foretage den nødvendige planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre forsyningen af mineralolie og mineralolieprodukter i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. FDO varetager de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende dette beredskab. Dette beredskab påregnes videreført som hidtil.

Efter *stk. 1* skal de lagringspligtige virksomheder således, som efter de gældende regler, foretage den nødvendige planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre forsyningen af råolie og olieprodukter i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. Herved forstås krisituationer i freds- og krigstid forårsaget af naturskabte, menneskeskabte og teknologiske trusler, som indebærer eller kan indebære forsyningsvanskeligheder for olie for samfundet. Dette beredskab er således rettet mod de samme parter og de samme olieprodukter som det olieberedskab, der er rettet mod internationale forsyningsafbrydelser.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at den centrale lagerenhed som hidtil skal varetage de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende denne del af olieberedskabet.

Forslaget i *stk. 3* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes beredskabsplanlægning efter *stk. 1* og den centrale lagerenheds overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative beredskabsopgaver efter *stk. 2*. Der er ikke hidtil fastsat regler herom, da det har været muligt at håndtere dette beredskabsarbejde på ad hoc basis, men i takt med at beredskabet udbygges, kan det blive nødvendigt at fastsætte sådanne regler. I givet fald er det hensigten, at hjemlen anvendes til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Virksomhedernes beredskabsplanlægning.* Det er hensigten at fastsætte regler om den beredskabsplanlægning, som skal foretages af de lagringspligtige virksomheder. Denne beredskabsplanlægning vil især omfatte udarbejdelse af risiko- og sårbarhedsvurderinger, udarbejdelse af beredskabsplaner, afholdelse af øvelser vedrørende de væsentligste dele af beredskabsplanerne, evaluering af hændelser af betydning for beredskabet og medvirken i beredskabsarbejdet på energiområdet.
- *Den centrale lagerenheds overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative beredskabsopgaver.* Det er hensigten at fastsætte regler om disse opgaver, herunder om de beføjelser, som den centrale lagerenhed skal have i forhold til de lagringspligtige virksomheder for at kunne foretage en hurtig, koordineret og prioriteret krisehåndtering om samfundets olieforsyning. De enkelte virksomheders beredskabsplaner skal kunne fungere, således at beredskabsarbejdet i nødvendigt omfang er koordineret og således at virksomhederne i en krisesitua-

tion samarbejder om at opretholde samfundets olieforsyning.

Til kapitel 8

Tilsyn og påbud

Til § 17

Den foreslåede bestemmelse i § 17 har til hensigt at sikre et hensigtsmæssigt tilsyn med, at loven og regler udstedt i henhold til loven overholdes. Dette tilsyn omfatter også bestemmelserne om den centrale lagerenhed efter forslaget § 5 og dens varetagelse af administrative opgaver efter forslaget § 20, stk. 2.

Som anført i afsnit 3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger angiver det nye oliedirektiv, at Kommissionen i samråd med medlemsstaterne kan foretage gennemgange af (tilsyn med) deres olieberedskab for at kontrollere dette og de dertil hørende lagre. I så fald skal medlemsstaten inden for en uge efter meddelelsen om et planlagt tilsyn stille oplysninger til rådighed for Kommissionen, medmindre disse oplysninger allerede er fremsendt til Kommissionen. I en dansk sammenhæng skal det sikres,

- at Energistyrelsen, den centrale lagerenhed samt de lagringspligtige virksomheder indvilliger i tilsynet og bistår Kommissionens tilsynsførende, og
- at Kommissionens tilsynsførende får ret til at se alle dokumenter og fortegnelser om beredskabslagre, herunder specifikke lagre, og får adgang til de lagersteder, hvor lagrene holdes, samt til alle dokumenter herom.

Det foreslås i *stk. 1*, at klima-, energi- og bygningsministeren fører tilsyn med overholdelse af denne lov og regler udstedt i henhold til denne lov. Bestemmelsen svarer til § 5, stk. 1, i den gældende lov.

Efter *stk. 2* skal virksomheder omfattet af loven efter anmodning give klima-, energi- og bygningsministeren alle oplysninger, som er nødvendige for ministerens varetagelse af opgaver efter loven, herunder i forbindelse med behandlingen af en klage.

Efter *stk. 3* skal lagringspligtige virksomheder og den centrale lagerenhed medvirke i tilsyn med beredskabslagre, som foretages af Kommissionen. Bestemmelsen har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 18, stk. 1-3.

Forslaget i *stk. 4* giver klima-, energi- og bygningsministeren mulighed for at bestemme, at virksomhederne skal fremsende en revisorerklæring om rigtigheden af de fremsendte oplysninger efter forslaget § 14, stk. 1. Dette svarer til de i dag gældende regler, hvorefter de lagringspligtige virksomheder og FDO én gang årligt fremsender en revisorerklæring, hvorved rigtigheden af de månedligt fremsendte data bekræftes. Det er hensigten at videreføre denne fremgangsmåde, som er et væsentligt led i virksomhedernes egenkontrol. Bestemmelsen vil fremover også gælde virksomheder med kommercielle lagre.

Forslaget i *stk. 5* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om fremsendelse af op-

lysninger til brug for tilsynet efter stk. 2, om virksomheders medvirken i tilsyn og om virksomhedernes fremsendelse af revisorerklæring efter stk. 5. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Fremsendelse af oplysninger til brug for tilsynet.* Det er hensigten at fastsætte regler herom, herunder også om virksomhedernes pligt til at kunne dokumentere forhold vedrørende tidligere år.
- *Virksomhedernes medvirken i tilsyn.* Det er hensigten at fastsætte regler herom, herunder om sikring af at de relevante oplysninger skal være tilgængelige hos virksomhederne på en adresse i Danmark.
- *Virksomhedernes fremsendelse af revisorerklæring.* Det er hensigten at fastsætte regler herom svarende til de gældende regler i bekendtgørelse nr. 1237 af 15. december 2011 om revisors erklæringsafgivelse på årsopgørelse om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter.

Til § 18

Forslaget giver tilsynsmyndigheden mulighed for at påbyde, at forhold skal bringes i overensstemmelse med reglerne inden for en nærmere angivet frist, hvis forholdene strider mod denne lov, regler udstedt i henhold til denne lov eller afgørelser truffet efter denne lov. Forvaltningslovens § 19 om partshøringspligt finder anvendelse ved udstedelse af et sådant påbud. Bestemmelsen svarer til tilsvarende bestemmelser i andre love på energiområdet, f.eks. § 64, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven.

Til kapitel 9

Krisehåndtering

Til § 19

Den foreslåede bestemmelse i § 19 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 20, der handler om krisehåndtering.

Som anført i afsnit 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger skal en medlemsstat når som helst have beredskabsplaner klar til brug, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og medlemsstaten skal sørge for at fastsætte de organisatoriske foranstaltninger for at sikre sådanne planers gennemførelse.

Efter det nye oliedirektiv er en større forsyningsafbrydelse defineret som et stort og pludseligt fald i forsyningen af råolie eller olieprodukter til Fællesskabet eller til en EU-medlemsstat. IEA-reglerne indeholder ikke en tilsvarende definition. Realiteten er, at en større forsyningsafbrydelse er et relativt begreb, som vil skulle anvendes situationsbestemt under hensyntagen til de konkrete forhold på det pågældende tidspunkt og forventningerne til situationens udvikling.

Medlemsstaten skal have fastsat procedurer og skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre,

- at den i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse hurtigt, effektivt og gennemsigtigt kan frigive dele af eller alle dens beredskabslagre, herunder specifikke lagre; og
- at den kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af olieforbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel, bl.a. ved at give visse brugergrupper prioritet ved tildeling af olieprodukter.

Med *stk. 1* foreslås det derfor, at klima-, energi- og bygningsministeren skal sikre, at der foreligger beredskabsplaner, som kan tages i brug, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og fastsætter de nødvendige organisatoriske foranstaltninger for at gennemføre sådanne planer. Som eksempel på sådanne organisatoriske foranstaltninger kan nævnes, at da der i 1970'erne blev indført bilfri søndage, blev der samtidig etableret mulighed for at give dispensationer herfra. Disse dispensationer blev givet af kommunerne, som havde den fornødne lokalkendskab til at kunne administrere en sådan ordning.

Det centrale værktøj i situationens håndtering er at kunne frigive beredskabslagre, hvilket vil kunne dække langt de fleste krisesituationer. Kun i tilfælde af større, langvarige oliekriser kan det blive nødvendigt at overveje indførelse af forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Frigivelse af beredskabslagre er en forholdsvis enkel foranstaltning, som kan gennemføres i løbet af kort tid af Energistyrelsen i tæt samarbejde med FDO og om nødvendigt også de lagringspligtige virksomheder. Frigivelse af beredskabslagre indebærer, at krisesituationen ikke forplanter sig til samfundet som en mangelsituation og reelt ikke opleves af forbrugerne som en mangelsituation. Formålet med frigivelse er at tilføre yderligere olie til markederne, som i en forsyningsafbrydelse ikke får tilført tilstrækkelige mængder olie, således at disse fortsat kan fungere, altså at opretholde markedernes oliemæssige likviditet.

Forslaget i *stk. 2* handler alene om muligheden for frigivelse af beredskabslagre. Bestemmelsen angiver, at klima-, energi- og bygningsministeren i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse kan fastsætte, at beredskabslagre skal frigives, hvilke mængder og produktkategorier det kan omfatte, hvilke dele af beredskabslagrene der skal anvendes hertil samt eventuelt nærmere forhold herom. Endvidere vil der skulle foretages en tilsvarende midlertidig nedsættelse af de lagringspligtige virksomheders lagringspligt og det skal angives for hvilken periode, nedsættelsen gælder, og dermed også inden for hvilken periode beredskabslagrene skal genetableres.

Frigivelse af beredskabslagre foretages meget sjældent og der er derfor kun lidt praksis herfor. Danmark har haft beredskabslagre for olie i mere end 40 år og har kun frigivet olie i forbindelse med den første Kuwait-krig i 1991 og i 2005 i forbindelse med Katrina-orkanen i USA i områder omkring Den Mexicanske Golf - i begge tilfælde kortvarige krisesituationer, som ikke udviklede sig til noget længerevarende. I begge tilfælde blev der alene frigivet beredskabslagre, som blev holdt af FDO.

I forbindelse med Libyen-situationen i 2011 blev der gennemført en koordineret IEA aktion for at tilføre øgede oliemængder til oliemarkedet. Danmark tilsluttede sig aktionen, men var ikke blandt de lande, som frigav olie fra deres beredskabslagre, idet IEA aktionen var afgrænset til de lande, som havde større mængder af beredskabslagre.

De forsyningsafbrydelser, som kan føre til, at myndighederne beslutter at iværksætte en frigivelse af beredskabslagre, indtræffer således meget sjældent og deres karakter kan ikke fastlægges på forhånd. Der kan dog oplyses følgende om sådanne situationer:

- Beslutning om frigivelse af beredskabslagre foretages som led i en beslutning om at tilslutte sig et forslag fra IEA eller EU om at deltage i en fælles koordineret aktion over for en konkret krisesituation.
- Beslutningen om dansk tilslutning til en sådan aktion træffes af klima-, energi- og bygningsministeren.
- Beslutningen skal træffes inden for 1-2 døgn fra det tidspunkt, hvor IEA eller EU udsender et forslag om at iværksætte en sådan fælles koordineret aktion.
- I tilfælde af dansk tilslutning vil den danske respons typisk være frigivelse af dele af de danske beredskabslagre.
- I så fald er det typisk den centrale lagerenheds beredskabslagre, der vil blive frigivet, da en sådan frigivelse typisk kan have en umiddelbar og dermed større virkning på oliemarkedet end en frigivelse af beredskabslagre hos de lagringspligtige virksomheder.
- En frigivelse af beredskabslagre hos de lagringspligtige virksomheder kan enklest foretages ved at nedsætte deres lagringspligt midlertidigt, hvorved en del af virksomhedens beredskabslagre overgår til at være kommercielle lagre og derved vil blive til rådighed for oliemarkedet umiddelbart. Denne beslutning indebærer ikke nødvendigvis, at de omfattede oliemængder skal sælges umiddelbart, men de er ikke længere omfattet af lagringspligt og kan derfor sælges.

Bestemmelsen i *stk. 2* må ses i sammenhæng med direktivets bestemmelse om, at der i tilfælde af, at der foreligger en international beslutning om frigivelse af beredskabslagre - defineret som en IEA-beslutning herom - skal være mulighed for,

- at de berørte medlemsstater kan bruge deres beredskabslagre og specifikke lagre til at opfylde de deraf følgende internationale forpligtelser, og i så fald underrettes Kommissionen, der kan indkalde koordinationsgruppen - eller på anden måde høre gruppen - især for at vurdere virkningerne af frigivelsen; og
- at Kommissionen anbefaler medlemsstaterne at frigive deres beredskabslagre og specifikke lagre eller at træffe andre hensigtsmæssige foranstaltninger med tilsvarende virkning, dog således at Kommissionen inden da skal høre koordinationsgruppen.

I tilfælde af at der ikke foreligger en sådan IEA-beslutning om frigivelse af beredskabslagre, men derimod er opstået forsyningsvanskeligheder for olie til EU eller en enkelt EU-medlemsstat, underretter Kommissionen IEA, hvor relevant,

og samordner med IEA, hvor hensigtsmæssigt, og fastsætter - efter drøftelse med medlemsstaterne - om der er indtruffet en større forsyningsafbrydelse og i givet fald, om der skal foretages frigivelse af beredskabslagre, jf. afsnit 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget i *stk. 3* handler alene om muligheden for at indføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Bestemmelsen angiver, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af olieforbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel, bl.a. ved at give visse brugergrupper prioritet ved tildeling af olieprodukter, og skal sikre, at der foreligger hensigtsmæssige planer herfor.

Indførelse af forbrugsbegrænsende foranstaltninger indebærer, at en mangelsituation ikke kan undgås, men at det kan forsøges at koncentrere formindsnelsen af olieforbruget i muligt omfang på områder, hvor den samfundsmæssige skade er mindre. Da krisesituationer kan være meget forskellige og da de situationer, hvor de kan indtræffe, kan være meget forskellige, er det næppe hensigtsmæssigt at udarbejde egentlige planer for indførelse af forbrugsbegrænsende foranstaltninger, som umiddelbart kan iværksættes. Der vil således primært være behov for en situationsbestemt krisehåndtering, hvor der foreligger et antal værktøjer, hvis eventuelle anvendelse myndighederne i situationen kan tage konkret stilling til. Disse værktøjer - rettet mod at reducere det danske olieforbrug - kan være

- bløde værktøjer som henstillinger samt brede eller smalere informationskampanjer,
- etablering af incitamenter til adfærd, som reducerer olieforbruget, f.eks. foranstaltninger som reducerer vejtransportens olieforbrug, eller afgiftsforhøjelser, samt
- hårde værktøjer som forbud og rationeringer.

Beslutning om indførelse af forbrugsbegrænsende foranstaltninger vil blive truffet af klima-, energi- og bygningsministeren sammen med relevante sektormyndigheder og med inddragelse af olieindustrien. I nødvendigt omfang vil der blive gennemført lovgivning om sådanne foranstaltninger.

Som anført i afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger indeholder lov nr. 165 af 7. maj 1975 om oplysnings- og salgspflicht vedrørende kulbrinter og lov om forsyningsmæssige foranstaltninger, jf. bekendtgørelse nr. 88 af 26. februar 1986, også regler af betydning for håndteringen af oliekriser. Håndtering af oliekriser vil primært skulle ske efter reglerne i lovforslaget, men reglerne i de to love vil supplerende kunne anvendes, hvis der indtræffer behov herfor. I planlægningen af forbrugsbegrænsende foranstaltninger vil således kunne indgå anvendelse af reglerne i de to nævnte love.

Forslaget i *stk. 4* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om de forhold, som er anført i *stk. 1-3*. Det er hensigten til at anvende hjemlen til at fastsætte dels generelle regler og procedurer om de ovennævnte forhold og dels situationsbestemte regler og procedurer i nødvendigt omfang.

Til kapitel 10

Delegation af administrative opgaver

Til § 20

Forslaget i *stk. 1* angiver, at klima-, energi- og bygningsministeren på nærmere angivne vilkår kan bemyndige den centrale lagerenhed til at varetage de administrative opgaver, som er angivet i bestemmelsen. Opgaverne omfatter følgende:

- Anmodning om samt modtagelse og behandling af oplysninger efter forslagets § 14, stk. 1-3,
- Forberedende kontrol af lagringspligt m.m. baseret på disse oplysninger,
- Førelse af fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre efter forslagets § 15, og
- Administration af lagerdækningsaftaler efter forslagets § 10, stk. 1 og 3.

En sådan fastsættelse vil blive foretaget, hvis den centrale lagerenhed er indforstået hermed.

Som beskrevet i afsnit 5.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger er der ved drøftelser mellem Energistyrelsen og FDO - i sammenhæng med spørgsmålet om udpegning af FDO som den centrale lagerenhed - principiel enighed om at arbejde mod, at konkrete administrative opgaver varetages af den centrale lagerenhed på ministerens vegne. Udgifterne ved opgavernes varetagelse afholdes af den centrale lagerenhed. Energistyrelsen og FDO lægger i den forbindelse vægt på, at virksomhederne i højere grad, end det er tilfældet i dag, foretager korrekt og rettidig indberetning af oplysninger. Med henblik på at sikre, at virksomhederne i højere grad overholder reglerne om oplysningspligt i § 14, fastsættes der med lovforslagets § 23 bødestraf for overtrædelse af reglerne, og det foreslås med § 24, at sager om overtrædelse af reglerne skal kunne afgøres ved bødeforelæg.

Opgaverne varetages af den centrale lagerenhed på vegne af klima-, energi- og bygningsministeren og i tæt kontakt med Energistyrelsen, som skal anvende de endelige data og resultaterne af disse.

Forslaget i *stk. 2* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om den centrale lagerenheds opgavevaretagelse efter *stk. 1*. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Den centrale lagerenheds anmodning om samt modtagelse af oplysninger.* Der er tale om data og andre oplysninger, som modtages efter bestemmelserne i forslagets § 14, stk. 1-3. Der er således tale om dels månedlige data fra lagringspligtige virksomheder, den centrale lagerenhed og virksomheder med kommercielle lagre, dels oplysninger på ad hoc basis som modtages efter anmodning. Disse data og oplysninger skal modtages korrekt. Deres modtagelse skal registreres og alle ændringer af de fremsendte data skal ligeledes registreres.
- *Den centrale lagerenheds behandling af den månedlige datarapportering.* Denne behandling har til formål at

sikre, at den månedlige datarapportering er korrekt og rettidig. En korrekt datarapportering indebærer også, at de data, som fremsendes af forskellige virksomheder, er indbyrdes konsistente. Det omfatter især angivelse af mængder og produkttype for transaktioner mellem virksomhederne samt periodisering af sådanne transaktioner. Det omfatter endvidere gæld og tilgodehavender mellem virksomhederne. Behandlingen omfatter derfor en krydsvalidering af de modtagne data som led i en kvalitetskontrol af dataene.

- *Den centrale lagerenheds indhentning og behandling af oplysninger, der modtages på ad hoc basis.* Der er tale om oplysninger dels fra virksomheder, som udlejer lagerkapacitet for olie, dels fra virksomheder med betydning for den danske olieforsyning, som ikke er omfattet af den månedlige rapportering. Den centrale lagerenhed skal på Energistyrelsens vegne kunne anmode om sådanne oplysninger efter forslagens § 14, stk. 2 og 3, som supplement til den månedlige rapportering. Oplysningernes behandling vil især omfatte check af, om oplysningerne er konsistente med de øvrige modtagne data, og om de giver anledning til at kontakte konkrete virksomheder om deres forhold.
- *Den centrale lagerenheds forberedende kontrol af lagringspligt m.m. baseret på de modtagne oplysninger.* Der er tale om en forberedende kontrol af virksomhedernes lagringspligt og af den yderligere lagringspligt, de kan have påtaget sig gennem indgåelse af lagerdækningsaftaler. Denne forberedende kontrol rapporteres af den centrale lagerenhed til Energistyrelsen, som skal foretage den endelige kontrol. Energistyrelsen skal endvidere - i tilfælde af manglende overholdelse af lagringspligt og lagerdækningsaftaler - foretage opfølgning heraf og herunder tage stilling til eventuel anvendelse af sanktioner efter forslagens § 23.
- *Den centrale lagerenheds etablering og føring af løbende opdaterede og detaljerede fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre efter § 15.* Den centrale lagerenhed vil varetage denne opgave på Energistyrelsens vegne og vil skulle sikre, at kravene herom i det nye oliedirektiv opfyldes. For fortegnelsen over beredskabslagre efter forslagens § 15, stk. 1, vil den løbende opdatering blive foretaget gennem den månedlige rapportering. For fortegnelsen over specifikke lagre efter forslagens § 15, stk. 2, som alene holdes af centrale lagerenheder, kan den løbende opdatering foretages enklere. Oplysningerne i de to fortegnelser vil normalt ikke være af fortrolig karakter af hensyn til de lagringspligtige virksomheders drifts- eller forretningsforhold eller lignende.
- *Den centrale lagerenheds administration af lagerdækningsaftaler.* Den centrale lagerenhed vil modtage og behandle ansøgninger om lagerdækningsaftaler, herunder også aftaler med udenlandske centrale lagerenheder, og vil godkende disse i henhold til de fastsatte regler. Ansøgninger om godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler, hvor den centrale lagerenhed indgår som den ene part, vil skulle godkendes af Energistyrelsen.

Den centrale lagerenhed vil endvidere foretage kontrol af, om disse lagerdækningsaftaler og vilkårene for deres godkendelse er opfyldt. Behandlingen af disse ansøgninger og vilkårene for deres godkendelse er standardiseret og vil blive tilpasset til, at denne opgave varetages af den centrale lagerenhed.

- *Den centrale lagerenheds tavshedspligt om modtagne oplysninger.* Der vil blive fastsat regler om tavshedspligt for den centrale lagerenhed med hensyn til data og andre oplysninger, der modtages eller fremsendes ved varetagelsen af opgaver, som henlægges efter forslagens § 20, stk. 1. Den centrale lagerenhed vil ikke kunne bruge disse oplysninger til andre formål uden aftale herom med Energistyrelsen. Som i dag vil oplysninger om enkeltvirksomheder ikke være til rådighed for den centrale lagerenheds bestyrelse.

Det er hensigten, at klima-, energi- og bygningsministeren i medfør af forvaltningslovens § 1, stk. 2, og offentlighedslovens § 1, stk. 3 - efter forhandling med justitsministeren - vil fastsætte, at forvaltningsloven og offentlighedsloven, i det omfang der træffes afgørelse, finder anvendelse ved den centrale lagerenheds varetagelse af administrative opgaver, som klima-, energi- og bygningsministeren i medfør af § 20, stk. 1, har bemyndiget den centrale lagerenhed til at varetage. Den centrale lagerenhed vil f.eks. træffe afgørelser i forbindelse med administrationen af lagerdækningsaftaler.

Endvidere er det hensigten, at klima-, energi- og bygningsministeren i medfør af § 1, stk. 4 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter - efter forhandling med justitsministeren - vil fastsætte, at retssikkerhedsloven finder anvendelse ved den centrale lagerenheds varetagelse af administrative opgaver i henhold til § 20, stk. 1, i det omfang den centrale lagerenhed i forbindelse med denne opgavevaretagelse har beføjelse til at anvende oplysningspligter efter forslagens § 14.

I konsekvens af at de nævnte administrative opgaver varetages af den centrale lagerenhed på vegne af klima-, energi- og bygningsministeren, skal ministeren føre tilsyn med, at den centrale lagerenhed varetager disse opgaver i overensstemmelse med det fastsatte grundlag for opgavevaretagelsen, jf. bemærkningerne til forslagens § 17, stk. 1.

Til kapitel 11

Klageadgang m.v.

Til § 21

I medfør af § 6, stk. 2, i den gældende lov kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte regler om, at afgørelser truffet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Med lovforslaget er det hensigten, at klager over Energistyrelsens afgørelser om olieberedskabet skal kunne indbringes for Energiklagenævnet. Energiklagenævnet er således klagemyndighed efter de fleste love på energiområdet, f.eks.

lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og offshore-sikkerhedsloven. Det er derfor naturligt, at Energiklagenævnet også bliver klageinstans for myndighedsafgørelser efter den foreslåede lov eller regler udstedt i henhold hertil.

Det foreslås i *stk. 1*, at Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser, herunder i anledning af klage efter *stk. 2*, truffet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til denne lov af klima-, energi- og bygningsministeren eller af en myndighed under ministeriet, som ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven til. Bestemmelsen omfatter således også afgørelser truffet af Energistyrelsen (hvortil klima-, energi- og bygningsministeren har til hensigt at henlægge sine beføjelser efter loven) i anledning af klager over afgørelser truffet af den centrale lagerenhed, jf. forslagens § 21, *stk. 3*, hvilket indebærer, at disse afgørelser kan indbringes for Energiklagenævnet som 2. instans.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at afgørelser truffet af den centrale lagerenhed, jf. forslagens § 20, *stk. 1* og 2, kan indbringes for klima-, energi- og bygningsministeren eller af en myndighed under ministeriet, hvortil ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven. Der kan f.eks. være tale om klage over afgørelser truffet af den centrale lagerenhed i forbindelse med administrationen af lagerdækningsaftaler, jf. forslagens § 20, *stk. 1*, nr. 3. Afgørelser truffet af den centrale lagerenhed vil efter *stk. 2* kunne indbringes for Energistyrelsen som 1. instans.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren eller af en myndighed under ministeriet, hvortil ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Samtidig vil det blive fastsat, at der ikke er mulighed for at indbringe afgørelser for domstolene, før den endelige administrative afgørelse - dvs. Energiklagenævnets afgørelse - foreligger. Energistylsens afgørelser, f.eks. i forbindelse med en klage over afgørelser truffet af den centrale lagerenhed i forbindelse med administrationen af lagerdækningsaftaler, jf. § 20, *stk. 1*, nr. 3, vil kunne indbringes for Energiklagenævnet som 2. instans.

Forslaget i *stk. 4* angiver, at en klage efter *stk. 1* eller 2 skal være indgivet skriftligt inden 4 uger fra tidspunktet, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende, hvilket vil sige fra det tidspunkt, hvor meddelelsen er kommet frem til den klageberettigede. Klager til Energiklagenævnet vil blive behandlet i henhold til nævnets forretningsorden.

Forslaget i *stk. 5* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at afgørelser truffet efter loven eller regler udstedt i henhold til loven af klima-, energi- og bygningsministeren eller af en myndighed under ministeriet, som ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke kan indbringes for Energiklagenævnet, samt at afgørelser truffet af en myndighed under ministeriet, som ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke kan indbringes for klima-, energi- og bygningsministeren. Hjemlen til at bestemme, at afgørelser ikke kan indbringes for Energiklagenævnet, vil kunne blive anvendt for så vidt angår klager over afgørelser af mindre væsentlig betydning, f.eks. sager der har en mindre økonomisk betydning. Hjem-

len vil også kunne blive anvendt i sager, hvor der kan være fortrolighedshensyn eller hvor der er behov for en hurtig afgørelse. Hjemlen til at bestemme, at afgørelser ikke kan indbringes for klima-, energi- og bygningsministeren vil kunne blive anvendt i situationer, hvor Energistyrelsen eksempelvis træffer afgørelse i klagesager om den centrale lagerenheds fastsættelse af vederlag for delegationer som nævnt i forslagens § 12, *stk. 1* og § 9, *stk. 1*.

Forslaget i *stk. 6* fastsætter Energiklagenævnets sammensætning. Energiklagenævnet er oprindeligt nedsat i henhold til § 5, *stk. 2*, i energiaftaleloven, hvor sammensætningen af nævnets medlemmer er fastsat på grundlag af de sagstyper, som nævnet skal behandle efter denne lov. Der er behov for en anden sammensætning af nævnet ved behandling af klager efter dette lovforslag. Det foreslås derfor i *stk. 6*, at nævnet ved behandling af klager i henhold til den foreslåede lov sammensættes således, at repræsentanter i nævnet udpeget efter indstilling af Dansk Industri og Landbrugsraadet erstattes af to sagkyndige medlemmer, der udpeges af klima-, energi- og bygningsministeren efter indstilling fra Energi- og olieforum. Disse medlemmer udpeges for fire år ad gangen. Det vil være muligt at foretage genudpegning.

Til § 22

Den foreslåede bestemmelse i § 22 svarer til tilsvarende bestemmelser i andre love på energiområdet, f.eks. offshore-sikkerhedslovens § 68. Bestemmelsen angiver, at søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter § 21 skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Til kapitel 12

Straffebestemmelser og administrative bødeforelæg

Til § 23

Efter det nye oliedirektivs artikel 21 skal medlemsstaterne fastsætte sanktioner for overtrædelse af de nationale gennemførelsesbestemmelser for direktivet, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

I *stk. 1* foretages en angivelse af de bestemmelser i loven, som ved en overtrædelse vil kunne medføre bødestraf. Bestemmelsen skal medvirke til at sikre lovens overholdelse. Bestemmelserne bygger på samme principper for straffebestemmelser som andre love på energiområdet.

Efter *stk. 1*, nr. 1, kan virksomheder, der undlader at opfylde deres lagringspligt i henhold til § 6, *stk. 1* eller undlader at opfylde forpligtelser modtaget ved delegation eller lagerdækningsaftale efter §§ 9 og 10, straffes med bøde. Da lagringspligten er af væsentlig betydning for olieberedskabet, vurderes det nødvendigt, at en virksomhed, der ikke opfylder sin lagringspligt, kan straffes med bøde.

Efter *stk. 1*, nr. 2, kan virksomheder, der undlader at opfylde forpligtelser i henhold § 13, *stk. 1*, straffes med bøde. Såfremt virksomhedernes beredskabslagre reelt ikke er til rådighed eller fysisk tilgængelige i tilfælde af en større for-

syningsafbrydelse, vil beredskabet ikke kunne opretholdes i tilstrækkeligt omfang, hvorfor det vurderes nødvendigt, at en virksomhed i sådanne tilfælde kan straffes med bøde.

For så vidt angår stk. 1, nr. 1 og 2, bemærkes, at i de tilfælde, hvor der er foretaget delegation eller indgået en lagerdækningsaftale, vil straf efter bestemmelserne alene komme på tale over for den virksomhed, der ved delegation eller lagerdækningsaftale skal holde beredskabslagre for en anden virksomhed eller central lagerenhed. Den lagringspligtige virksomhed, der ved delegation eller lagerdækningsaftale får en anden virksomhed eller central lagerenhed til at holde beredskabslagre på sine vegne, vil alene kunne straffes efter dansk rets regler om medvirken.

Særligt for så vidt angår de foreslåede bestemmelser i stk. 1, nr. 3 og 4, bemærkes, at det tilsigtes, at bøden for at afgive urigtige eller ikke rettidige oplysninger eller at undlade at fremsende sådanne oplysninger efter § 14, stk. 1-3, fremover som udgangspunkt bliver på 5.000 kr. i førstegangstilfælde. Uanset denne retningslinje for bødens fastsættelse vil straffen fortsat i sidste ende bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens omstændigheder, og det angivne bødeniveau vil således kunne fraviges i både op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der taler herfor. Endvidere tilsigtes det, at straffen for overtrædelse af reglerne om oplysningspligt i gentagelsestilfælde er markant større end 5.000 kr.

Med stk. 2 fastsættes det, at der i regler, som udstedes i henhold til loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne eller vilkår fastsat i henhold til reglerne og for manglende overholdelse af påbud meddelt i henhold til reglerne.

Med stk. 3 sikres det, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 24

Det foreslås i stk. 1, at klima-, energi- og bygningsministeren i sager omfattet af § 23, stk. 1, nr. 3 og 4, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget. Hvis bøden vedtages, vil videre forfølgning bortfalde, jf. det foreslåede stk. 3.

Klima-, energi- og bygningsministeren vil alene anvende adgangen til at udstede bødeforelæg i sager, der er ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor der ikke kan rejses tvivl om bødens størrelse. Hvis bestemmelsen således ikke kan anvendes, vil ministeren overgive sagen til politi og anklagemyndigheden til videre foranstaltning.

Det foreslås i stk. 2, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, skal finde tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter det foreslåede stk. 1.

Der henvises til afsnit 5.12 i de almindelige bemærkninger.

Til kapitel 13

Ikrafttræden m.v.

Til § 25

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 31. maj 2012. Fristen for gennemførelse for det nye oliedirektiv er den 31. december 2012, hvor den nye lagringspligt efter direktivet indtræder. Direktivet forudsætter, at de berørte virksomheder senest 7 måneder før gøres bekendt med deres lagringspligt og deres muligheder for at dække denne gennem delegation eller lagerdækningsaftale til den centrale lagerenhed. Direktivet forudsætter endvidere, at virksomhederne udøver deres ret til at delegere lagringspligt til centrale lagerenheder senest 170 dage før lagringspligtens indtræden.

I stk. 2 foreslås, at §§ 6-11, 13-16 og 20 samt § 23, stk. 1, nr. 1-4, og § 24 skal finde anvendelse fra den 31. december 2012. Det betyder bl.a., at reglerne om virksomhedernes lagringspligt og oplysningspligt først vil finde anvendelse fra den 31. december 2012, dvs. fra tidspunktet for direktivets gennemførelsesfrist. Indtil den 31. december 2012 vil de gældende regler i lov om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter finde anvendelse for virksomhederne, der således vil skulle holde beredskabslagre i overensstemmelse med denne lovs bestemmelser - herunder som hidtil gennem delegation til FDO.

Klima-, energi- og bygningsministeren vil føre de fortegninger, der er nævnt i forslaget § 15, fra den 31. december 2012, hvor lagringspligten efter loven får virkning, således at fortegningerne indeholder de lagerbeholdninger, som findes ultimo december 2012, hvilket svarer til lagerbeholdningerne primo januar 2013.

Derimod vil forslaget §§ 1-5, 12, 17-19, 21 og 22 samt § 23, stk. 1, nr. 5, og § 23, stk. 2 og 3, finde anvendelse fra lovens ikrafttræden, dvs. fra den 31. maj 2012. Det betyder, at klima-, energi- og bygningsministeren fra dette tidspunkt vil have hjemmel til efter § 5 at udpege den centrale lagerenhed. Efter udpegningen vil § 12 finde anvendelse for den centrale lagerenhed, der således efter reglerne i bestemmelsen vil skulle offentliggøre oplysninger om de lagerbeholdninger, som den ved delegation eller lagerdækningsaftale kan påtage sig at holde fra den 31. december 2012. De lagringspligtige virksomheder vil fra udpegningen kunne delegere den lagringspligt, der indtræder fra den 31. december 2012, til den centrale lagerenhed. Den centrale lagerenhed vil ved behandlingen af anmodninger om delegation eller lagerdækningsaftale skulle overholde reglerne i § 12 om bl.a. vederlagets størrelse og ikkediskrimination. Regler fastsat efter § 12, stk. 5, vil også kunne have virkning fra den 31. maj 2012.

Som følge af at forslaget §§ 17 og 18 vil have virkning fra den 31. maj 2012, vil Energistyrelsen efter udpegningen af den centrale lagerenhed skulle føre tilsyn med og kunne meddele påbud til denne organisation. Undladelse af at efterkomme sådanne påbud vil være strafbart efter forslaget § 23, stk. 1, nr. 5, der også vil have virkning fra den 31. maj

2012. Der vil selvsagt først blive ført tilsyn med lagringspligtige virksomheders og andre virksomheders overholdelse af §§ 6-11 og 13-16 fra den 31. december 2012, hvor disse bestemmelser får virkning.

Da forslagens §§ 21 og 22 vil have virkning fra den 31. maj 2012, vil det være muligt at klage over Energistyrelsens afgørelser efter loven allerede fra dette tidspunkt. Det gælder også afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af forslagens § 12, stk. 5, om f.eks. virksomheders adgang til at klage over den centrale lagerenheds vederlag.

I stk. 3 foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren uanset stk. 2 - dvs. uanset at forslagens § 10 først har virkning fra den 31. december 2012 - fra den 31. maj 2012 skal kunne træffe afgørelse efter § 10, stk. 1, om godkendelse af internationale lagerdækningsaftaler, der omfatter perioden efter den 31. december 2012. Ministeren vil således allerede fra den 31. maj 2012 kunne behandle ansøgninger om godkendelse af sådanne aftaler, således at aftalerne er godkendt, når den nye lagringspligt efter loven indtræder fra den 31. december 2012.

Til § 26

Det foreslås i stk. 1, at lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter ophæves den 31. december 2012.

Det foreslås samtidig i stk. 2, at de gældende regler udstedt i medfør af den gældende lov om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter opretholdes, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i henhold til den foreslåede lov. Bestemmelsen vil bl.a. omfatte bekendtgørelse nr. 11 af 7. januar 2011 om identifikation og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur på energiområdet og vurdering af behovet for bedre beskyttelse (EPCIP-direktivet).

Til § 27

Den foreslåede bestemmelse i § 25 angiver, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Danmarks internationale lagringspligt er over for EU og IEA. Lagringspligten over for EU omfatter ikke Færøerne og Grønland, som ikke er medlem af EU. Lagringspligten over for IEA omfatter principielt også Færøerne og Grønland. Danmark har dog i mange år haft en lagringspligt på 0 over for IEA, fordi denne lagringspligt beregnes på grundlag af landets nettoimport af olie, og fordi Danmark er nettoeksportør af olie. Dertil kommer, at energiforhold, herunder olieberedskab, er selvstyreanliggender. Det er derfor ikke relevant at lade loven omfatte Færøerne og Grønland.

Bilag 1**Rådets direktiv 2009/119/EF****af 14. september 2009****om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabets forsyning med råolie og olieprodukter har fortsat meget stor betydning, især for transportsektoren og den kemiske industri.

(2) Den voksende produktionskoncentration, de faldende oliereserver og det stigende globale forbrug af olieprodukter bidrager alle til at øge risikoen for forsyningsvanskeligheder.

(3) Det Europæiske Råd har i sin handlingsplan (2007-2009) med titlen »En energipolitik for Europa« understreget, at det er nødvendigt at øge forsyningssikkerheden, både for Den Europæiske Union (EU) som helhed og for de enkelte medlemsstater, bl.a. ved at revidere Unionens olielagringsmekanismer, især for så vidt angår tilgængeligheden af olie i tilfælde af en krise.

(4) Denne målsætning forudsætter bl.a., at der sker en tilnærmelse mellem Fællesskabets ordning og den ordning, der er fastlagt af Det Internationale Energiagentur (i det følgende benævnt »IEA«).

(5) Ifølge Rådets direktiv 2006/67/EF af 24. juli 2006 om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter⁴⁾ sker vurderingen af lagrene i forhold til det gennemsnitlige indenlandske daglige forbrug i det foregående kalenderår. Derimod beregnes forpligtelserne i henhold til aftalen om et internationalt energiprogram af 18. november 1974 (i det følgende benævnt »IEA-aftalen«) på grundlag af nettoimporten af råolie og olieprodukter. Som følge heraf og på grund af andre metodeforskelle bør reglerne for beregning af lagringsforpligtelserne og af Fællesskabets beredskabslagre tilnærmes til de beregningsmetoder, der bruges i henhold til IEA-aftalen; dette gælder uanset det forhold, at IEA's beregningsmetoder måske vil skulle revurderes i lyset af de teknologiske forbedringer i de seneste årtier, og at ikke-IEA-medlemmer, der er helt afhængige af import, kan have brug for et længere tidsrum til at tilpasse deres lagringsforpligtelser. Yderligere ændringer af beregningsmetoderne og -procedurerne for størrelsen af lagre kan blive nødvendige og hensigtsmæssige for yderligere at fremme sammenhængen med IEA's praksis, herunder f.eks. ændringer, som for visse medlemsstaters vedkommende fører til en nedsættelse af den reduktionssats på 10 %, der anvendes ved beregningen af lagre, som muliggør en anden behandling af lagre af naphtha, eller som muliggør medregning af lagre om bord på tankskibe i en medlemsstats territorialfarvande.

(6) En egenproduktion af olie kan i sig selv bidrage til forsyningssikkerheden og kan således berettige, at olieproducerende medlemsstater har mindre lagre end andre medlemsstater. En sådan undtagelse bør dog ikke medføre lagringsforpligtelser, som afviger væsentligt fra de forpligtelser, der gælder i henhold

til direktiv 2006/67/EF. Det følger heraf, at nogle medlemsstaters lagringsforpligtelser bør fastsættes på grundlag af det indenlandske olieforbrug og ikke på grundlag af importen.

(7) Det hedder i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 8. og 9. marts 2007, at det i stigende grad er nødvendigt og presserende, at Fællesskabet indfører en integreret energipolitik, der kombinerer en indsats på europæisk plan og medlemsstatsplan. Det er derfor væsentligt at sikre en øget tilnærmelse mellem de standarder, der indgår i de forskellige medlemsstaters lagringsmekanismer.

(8) Olielagrenes tilgængelighed og beskyttelsen af energileverancer er væsentlige elementer i medlemsstaternes og Fællesskabets offentlige sikkerhed. Med centrale lagerenheder (CLE'er) i Fællesskabet bliver det muligt at nærme sig disse mål. For at give de forskellige berørte medlemsstater mulighed for at gøre optimal brug af national ret til at definere vedtægterne for deres CLE'er og samtidig lempe den økonomiske byrde, som disse lagringsaktiviteter medfører for de endelige forbrugere, er det tilstrækkeligt at forbyde brug af lagre til kommercielle formål samtidig med, at det tillades, at lagrene holdes et hvilket som helst sted i Fællesskabet og af en hvilken som helst CLE, der er etableret med henblik herpå.

(9) På baggrund af formålene med fællesskabslovgivningen om olielagre, nogle medlemsstaters eventuelle sikkerhedsmæssige bekymringer og ønsket om at øge disciplin og gennemsigtighed i solidaritetsmekanismerne mellem medlemsstaterne er det nødvendigt at koncentrere driften af CLE'er mest muligt om deres nationale område.

(10) Olielagre bør kunne holdes hvor som helst i Fællesskabet, forudsat at der tages behørigt hensyn til deres fysiske tilgængelighed. Derfor bør økonomiske aktører, der har fået pålagt sådanne lagringsforpligtelser, kunne frigøre sig fra disse forpligtelser ved delegation til andre økonomiske aktører eller en hvilken som helst af CLE'erne. Dertil kommer, at såfremt disse forpligtelser kan delegeres til en CLE, som vælges frit og er beliggende på Fællesskabets område, mod betaling af et vederlag begrænset til omkostningerne ved de tjenester, der ydes, vil risikoen for forskelsbehandling på nationalt niveau blive formindsket. En økonomisk aktørs ret til at delegere bør ikke indebære, at nogen aktør har pligt til at acceptere denne delegation, medmindre dette direktiv bestemmer andet. Når medlemsstaterne beslutter at begrænse aktørers delegationsrettigheder, bør de sikre, at aktørerne er sikret en ret til at delegere en vis mindste procentdel af deres forpligtelse; disse medlemsstater bør derfor sikre, at deres CLE vil acceptere delegation af lagringsforpligtelsen for den mængde, der er nødvendig for at garantere denne mindste procentdel.

(11) Medlemsstaterne bør sikre fuld tilgængelighed af alle lagre, der holdes i henhold til fællesskabslovgivningen. Med henblik på at garantere denne tilgængelighed bør der ikke være restriktioner eller begrænsninger i ejendomsretten til disse lagre, som vil kunne være til hinder for deres anvendelse i tilfælde af olieforsyningsafbrydelser. Olieprodukter tilhørende virksomheder, der har en betydelig risiko for, at deres aktiver gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, bør ikke tages i betragtning. Når aktører pålægges en lagringsforpligtelse, kan indledningen af en konkurs- eller akkordsag være tegn på en sådan risikosituation.

(12) For at tillade medlemsstaterne at reagere hurtigt i særligt hastende tilfælde eller ved lokale kriser kan det være hensigtsmæssigt at tillade dem at anvende en del af deres lagre i sådanne situationer. Sådanne hastende tilfælde eller lokale kriser vil ikke omfatte situationer, der skyldes prisudviklingen inden for råolie eller olieprodukter, men vil kunne omfatte afbrydelser af naturgasforsyningen, som nødvendiggør brændstofsift, f.eks. at anvende råolie eller olieprodukter som brændsel til energiproduktion.

(13) I betragtning af behovene i forbindelse med etablering af beredskabspolitikker, tilvejebringelse af indbyrdes tilnærmelse af de standarder, der indgår i nationale lagringsmekanismer, og sikring af et bedre overblik over lagrenes størrelse, navnlig i tilfælde af krise, bør medlemsstaterne og Fællesskabet have midler til en øget kontrol med disse lagre. Lagre, der holdes i henhold til bilaterale aftaler eller kontraktmæssige rettigheder til at købe visse lagerbeholdninger (tickets), som opfylder alle forpligtelser i henhold til det foreliggende direktiv, bør være nyttige instrumenter, som er forenelige med dette mål om indbyrdes tilnærmelse.

(14) Ejerskabet til en stor del af disse lagre for medlemsstaterne eller CLE'er oprettet af de forskellige nationale myndigheder bør gøre det muligt at øge kontrolniveauet og gennemsigtigheden, i det mindste for denne del af lagrene.

(15) For at styrke forsyningssikkerheden i Fællesskabet bør de såkaldte »specifikke lagre«, erhvervet af medlemsstaterne eller CLE'erne og sammensat på grundlag af medlemsstaternes beslutninger svare til de faktiske behov i tilfælde af en krise. De bør ligeledes have deres egen retlige status, så det sikres, at de er fuldt tilgængelige i tilfælde af en krise. Med henblik herpå bør de berørte medlemsstater sørge for at træffe de nødvendige foranstaltninger for ubetinget at beskytte de pågældende lagre mod enhver tvangsfuldbyrdelse.

(16) På nuværende tidspunkt bør de beholdninger, som skal ejes af CLE'erne eller medlemsstaterne, fastsættes til et niveau, som hver af de berørte medlemsstater beslutter uafhængigt og frivilligt.

(17) Da der er behov for at øge kontrolniveauet og gennemsigtigheden, bør beredskabslagre, som ikke er specifikke lagre, omfattes af øgede krav om overvågning, og i visse tilfælde bør det kræves, at medlemsstaterne giver underretning om foranstaltninger vedrørende beredskabslagrenes tilgængelighed og ændringer i mekanismerne for opretholdelse heraf.

(18) Udsving i de specifikke lagres størrelse som følge af udskiftning af de enkelte lagre kan være tilladeligt for at muliggøre nødvendige operationer som krævet i forbindelse med sikring af lagrenes friskhed, sikring af overensstemmelse med ændrede produktspecifikationer eller indkaldelse af nye udbud vedrørende lagring.

(19) Hvis beredskabslagre og specifikke lagre er integreret med andre lagerbeholdninger, som holdes af økonomiske aktører, bør der lægges vægt på gennemsigtighed om beredskabslagrenes størrelse.

(20) Hyppigheden af lageropgørelser og fristen for deres indgivelse i henhold til direktiv 2006/67/EF synes at være ude af trit med forskellige olielagringsordninger i andre dele af verden. I en beslutning om de makroøkonomiske virkninger af de stigende energipriser har Europa-Parlamentet udtrykt støtte til hyppigere rapportering.

(21) Med henblik på at undgå dobbeltrapportering om den information, som skal stilles til rådighed af medlemsstaterne om de forskellige produktkategorier, bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik⁵⁾ tjene som reference for de forskellige kategorier af olieprodukter, der er omhandlet i nærværende direktiv.

(22) For at øge forsyningssikkerheden, sikre markederne mere fyldestgørende information, berolige forbrugerne med hensyn til olielagrenes tilstand og optimere den måde, hvorpå informationen fremsendes, bør der senere kunne foretages ændringer og præciseringer i reglerne for udarbejdelse og indsendelse af de statistiske opgørelser.

(23) Med henblik på de samme formål bør udarbejdelse og indsendelse af statistiske opgørelser udvides til også at omfatte andre lagre end beredskabslagre og specifikke lagre, idet disse opgørelser bør indsendes månedligt.

(24) Da der kan opstå fejl eller uoverensstemmelser i de opgørelser, der indsendes til Kommissionen, bør de personer, der er ansat af eller har fuldmagt fra Kommissionen, have mulighed for at gennemgå medlemsstaternes beredskab og lagre. Medlemsstaternes nationale ordninger bør danne grundlag for at sikre, at en sådan gennemgang kan gennemføres effektivt i overensstemmelse med nationale procedurer.

(25) De modtagne eller indsamlede oplysninger bør gøres til genstand for en kompleks elektronisk og statistisk bearbejdning. Det kræver brug af integrerede værktøjer og procedurer. Kommissionen bør derfor have mulighed for at træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik herpå, især udvikling af nye edb-systemer.

(26) Beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med medlemsstaternes behandling af personoplysninger er sikret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁶⁾, og beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med Kommissionens behandling af personoplysninger er sikret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁷⁾. I henhold til disse retsakter skal behandling af personoplysninger være begrundet i et legitimt formål, og personoplysninger, der indsamles tilfældigt, skal omgående slettes.

(27) Biobrændstoffer og visse additiver blandes ofte med olieprodukter. Hvis de blandes eller skal blandes med disse produkter, bør de kunne medregnes både ved beregning af lagringsforpligtelsen og ved beregning af de holdte lagre.

(28) De berørte medlemsstater bør have mulighed for at opfylde enhver forpligtelse, der kan blive pålagt dem som følge af en beslutning om frigivelse af lagre i medfør af IEA-aftalen eller gennemførelsesbestemmelser hertil. Korrekt og rettidig gennemførelse af IEA's beslutninger er en nøgelfaktor for en effektiv reaktion i tilfælde af forsyningsvanskeligheder. For at sikre dette bør medlemsstaterne frigive en del af deres beredskabslagre i det omfang, det er fastsat i den pågældende IEA-beslutning. Kommissionen bør arbejde tæt sammen med IEA og basere indsatsen på fællesskabsplan på IEA's metoder. Kommissionen bør især kunne anbefale, at alle medlemsstater frigiver lagre i det omfang, det er hensigtsmæssigt for at supplere og lette gennemførelsen af IEA's beslutning om at opfordre sine medlemmer til at frigive lagre. Det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne reagerer positivt på sådanne anbefalinger fra Kommissionen af hensyn til en stærk solidaritet og sammenhæng i hele Fællesskabet mellem de medlemsstater, der er medlemmer af IEA, og dem, der ikke er det, som reaktion på en forsyningsafbrydelse.

(29) Bestemmelserne i Rådets direktiv 73/238/EØF af 24. juli 1973 om foranstaltninger, der kan mindske vanskelighederne ved forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter⁸⁾, sigter bl.a. mod at kompensere eller i det mindste formindske skadevirkningerne af enhver vanskelighed, selv af forbigående art, som fører til en mærkbar nedgang i leverancerne af mineralolier og mineralolieprodukter, herunder alvorlige forstyrrelser, som en sådan nedgang ville kunne medføre i Fællesskabets økonomiske aktivitet. Der bør fastsættes lignende bestemmelser i dette direktiv.

(30) Direktiv 73/238/EØF sigter endvidere mod at oprette et rådgivende organ, der kan lette samordningen af de konkrete foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet eller foreslået på dette område. Et

sådan organ bør oprettes i henhold til dette direktiv. Det er fortsat nødvendigt for hver medlemsstat at udarbejde en plan, der kan bruges i tilfælde af forsyningsvanskeligheder for råolie og olieprodukter. Desuden bør hver medlemsstat indføre ordninger med hensyn til de organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af en krise.

(31) Da der med dette direktiv indføres en række nye mekanismer, bør direktivets gennemførelse og funktion evalueres.

(32) Dette direktiv erstatter eller dækker alle de aspekter, der er behandlet i Rådets beslutning 68/416/EØF af 20. december 1968 om afslutning og gennemførelse af særlige mellemfolkelige aftaler om medlemsstaternes forpligtelse til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter⁹⁾. Denne beslutning har dermed mistet sin relevans.

(33) Målet for dette direktiv, nemlig opretholdelse af et højt niveau for olieforsyningssikkerheden i Fællesskabet gennem pålidelige og gennemsigtige mekanismer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne, samtidig med at reglerne om det indre marked og konkurrence overholdes, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(34) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁰⁾.

(35) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

(36) Direktiv 73/238/EØF og 2006/67/EF og beslutning 68/416/EØF bør derfor ophæves —
UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter regler, der har til formål at sikre et højt niveau for olieforsyningssikkerheden i Fællesskabet gennem pålidelige og gennemsigtige mekanismer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne og at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter samt at indføre de nødvendige procedurer til at håndtere en alvorlig knaphed.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »referenceår«: det kalenderår, hvor forbrugs- eller nettoimportoplysningerne medtages i beregningerne for at beregne de lagre, der skal holdes, og de lagre, der rent faktisk holdes på et bestemt tidspunkt

- b) »additiver«: andre stoffer end kulbrinter, der tilsættes eller blandes i et produkt for at ændre dets egenskaber
- c) »biobrændstof«: flydende eller gasformigt brændstof, der bruges til transport og fremstilles på grundlag af biomasse, idet »biomasse« er den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (herunder vegetabiliske og animalske stoffer), skovbrug og tilknyttede industrier samt den bionedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger
- d) »indenlandsk forbrug«: de samlede mængder beregnet efter bilag II, der leveres i et land til alle energimæssige og ikke-energimæssige formål; opgørelsen omfatter leverancer til omdannelsessektoren og leverancer til virksomheder, transport, private husstande og andre sektorer til »endeligt« forbrug; den opfatter også energisektorens eget forbrug (undtagen raffinaderi fuel)
- e) »faktisk international beslutning om frigivelse af lagre«: enhver gældende beslutning truffet af Styrelsesrådet for Det Internationale Energiagentur om at gøre råolie eller olieprodukter tilgængelige for markedet ved frigivelse af dets medlemmers lagre og/eller yderligere foranstaltninger
- f) »central lagerenhed (CLE)«: organ eller tjeneste, som kan tildeles beføjelser til at handle med henblik på at erhverve, holde eller sælge olielagre, herunder beredskabslagre og specifikke lagre
- g) »større forsyningsafbrydelse«: et stort og pludseligt fald i forsyningen af råolie eller olieprodukter til Fællesskabet eller til en medlemsstat, uanset om det har medført en faktisk international beslutning om frigivelse af lagre
- h) »bunkring (international søtrafik)«: har den betydning, der er angivet i bilag A, punkt 2.1, i forordning (EF) nr. 1099/2008
- i) »olielagre«: lagre af de energiprodukter, der er opregnet i bilag C, punkt 3.1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1099/2008
- j) »beredskabslagre«: de olielagre, som hver medlemsstat skal holde i henhold til artikel 3 i dette direktiv
- k) »kommercielle lagre«: olielagre, som ejes af økonomiske aktører, og som ikke kræves holdt i henhold til dette direktiv
- l) »specifikke lagre«: olielagre, der opfylder betingelserne i artikel 9
- m) »fysisk tilgængelighed«: mekanismer til lokalisering og transport af lagre for at sikre deres frigivelse eller faktiske levering til slutbrugere og markeder inden for tidsrammer og på vilkår, der medvirker til at afhjælpe eventuelle opståede forsyningsvanskeligheder.

Definitionerne i denne artikel kan præciseres eller ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 3

Beredskabslagre — Beregning af lagringsforpligtelser

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 31. december 2012 love eller administrative bestemmelser, der sikrer, at de til enhver tid på Fællesskabets område holder samlede olielagre mindst svarende til enten 90 dages gennemsnitlig daglig nettoimport eller 61 dages gennemsnitligt dagligt indenlandsk forbrug, alt efter hvilken mængde der er størst.

2. Den gennemsnitlige daglige nettoimport, der skal benyttes, beregnes på grundlag af råolieækvivalenter af importen i det foregående kalenderår, fastsat efter fremgangsmåden i bilag I.

Det gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug, der skal benyttes, beregnes på grundlag af råolieækvivalenter af det indenlandske forbrug i det foregående kalenderår, som er fastsat og beregnet efter fremgangsmåden i bilag II.

3. Uanset stk. 2 bestemmes den gennemsnitlige daglige nettoimport og det gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug i nævnte stykke for så vidt angår perioden fra den 1. januar til den 31. marts i hvert kalenderår på grundlag af de mængder, der er importeret og forbrugt det næstsidste kalenderår før det pågældende kalenderår.

4. Beregningsmåden for de i denne artikel omhandlede lagringsforpligtelser kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 4

Beregning af lagerstørrelse

1. Størrelsen af de lagre, der holdes, beregnes efter metoderne i bilag III. Ved beregning af størrelsen af lagre for hver kategori, der holdes i medfør af artikel 9, gælder disse metoder kun for produkter i den pågældende kategori.

2. Størrelsen af de lagre, der holdes på et givet tidspunkt, beregnes ved brug af data fra det referenceår, der er fastsat i overensstemmelse med de i artikel 3 anførte regler.

3. Alle olielagre kan på samme tid medtages både i beregningen af en medlemsstats beredskabslagre og i beregningen af dens specifikke lagre, forudsat at de pågældende olielagre opfylder alle dette direktivs krav til begge typer lagre.

4. Metoderne og procedurerne for beregning af størrelsen af lagre, som omhandlet i stk. og 2, kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2. Det kan navnlig blive nødvendigt og hensigtsmæssigt at ændre disse metoder og procedurer, herunder anvendelsen af den i bilag III fastsatte reduktion, med henblik på at sikre sammenhæng med IEA's praksis.

Artikel 5

Lagrenes væren til rådighed

1. Medlemsstaterne sørger til enhver tid for, at beredskabslagrene og de specifikke lagre er til rådighed og fysisk tilgængelige med henblik på dette direktiv. De fastsætter de nærmere bestemmelser for identifikation, bogføring og kontrol vedrørende disse lagre, så de til enhver tid kan kontrolleres. Dette krav gælder også for eventuelle beredskabslagre og specifikke lagre, der er integreret med andre lagerbeholdninger, som holdes af økonomiske aktører.

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge enhver hindring eller behæftelse, som kan være til hinder for, at beredskabslagrenes og de specifikke lagres er til rådighed. Hver medlemsstat kan fastsætte begrænsninger eller yderligere betingelser for muligheden for at dens beredskabslagre og specifikke lagre holdes uden for dens område.

2. Når der er grundlag for at iværksætte beredskabsprocedurer, jf. artikel 20, skal medlemsstaterne forbyde, og afstå fra at træffe, enhver foranstaltning, der forhindrer overførsel, anvendelse eller frigivelse af beredskabslagre eller specifikke lagre, der holdes på deres område på vegne af en anden medlemsstat.

Artikel 6

Fortegnelse over beredskabslagre — Årlig rapport

1. Hver medlemsstat skal føre en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle beredskabslagre, som holdes for den, og som ikke er specifikke lagre. Fortegnelsen skal bl.a. indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at lokalisere det depot, raffinaderi eller den lagerfacilitet, hvor de pågældende lagerbeholdninger befinder sig, samt deres størrelse, ejer og art ved henvisning til kategorierne i bilag C, punkt 3.1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1099/2008.

2. Senest den 25. februar hvert år sender hver medlemsstat Kommissionen en sammenfattende kopi af den i stk. 1 omhandlede fortegnelse med angivelse af mindst størrelsen og arten af de beredskabslagre, der er medtaget i fortegnelsen på den sidste dag i det forudgående kalenderår.

3. Medlemsstaterne sender endvidere Kommissionen en fuldstændig kopi af fortegnelsen senest 15 dage efter en anmodning fra Kommissionen; i denne kopi kan følsomme oplysninger om lagrenes placering udelades. Sådanne anmodninger kan senest fremsættes fem år efter den dato, oplysningerne vedrører, og må ikke vedrøre oplysninger om en hvilken som helst periode før den 1. januar 2013.

Artikel 7

Centrale lagerenheder

1. Medlemsstaterne kan oprette CLE'er.

Ingen medlemsstat må oprette mere end én CLE eller andet tilsvarende organ. En medlemsstat kan oprette sin CLE overalt i Fællesskabet.

Opretter en medlemsstat en CLE, skal den have form af et organ eller en tjeneste, der ikke har fortjeneste som målsætning, og som handler i almenhedens interesse, og den skal ikke betragtes som en økonomisk aktør som omhandlet i dette direktiv.

2. CLE'ens vigtigste formål er at erhverve, holde og sælge olielagre for at efterkomme dette direktiv eller for at opfylde internationale aftaler om opretholdelse af olielagre. Den er det eneste organ eller den eneste tjeneste, der kan gives beføjelser til at erhverve eller sælge specifikke lagre.

3. CLE'erne eller medlemsstaterne kan i en nærmere angivet periode delegere opgaver i forbindelse med forvaltning af beredskabslagre og — med undtagelse af salg og erhvervelse — af specifikke lagre, men udelukkende til:

- a) en anden medlemsstat, på hvis område sådanne lagre er beliggende, eller den CLE, som den pågældende medlemsstat har oprettet. Delegerede opgaver kan ikke videredelegeres til andre medlemsstater eller CLE'er, som disse har oprettet. Den medlemsstat, der har oprettet CLE'en, samt hver medlemsstat, på hvis område lagrene skal holdes, kan gøre delegation betinget af sin godkendelse
 - b) økonomiske aktører. Delegerede opgaver kan ikke videredelegeres. Hvis en sådan delegation eller enhver ændring eller forlængelse af denne delegation vedrører opgaver i forbindelse med forvaltning af beredskabslagre og specifikke lagre, der holdes i en anden medlemsstat, skal den godkendes på forhånd af både den medlemsstat, på hvis vegne lagrene holdes, og af alle medlemsstater, på hvis områder lagrene skal holdes.
4. Hver medlemsstat, der har en CLE, skal med henblik på artikel 8, stk. 1 og 2, stille krav om, at denne:
- a) løbende offentliggør fuldstændige oplysninger, fordelt efter produktkategori, om de lagerbeholdninger, den kan påtage sig at holde for økonomiske aktører eller eventuelt interesserede CLE'er

- b) mindst syv måneder i forvejen offentliggør, på hvilke betingelser den er rede til at levere ydelser vedrørende opretholdelse af lagre for økonomiske aktører. De betingelser, hvorpå disse ydelser kan leveres, herunder betingelser vedrørende tidsmæssig planlægning, kan også fastsættes af de kompetente nationale myndigheder eller efter en udbudsprocedure for at opnå det bedste tilbud fra aktører eller eventuelt interesserede CLE'er.

CLE'er skal acceptere sådanne delegationer på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende betingelser. De vederlag, som aktørerne betaler for CLE'ens ydelser, må ikke overstige de fulde omkostninger ved den ydede service og må ikke opkræves, før lagrene er oprettet. CLE'en kan gøre sin accept af en delegation betinget af, at aktøren stiller garanti eller anden form for sikkerhed.

Artikel 8

Økonomiske aktører

1. Hver medlemsstat skal sikre, at enhver økonomisk aktør, som den pålægger lagringsforpligtelser for at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 3, har ret til efter den pågældende økonomiske aktørs eget valg at delegerer i det mindste dele af forpligtelserne udelukkende til:

- a) CLE'en for den medlemsstat, på hvis vegne sådanne lagre holdes
- b) en eller flere andre CLE'er, der på forhånd har oplyst, at de er rede til at holde sådanne lagre, forudsat at delegationen på forhånd er godkendt af både den medlemsstat, på hvis vegne lagrene holdes, og af alle medlemsstater, på hvis områder lagrene skal holdes
- c) andre økonomiske aktører med overskydende lagerbeholdninger eller ledig lagerkapacitet uden for den medlemsstats område, på hvis vegne lagrene holdes i Fællesskabet, forudsat at delegationen på forhånd er godkendt af både den medlemsstat, på hvis vegne lagrene holdes, og af alle medlemsstater, på hvis områder lagrene skal holdes, og/eller
- d) andre økonomiske aktører med overskydende lagerbeholdninger eller ledig lagerkapacitet inden for den medlemsstats område, på hvis vegne lagrene holdes, forudsat at medlemsstaten på forhånd er underrettet om delegationen. Medlemsstaterne kan fastsætte begrænsninger eller betingelser for sådanne delegationer.

Forpligtelser, der er delegeret i henhold til litra c) og d), kan ikke videredelegeres. Enhver ændring eller forlængelse af en delegation som omhandlet i litra b) og c) får kun virkning, hvis den på forhånd er godkendt af samtlige medlemsstater, som godkendte delegationen. Enhver ændring eller forlængelse af en delegation som omhandlet i litra d) skal behandles som en ny delegation.

2. Hver medlemsstat kan begrænse delegationsrettighederne for de økonomiske aktører, som den pålægger eller har pålagt lagringsforpligtelser.

Hvis dette begrænser en økonomisk aktørs delegationsrettigheder til mængder svarende til under 10 % af den lagringsforpligtelse, som aktøren pålægges, skal medlemsstaten dog sikre, at den har oprettet en CLE, der er forpligtet til at acceptere delegationer for den mængde, der er nødvendig for at sikre en økonomisk aktørs ret til at delegerer mindst 10 % af den lagringsforpligtelse, der pålægges aktøren.

Den mindste procentdel, der er omhandlet i dette stykke, øges fra 10 % til 30 % senest den 31. december 2017.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan en medlemsstat pålægge en økonomisk aktør en forpligtelse til at delegerer i det mindste en del af sin lagringsforpligtelse til medlemsstatens CLE.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at underrette de økonomiske aktører om de metoder, der skal anvendes til beregning af de lagringsforpligtelser, der pålægges dem, senest 200 dage før begyndelsen af den periode, som forpligtelsen vedrører. De økonomiske aktører udøver deres ret

til at delegere lagringsforpligtelser til CLE'er senest 170 dage før begyndelsen af den periode, som forpligtelsen vedrører.

Hvis de økonomiske aktører underrettes mindre end 200 dage før begyndelsen af den periode, som lagringsforpligtelsen vedrører, kan de udøve deres ret til at delegere denne forpligtelse på et hvilket som helst tidspunkt.

Artikel 9

Specifikke lagre

1. Hver medlemsstat kan forpligte sig til at holde et mindste niveau af olielagre, beregnet som antal dag-
es forbrug, i overensstemmelse med betingelserne i denne artikel.

Specifikke lagre ejes af medlemsstaten eller af den CLE, som den har oprettet, og holdes på Fællesska-
bets område.

2. Specifikke lagre kan kun bestå af en eller flere af følgende produktkategorier som defineret i bilag B,
kapitel 4, i forordning (EF) nr. 1099/2008:

- ethan
- LPG
- motorbenzin
- flybenzin
- jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen)
- jetbrændstof af petroleumstypen
- anden petroleum
- gas- og dieselolie (destilleret brændselolie)
- brændselolie (med højt og lavt svovlindhold)
- mineralsk terpentin og ekstraktionsbenzin (SBP)
- smøremidler
- bitumen
- paraffinvokser
- jordoliekok (petroleumskoks).

3. Hver medlemsstat skal identificere olieprodukter, som udgør specifikke lagre på grundlag af kategori-
erne i stk. 2. Medlemsstaterne skal sikre, at råolieækvivalenten af de mængder, som er forbrugt i med-
lemsstaten, for referenceåret, jf. reglerne i artikel 3, og vedrørende de produkter, der indgår i de anvendte
kategorier, udgør mindst 75 % af det indenlandske forbrug beregnet efter metoden i bilag II.

For hver af de kategorier, medlemsstaten har valgt, skal de specifikke lagre, den forpligter sig til at hol-
de, svare til et givet antal dages gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug beregnet på grundlag af de-
res råolieækvivalent i referenceåret, jf. reglerne i artikel 3.

De i første og andet afsnit omhandlede råolieækvivalenter beregnes ved, at summen af aggregerede »ob-
serverede indenlandske bruttoleverancer«, jf. definitionen i bilag C, kapitel 3.2.1, i forordning (EF) nr.
1099/2008, for de produkter, der er medtaget i de brugte eller berørte kategorier, ganges med en faktor på
1,2. Bunkring (international søtrafik) medregnes ikke.

4. Hver medlemsstat, der har besluttet at holde specifikke lagre, sender Kommissionen en meddelelse,
der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, med angivelse af størrelsen af sådanne lagre, som
den forpligter sig til at holde, og varigheden af denne forpligtelse, som skal være mindst ét år. Det med-
delte mindsteniveau gælder på samme måde for alle kategorier af specifikke lagre, som medlemsstaten
anvender.

Medlemsstaten sikrer, at disse lagre holdes i hele den meddelte periode med forbehold af medlemsstatens ret til midlertidige nedsættelser udelukkende i forbindelse med udskiftning af de enkelte lagre.

Listen over de kategorier, der anvendes af en medlemsstat, forbliver i kraft i mindst ét år, og kan kun ændres med virkning fra den første dag i en kalendermåned.

5. Hver medlemsstat, som ikke har forpligtet sig til at holde specifikke lagre på mindst 30 dage for et givet fuldt kalenderår, sikrer, at mindst en tredjedel af dens lagringsforpligtelse holdes i form af lagre bestående af produkter sammensat i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

En medlemsstat, der holder specifikke lagre på mindre end 30 dage, udarbejder en årlig rapport med analyse af de foranstaltninger, som de nationale myndigheder har truffet for at sikre og kontrollere, at deres beredskabslagre er til rådighed og fysisk tilgængelige, jf. artikel 5, og dokumenterer i den samme rapport etablerede ordninger, som gør det muligt for medlemsstaten at kontrollere anvendelsen af lagrene i tilfælde af olieforsyningsafbrydelser. Denne rapport fremsendes til Kommissionen senest ved udgangen af den første måned i det kalenderår, den vedrører.

Artikel 10

Forvaltning af specifikke lagre

1. Hver medlemsstat fører en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle de specifikke lagre på dens område. Fortegnelsen skal navnlig indeholde alle oplysninger, der er nødvendige til nøjagtig lokalisering af de pågældende lagre.

Medlemsstaterne sender endvidere Kommissionen en kopi af fortegnelsen senest 15 dage efter en anmodning fra Kommissionen. Følsomme oplysninger om lagrenes placering kan udelades i denne kopi af fortegnelsen. Sådanne anmodninger kan senest fremsættes fem år efter den dato, oplysningerne vedrører.

2. I de tilfælde, hvor specifikke lagre er integreret med andre olielagre, træffer medlemsstaterne eller deres CLE'er de nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at de integrerede produkter flyttes for så vidt angår den andel, der udgør specifikke lagre, uden forudgående skriftlig godkendelse fra ejeren af de specifikke lagre og fra myndighederne eller CLE'en i den medlemsstat, på hvis område lagrene ligger.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der tildeles ubetinget immunitet over for tvangsfuldbyrdelse for alle specifikke lagre, der holdes eller transporteres på deres område, hvad enten disse lagre ejes af dem eller af andre medlemsstater.

Artikel 11

Virkning af delegationer

De delegationer, som er omhandlet i artikel 7 og 8, ændrer ikke de forpligtelser, der påhviler hver medlemsstat i medfør af dette direktiv.

Artikel 12

Statistiske opgørelser over lagre omfattet af artikel 3

1. For så vidt angår størrelsen af de lagre, der skal holdes i medfør af artikel 3, udarbejder hver medlemsstat statistiske opgørelser og indsender dem til Kommissionen i overensstemmelse med reglerne i bilag IV.

2. Reglerne for udarbejdelse af de i stk. 1 omhandlede opgørelser, herunder deres omfang, indhold og hyppighed samt fristerne for deres indsendelse, kan ændres i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2. Reglerne for indsendelse af opgørelserne til Kommissionen kan ligeledes ændres i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

3. Medlemsstaterne kan ikke i deres statistiske opgørelser over beredskabslagrene inkludere beholdninger af råolie eller olieprodukter, der er genstand for beslaglæggelse eller tvangsfuldbyrdelse. Det samme gælder lagre, der tilhører virksomheder under konkurs eller akkordbehandling.

Artikel 13

Statistiske opgørelser over specifikke lagre

1. Hver medlemsstat udarbejder og fremsender til Kommissionen en statistisk opgørelse for hver produktkategori, der viser de specifikke lagre pr. sidste dag i hver kalendermåned, og som angiver de beholdninger og det antal dages gennemsnitlige forbrug i referenceåret, som disse lagre udgør. Hvis nogle af disse specifikke lagre holdes uden for medlemsstatens område, skal der fremgå detaljer om de lagre, der holdes i eller af de forskellige berørte medlemsstater og CLE'er. Endvidere anføres detaljeret, om den selv ejer alle disse lagre, eller om de er helt eller delvis ejet af dens CLE.

2. Hver berørt medlemsstat udarbejder og sender ligeledes en opgørelse til Kommissionen over de specifikke lagre, der holdes på dens område, men tilhører andre medlemsstater eller CLE'er, pr. sidste dag i hver kalendermåned og fordelt på produktkategori, jf. artikel 9, stk. 4. I denne opgørelse anfører medlemsstaten desuden i hvert enkelt tilfælde den berørte medlemsstat eller CLE samt beholdningernes omfang.

3. De statistiske opgørelser, jf. stk. 1 og 2, indsendes i løbet af kalendermånedens efter den måned, opgørelserne vedrører.

4. Kopier af de statistiske opgørelser sendes også straks på anmodning af Kommissionen. Sådanne anmodninger kan senest fremsættes fem år efter den dato, som de pågældende oplysninger vedrører.

5. De statistiske opgørelses omfang, indhold og hyppighed samt fristerne for indsendelse kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2. Betingelserne for indsendelse af opgørelserne til Kommissionen kan ligeledes ændres i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 14

Opgørelser over kommercielle lagre

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen en månedlig statistisk opgørelse over størrelsen af de kommercielle lagre, der holdes på deres nationale område. De sørger i den forbindelse for at beskytte følsomme oplysninger og afholder sig fra at nævne navne på ejerne af de pågældende lagre.

2. Ved brug af aggregerede størrelser offentliggør Kommissionen en månedlig statistisk opgørelse over de kommercielle lagre i Fællesskabet på grundlag af de opgørelser, medlemsstaterne har indsendt.

3. Reglerne for indsendelse og offentliggørelse af de statistiske opgørelser og for deres hyppighed kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 15

Databehandling

Kommissionen varetager udvikling, oplagring (hosting), forvaltning og vedligeholdelse af de IT-resourcer, der er nødvendige for at modtage, lagre og på alle måder behandle dataene i de statistiske opgørelser og alle oplysninger, der indsendes af medlemsstaterne eller indsamles af Kommissionen i medfør af dette direktiv, samt oplysninger om olielagrene, som indsamles i medfør af forordning (EF) nr. 1099/2008, og som er nødvendige for at udarbejde opgørelserne i henhold til direktivet.

Artikel 16

Biobrændstoffer og additiver

1. Ved beregning af lagringsforpligtelser i henhold til artikel 3 og 9 medregnes biobrændstoffer og additiver alene, hvis de er blandet med de pågældende olieprodukter.
2. Ved beregning af de faktisk holdte lagerbeholdninger medregnes biobrændstoffer og additiver, hvis:
 - a) de er blandet med de pågældende olieprodukter, eller
 - b) de er lagret på den pågældende medlemsstats område, forudsat at medlemsstaten har vedtaget regler, der sikrer, at de skal blandes med olieprodukter, der holdes i henhold til lagringsforpligtelser fastsat i dette direktiv, og at de skal bruges til transport.
3. Reglerne for medregning af biobrændstoffer og additiver ved beregning af lagringsforpligtelser og lagerbeholdninger, jf. stk. 1 og 2, kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 17

Koordinationsgruppe for olie og olieprodukter

1. Der oprettes en koordinationsgruppe for olie og olieprodukter (i det følgende benævnt »koordinationsgruppen«). Koordinationsgruppen er en rådgivende gruppe, der bidrager til at analysere situationen i Fællesskabet vedrørende forsyningssikkerhed for olie og olieprodukter, og som fremmer samordningen og gennemførelsen af foranstaltninger på området.
2. Koordinationsgruppen er sammensat af repræsentanter fra medlemsstaterne. Formandskabet varetages af Kommissionen. Repræsentative organer fra den berørte sektor kan deltage i koordinationsgruppens arbejde efter opfordring fra Kommissionen.

Artikel 18

Gennemgange af beredskab og lagre

1. Kommissionen kan i samråd med medlemsstaterne foretage gennemgange for at kontrollere deres beredskab og, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, dertil hørende lagre. Under forberedelserne af en sådan gennemgang tager Kommissionen hensyn til andre institutioners og internationale organisations indsats og konsulterer koordinationsgruppen.
2. Koordinationsgruppen kan indvillige i, at befuldmægtigede personer og repræsentanter fra andre medlemsstater deltager i disse gennemgange. Udpegede nationale embedsmænd fra den gennemgængede medlemsstat kan ledsage de personer, der foretager gennemgangen. Inden for en uge efter meddelelsen

om en gennemgang som omhandlet i stk. 1 skal enhver berørt medlemsstat, der ikke har meddelt Kommissionen følsomme oplysninger om lagrenes placering i henhold til artikel 6 og 9, stille disse oplysninger til rådighed for personer, der er ansat af eller har fuldmagt fra Kommissionen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres myndigheder og de ansvarlige for opretholdelse og forvaltning af beredskabslagre og specifikke lagre indvilliger i inspektioner og bistår de personer, der af Kommissionen er bemyndiget til at foretage disse gennemgange. Medlemsstaterne sikrer især, at disse personer får ret til at se alle dokumenter og fortegnelser vedrørende disse lagre og får adgang til de steder, hvor lagrene holdes, samt til alle dokumenter herom.

4. Resultatet af gennemgange foretaget i medfør af denne artikel meddeles den gennemgåede medlemsstat og kan videregives til koordinationsgruppen.

5. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at embedsmænd, andre ansatte og øvrige personer, der arbejder under Kommissionens tilsyn, samt medlemmer af koordinationsgruppen er forpligtet til ikke at offentliggøre nogen som helst oplysninger, som indsamles eller udveksles i medfør af denne artikel, og som i kraft af deres art er omfattet af tavshedspligt, som f.eks. lagerejernes identitet.

6. Målene med de i stk. 1 omhandlede gennemgange kan ikke omfatte behandling af personoplysninger. Personoplysninger, der måtte blive fundet eller afdækket under evalueringen, bliver hverken indsamlet eller inddraget og skal i tilfælde af tilfældig indsamling omgående destrueres.

7. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle oplysninger, bilag, opgørelser og dokumenter vedrørende beredskabslagre og specifikke lagre opbevares i en periode på mindst fem år.

Artikel 19

Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af oplysninger

Dette direktiv berører ikke og kan på ingen måde gribe ind i beskyttelsesniveauet for fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger i henhold til fællesskabslovgivningen og national lovgivning, og det ændrer navnlig ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med deres behandling af personoplysninger, der er fastsat i direktiv 95/46/EF, eller de forpligtelser, der påhviler fællesskabsinstitutioner og -organer i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001 om sidstnævntes behandling af personoplysninger som led i udøvelsen af deres ansvar.

Artikel 20

Beredskabsprocedurer

1. Medlemsstaterne sikrer, at de har fastsat procedurer, og træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at deres kompetente myndigheder i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse hurtigt, effektivt og gennemsigtigt kan frigive dele af eller alle deres beredskabslagre og specifikke lagre og kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af forbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel, bl.a. ved at give visse brugergrupper prioritet ved tildeling af olieprodukter.

2. Medlemsstaterne har til stadighed beredskabsplaner klar, som kan tages i anvendelse, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og de sørger for at fastsætte de organisatoriske foranstaltninger, der skal

træffes for at sikre iværksættelsen af sådanne planer. Medlemsstaterne orienterer på opfordring Kommissionen om deres beredskabsplaner og organisatoriske forhold i den forbindelse.

3. Når der foreligger en faktisk international beslutning om frigivelse af lagre, der berører en eller flere medlemsstat(er),

- a) kan de berørte medlemsstater bruge deres beredskabslagre og specifikke lagre til at opfylde de internationale forpligtelser, der følger af denne beslutning. Enhver medlemsstat, der gør dette, underretter straks Kommissionen, der kan indkalde koordinationsgruppen eller foretage en elektronisk høring af gruppens medlemmer, navnlig med henblik på at vurdere virkningerne af frigivelsen
- b) bør Kommissionen anbefale medlemsstaterne at frigive alle eller dele af deres beredskabslagre og specifikke lagre eller at træffe andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, der findes hensigtsmæssige. Kommissionen kan først handle efter at have hørt koordinationsgruppen.

4. Foreligger der ikke en faktisk international beslutning om frigivelse af lagre, men opstår der vanskeligheder i forsyningen med råolie eller olieprodukter til Fællesskabet eller en medlemsstat, underretter Kommissionen IEA, hvor det er relevant, og samordner med dette, hvor det er hensigtsmæssigt, og tilrettelægger hurtigst muligt en høring af koordinationsgruppen, enten på en medlemsstats anmodning eller på eget initiativ. Når en medlemsstat anmoder om høring af koordinationsgruppen, skal denne finde sted senest fire dage efter anmodningen, medmindre medlemsstaten indvilliger i en længere periode. På grundlag af resultatet af koordinationsgruppens undersøgelse af situationen fastsætter Kommissionen, om der er indtruffet en større forsyningsafbrydelse.

Hvis en større forsyningsafbrydelse anses at være indtruffet, godkender Kommissionen delvis eller hel frigivelse af de mængder af beredskabslagre og specifikke lagre, som de berørte medlemsstater har foreslået med henblik herpå.

5. Medlemsstaterne kan frigive beredskabslagre og specifikke lagre, selv om de derved falder til under det obligatoriske mindsteniveau, der er fastsat i dette direktiv, i de mængder, der er umiddelbart nødvendige som en indledende reaktion i særligt hastende tilfælde eller for at imødegå lokale kriser. I tilfælde af en sådan frigivelse underretter medlemsstaterne omgående Kommissionen om den frigivne mængde. Kommissionen videregiver straks disse oplysninger til medlemmerne af koordinationsgruppen.

6. Ved anvendelse af stk. 3, 4 eller 5 kan medlemsstaterne midlertidigt holde mindre lagre end fastsat i dette direktiv. I så fald fastsætter Kommissionen, på grundlag af resultaterne af høringen af koordinationsgruppen og, hvor det er relevant, i samordning med IEA og navnlig under hensyntagen til situationen på de internationale markeder for olie og olieprodukter, en rimelig frist, inden for hvilken medlemsstaterne skal øge deres lagre for igen at nå op på det fastsatte mindsteniveau.

7. De beslutninger, Kommissionen træffer i medfør af denne artikel, berører ikke de pågældende medlemsstats eventuelle andre internationale forpligtelser.

Artikel 21

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 31. december 2012 og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer.

Artikel 22

Evaluering

Senest den 31. december 2015 foretager Kommissionen en evaluering af direktivets virkemåde og gennemførelse.

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 24

Ophævelse

Direktiv 73/238/EØF, direktiv 2006/67/EF og beslutning 68/416/EØF ophæves med virkning fra den 31. december 2012.

Henvisninger til de ophævede direktiver og den ophævede beslutning gælder som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 25

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2012.

Uanset første afsnit sætter medlemsstater, der ikke er medlemmer af IEA pr. 31. december 2012, og som dækker deres indenlandske forbrug af olieprodukter fuldt ud ved import, de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 3, stk. 1, senest den 31. december 2014. Indtil disse medlemsstater har sat sådanne love og administrative bestemmelser i kraft, skal de holde olielagre svarende til 81 dages gennemsnitlig daglig nettoimport.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. september 2009.

På Rådets vegne

C. Malmström

Formand

- 1) Udtalelse af 22.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
- 2) Udtalelse af 13.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
- 3) EUT C 128 af 6.6.2009, s. 42.
- 4) EUT L 217 af 8.8.2006, s. 8.
- 5) EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1.
- 6) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
- 7) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
- 8) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 1.
- 9) EFT L 308 af 23.12.1968, s. 19.
- 10) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

*BILAG I***METODE TIL BEREGNING AF RÅOLIEÆKVIVALENTEN FOR IMPORT AF OLIEPRODUKTER**

Råolieækvivalenten af import af olieprodukter, jf. artikel 3, beregnes efter følgende metode:

Råolieækvivalenten af import af olieprodukter opnås ved sammenlægning af nettoimporten af følgende produkter på den ene side: råolie, NGL, raffinaderi-råmateriale, andre kulbrinter som defineret i bilag B, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 1099/2008, korrigeret for eventuelle udsving i lagrene og nedsat med 4 %, der udgør naphtha-udbyttet (eller hvis det gennemsnitlige naphtha-udbytte på det nationale område overstiger 7 %, med fradrag af det faktiske nettoforbrug af naphtha eller reduceret med det gennemsnitlige naphtha-udbytte), og på den anden side nettoimporten af alle andre olieprodukter bortset fra naphtha, ligeledes korrigeret for udsving i lagerbeholdningerne og ganget med en faktor på 1,065.

Bunkring (international søtrafik) medregnes ikke.

*BILAG II***METODE TIL BEREGNING AF RÅOLIEÆKVIVALENTEN AF INDENLANDSK FORBRUG**

Med henblik på artikel 3 beregnes råolieækvivalenten af indenlandsk forbrug efter følgende metode:

Det pågældende indenlandske forbrug fremkommer ved sammenlægning af aggregerede »observerede indenlandske bruttoleverancer« som defineret i bilag C, kapitel 3.2.1, i forordning (EF) nr. 1099/2008 af følgende produkter: motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen), jetbrændstof af petroleumstypen, anden petroleum, gas- og dieselolie (destilleret brændselsolie), brændselsolie (med højt og lavt svovlindhold) som defineret i bilag B, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 1099/2008.

Bunkring (international søtrafik) medregnes ikke.

Råolieækvivalenten for indenlandsk forbrug beregnes ved at gange med en faktor på 1,2.

*BILAG III***METODER TIL BEREGNING AF DET HOLDTE LAGERNIVEAU**

Følgende metoder finder anvendelse ved beregning af lagerniveauet:

Ingen beholdning må medregnes flere gange i lageret, jf. dog artikel 4, stk. 3.

Råolielagre reduceres med 4 % svarende til det gennemsnitlige naphtha-udbytte.

Lagre af naphtha og olieprodukter til bunkring (international søtrafik) medregnes ikke.

Øvrige olieprodukter bogføres i lagrene efter en af følgende to metoder. Medlemsstaterne skal følge den valgte metode i hele det pågældende kalenderår.

Medlemsstaterne kan:

a) medregne alle øvrige lagre af olieprodukter som anført i bilag C, kapitel 3.1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1099/2008 og beregne råolieækvivalenten ved at gange mængderne med en faktor på 1,065 eller

b) medregne lagre af alene følgende produkter: motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen), jetbrændstof af petroleumstypen, anden petroleum, gas- og dieselolie (destilleret brændselsolie), brændselsolie (med højt og lavt svovlindhold) og beregne råolieækvivalenten ved at gange mængderne med en faktor på 1,2.

Ved beregning af lagre kan medregnes beholdninger, som holdes:

- i raffinaderitanke
- i bulkterminaler
- i tanke ved rørledninger (pipelines)
- i pramme
- i kysttankskibe
- i tankskibe i havne
- i den nationale skibsfarts bunkring
- i bunden af tanke
- i form af driftslagre
- af storforbrugere i medfør af lovkrav eller på anden måde kontrolleret af offentlige myndigheder.

Disse beholdninger, bortset fra beholdningen i raffinaderitanke, i tanke ved rørledninger (pipelines) eller i bulkterminaler, kan dog ikke medregnes i beregningen af størrelsen på de specifikke lagre, når størrelsen af disse beregnes særskilt fra beredskabslagrene.

Ved beregning af lagre kan følgende aldrig medregnes:

- a) endnu ikke produceret råolie
- b) beholdninger, der holdes:
 - i rørledninger (pipelines)
 - i jernbanetankvogne
 - i bunkring i fartøjer på åbent hav
 - i servicestationer og detailforretninger
 - af andre forbrugere
 - i olietankskibe på havet
 - i form af militærlagre.

Ved beregning af deres lagre reducerer medlemsstaterne de lagerbeholdninger, der er beregnet ifølge ovenstående, med 10 %. Denne reduktion gælder for samtlige beholdninger, der medtages i en bestemt beregning.

Reduktionen på 10 % finder dog ikke anvendelse for beregningen af størrelsen på specifikke lagre og heller ikke for beregningen af størrelsen på de forskellige kategorier af specifikke lagre, når de pågældende specifikke lagre eller kategorier betragtes særskilt fra beredskabslagrene, navnlig med det formål at kontrollere, at de i artikel 9 fastsatte mindsteniveauer er overholdt.

*BILAG IV***Regler for udarbejdelse af statistiske opgørelser over de lagre, der skal holdes i medfør af artikel 3, og indsendelse heraf til Kommissionen**

Hver medlemsstat udarbejder og indsender hver måned til Kommissionen en endelig statistisk opgørelse over de lagre, der faktisk er holdt den sidste dag i hver kalendermåned, beregnet enten på grundlag af antal dages nettoimport af olie eller på grundlag af et antal dages indenlandsk forbrug af olie, jf. artikel 3. I opgørelsen anføres præcise detaljer om, hvorfor beregningsgrundlaget er antallet af dages import eller antallet af dages forbrug, og der gøres rede for, hvilken af beregningsmetoderne i bilag III der er benyttet.

Hvis nogle af de lagre, der indgår i beregningen af niveauet i henhold til artikel 3, holdes uden for det nationale område, skal det i hver opgørelse detaljeret anføres, hvilke lagre der holdes af de forskellige berørte medlemsstater og CLE'er den sidste dag i den periode, opgørelsen vedrører. I opgørelsen anfører hver medlemsstat også, i hvert enkelt tilfælde, om lagrene holdes i henhold til anmodning om delegation fra en eller flere økonomiske aktører, eller om lagrene holdes på anmodning af den selv eller af dens CLE.

For ethvert lager, der holdes af en medlemsstat på dets område på vegne af andre medlemsstater eller CLE'er, udarbejder denne medlemsstat en opgørelse, som den tilsender Kommissionen, over de eksisterende lagre pr. den sidste dag i hver kalendermåned fordelt på produktkategori. I denne opgørelse anfører medlemsstaten desuden navnlig den berørte medlemsstat eller CLE samt beholdningernes omfang i hvert enkelt tilfælde.

De statistiske opgørelser, der er omhandlet i dette bilag, indsendes til Kommissionen senest 55 dage efter udgangen af den måned, som opgørelserne vedrører. De samme opgørelser sendes også senest to måneder efter en anmodning herom fra Kommissionen. Anmodningerne kan senest fremsættes fem år efter den dato, oplysningerne vedrører.
